

UNIVERZITA PALACKÉHO V OLOMOUCI
FILOZOFICKÁ FAKULTA
KATEDRA DĚJIN UMĚNÍ

OBOR: DĚJINY VÝTVARNÝCH UMĚNÍ

Příspěvek k ikonografii a dataci obrazů ze
sbírky Galerie Klatovy / Klenová (akvizice
1963-1989)

MAGISTERSKÁ DIPLOMOVÁ PRÁCE

Bc. Veronika Bártová

Vedoucí diplomové práce: prof. PhDr. Pavel Štěpánek, Ph.D.

OLOMOUC 2014

Tímto prohlašuji, že jsem tuto práci vypracovala samostatně na základě citované literatury a pramenů.

V Olomouci dne 11. prosince 2014

Ráda bych poděkovala prof. PhDr. Pavlu Štěpánkovi, Ph.D. za cenné rady a odborné vedení. Dále děkuji vedení a zaměstnancům Galerie Klatovy / Klenová, především Mgr. Michalu Lazorčíkovi a Jitce Svobodové, za jejich vstřícnou pomoc při shromažďování materiálů a zapůjčení publikací. Děkuji také celé své rodině, přátelům a kolegům za jejich podporu a důvěru.

OBSAH

ÚVOD.....	2
1. VZNIK REGIONÁLNÍCH GALERIÍ	5
1.1 HISTORIE GALERIE KLATOVY / KLENOVÁ 1964-1989 A AKVIZICE OBRAZŮ 1963-1989	7
2. MAŘÁKOVI ŽÁCI A JEJICH PŘEDCHŮDCI	10
3. UMĚLECKÉ TENDENCE 20.- 30. LET 20. STOLETÍ.....	18
4. REAKCE NA VÁLKU, JEJÍ POVÁLEČNÉ OZVUKY A OKRUH SKUPINY 42.....	34
5. TVORBA 50.-70. LET.....	47
6. GENERACE 70.-80. LET	61
7. KATALOG.....	71
8. ZÁVĚR	110
POUŽITÁ LITERATURA, PRAMENY A INTERNETOVÉ ZDROJE	113
SEZNAM ZKRATEK LITERATURY, KATALOGŮ VÝSTAV, VÝSTAV A INSTITUCÍ	123
SEZNAM OBRAZOVÉ PŘÍLOHY	134
OBRAZOVÁ PŘÍLOHA.....	141
SUMMARY	271

ÚVOD

Tématem této diplomové práce je příspěvek k ikonografii a dataci obrazů ze sbírky Galerie Klatovy / Klenová (dále jen GKK), konkrétně k akvizicím z let 1963-1989. Sbírece obrazů GKK jsem se věnovala již ve své bakalářské práci *Sbírka obrazů Galerie Klatovy/Klenová v letech 1963-1989*¹, která byla zaměřena na katalogizaci sbírky obrazů, historii sbírky obrazů a také přiblížení vzniku a historie GKK.

Akvizice GKK z let 1963-1989 činí pět set devadesát čtyři obrazů, z toho sto šedesát sedm obrazů je nedatovaných. Minimum z těchto akvizic bylo v uplynulých letech podrobeno uměleckohistorickému bádání či prezentováno v publikacích. Ač část děl byla reprodukována či zmíněna v literatuře (častěji jen v seznamu vystavených děl v katalogích výstav nebo v soupisu děl), nebyla jim věnována pozornost v rámci kontextu tvorby autora.

Cílem této práce je přispět alespoň částečně k poznání děl v této sbírce, daná díla zařadit do kontextu tvorby jejich autora, navrhnout v možných případech dataci, najít námětově podobná díla nebo charakterizovat malířský projev autora v době jejich vzniku. Zároveň tato práce může být přínosem pro samotnou galerii, kdy na základě nových zjištění lze doplnit stávající evidenci, a zároveň práce pomůže k lepšímu pochopení sbírkového fondu a jeho možnému využití pro výstavní účely.

Po úvodu následují kapitoly přibližující vznik regionálních galerií, respektive GKK a způsob získávání obrazů v letech 1963-1989, který vzhledem k tehdejší politické situaci byl velmi specifický. Následně jsou do jednotlivých kapitol, které sledují

vývoj českého malířství dvacátého století, uvedeny medailony autorů s poznatky k jejich dílům, které jsou součástí obrazového fondu GKK. Vývoj českého malířství dvacátého století je sledován dle publikací *Dějiny českého výtvarného umění*². Každá kapitola je uvedena stručným popisem výtvarného dění na české umělecké scéně v dané době. Vzhledem k tomu, že nelze postihnout celistvý vývoj českého malířství 20. století v rámci diplomové práce, jsou tyto přehledy konstruovány s přihlédnutím k dílům, která jsou prezentována v dané kapitole. Součástí práce je také katalog zpracovaných děl se základními informacemi k jednotlivým dílům (rozměry, technika, inv. č. v rámci sbírky apod.), životopisnými údaji autorů a nově zjištěnými údaji k daným dílům (datace, kontext díla, literatura, výstavy apod.). Nově zjištěné datace budou v katalogu uvedeny v hranatých závorkách. V rámci obrazové přílohy jsou prezentovány fotografie souboru zpracovaných děl a příp. díla ke komparaci. Dále je k práci přiloženo CD, které obsahuje tytéž dokumenty. Fotografie byly pořízeny především jako pracovní materiál, tudíž je jejich technická kvalita v některých případech zhoršená. U děl ze sbírky GKK jsou v závorce uvedeny odkazy ke katalogu a obrazové příloze. U děl, která jsou uváděna ke komparaci, je uvedena jejich provenience a odkaz na obrazovou přílohu. V případě nereprodukovatelnosti daného díla ke komparaci je v poznámce uveden odkaz na publikace, kde je dílo reprodukováno, či uvádím odkaz na elektronický katalog sbírek výtvarného umění v Registru sbírek výtvarného umění³.

Akvizice z let 1963-1989 nebyly, až na malý počet stále se opakujících děl, doposud využívány k výstavní činnosti. Dosud

také nebyla vydána žádná souhrnná publikace o akvizicích z let 1963-1989. Tyto akvizice se objevují spíše ojediněle v podobě zmínky či fotografie v katalogích výstav. Několik děl bylo prezentováno v rámci výstavy *Normalizační galerie/Akvizice 1970-1989*⁴ na zámku Klenová v roce 2010. Výstava se snažila konfrontovat konformní umění s umění současným. Vedle obrazů Vilmy Vrbové – Kotrbové, Arnošta Paderlíka, Jana Smetany byly vystaveny práce Petra Písaříka, Dominika Langa či skupiny Rafani. Dále byla v roce 2010 sepsána práce tehdejší správkyne sbírky Bc. Daniely Štichové o uložení sbírky v nevyhovujících podmínkách depozitáře na zámku Klenová – „*Uchování sbírky Galerie Klatovy / Klenová, příspěvkové organizace Plzeňského kraje a přístup zřizovatele k této organizaci*“.⁵ Práce kriticky reflektuje stav depozitářů, ve kterých jsou sbírky uloženy, a navrhuje řešení neutěšené situace. Od té doby byl vybudován nový příruční provizorní depozitář v části bývalého statku, do kterého se přestěhovala část sbírky, a to grafiky, kresby, fotografie a menší plastiky. Část akvizic 1963-1989 je uložena v Galerii U Bílého jednorozce v Klatovech, kde jsou uložení a klimatické podmínky přijatelnější než v přízemí zámku. Většina sbírky obrazů setrvává i nadále v přízemí zámku, kde podmínky pro její uchování nejsou příliš ideální. V letošním roce galerie část děl z fondu akvizice 1963-1989 prezentovala na výstavě uspořádané ku příležitosti padesátého výročí GKK. K výstavě byla vydána publikace⁶, ve které je část děl ze sbírkového fondu zpracována.

1. VZNIK REGIONÁLNÍCH GALERIÍ

Regionální galerie začaly vznikat v roce 1952 na základě vydání směrnice o krajských galeriích Ministerstvem školství, vědy a umění (později Ministerstvo kultury, dále jen MK).⁷ Zakládání těchto galerií proběhlo ve dvou vlnách, tj. první vlna 1952-1956, druhá vlna 1960-1966. V důsledku územní reformy se z některých krajských galerií založených v padesátých letech staly galerie oblastní či okresní (např. Oblastní galerie v Jihlavě). Součástí sítě regionálních galerií se staly galerie, které dnes mají celorepublikový a mnohdy i mezinárodní význam, např. Alšova jihočeská galerie v Hluboké nad Vltavou, Západočeská galerie v Plzni, Galerie výtvarného umění v Chebu, Galerie umění Karlovy Vary, Muzeum umění v Olomouci, Galerie výtvarného umění v Ostravě a další. Galerie navazovaly na předchozí sběratelskou činnost místních muzeí, klubů přátel umění či dalších institucí. Převzaly sbírkové fondy těchto institucí a musely je kriticky zhodnotit, což vedlo k budování nových sbírkových fondů. Příkladem může být Muzeum umění v Olomouci, které převzalo část sbírek z Městského muzea, Klubu přátel umění a pozůstalosti místních umělců. Byly zde však i galerie utvářené bez předchozí místní sběratelské činnosti, např. Oblastní galerie Vysočiny v Jihlavě, Galerie výtvarného umění v Chebu, Galerie umění Karlovy Vary nebo GKK, které v jejich úsilí podpořilo MK a Národní galerie v Praze (dále jen NG), která stála v čele této sítě. MK organizovalo mimořádné nákupy, převádělo díla z vlastních sbírek a nákupů do regionálních galerií. NG zase rozsáhlými zápůjčkami umožnila

otevření prvních stálých expozic galerií. V rámci NG vzniklo oddělení regionálních galerií, které zajišťovalo spolupráci a komunikaci s regionálními galeriemi. Regionální galerie po letech vlastních nákupů navracely do NG zapůjčená díla a pokračovaly v budování vlastního sbírkového fondu a expozic. MK regionální galerie i nadále podporovalo díly z vlastních nákupů. Představa, že sbírkový fond těchto galerií bude založen na dílech významných českých autorů 19. století, se však ukázala vzhledem k nedostatku kvalitních děl pro všechny galerie jako mylná. Proto se sbírkotvorná činnost většiny regionálních galerií zaměřila na české umění 20. století, které v té době bylo ve sbírkách zastoupeno pouze minimálně. Uvolnění politického tlaku a z toho plynoucí proměna umělecké scény v šedesátých letech posílila pozici regionálních galerií. Mnohdy byl jejich výstavní program otevřenější než v centrálních institucích⁸, jelikož nebyly pod přímým politickým dohledem. Galerie přinášely kvalitu a nové trendy do regionu a zároveň prezentovaly na celorepublikové scéně kvalitní regionální autory. Tento postup však neplatil za všech okolností. I přes uvolnění politického tlaku měl zřizovatel, tedy stát, na vedení galerií velký vliv. Po potlačení „pražského jara“ tento vliv opět zesílil a došlo k přerušení nebo úplnému zrušení slibně se rozvíjejících výstavních programů a akvizičních plánů. Řada regionálních galerií i přes toto omezení získala v ojedinělých případech do svých sbírek díla autorů, kteří zastupovali rozvíjející se umělecké trendy 70. a 80. let. Velký tlak na regionální galerie vyvíjel i Svaz českých výtvarných umělců,

který prosazoval do výstavní politiky galerií autory sdružené v této instituci.⁹

Regionální galerie sice zčásti utvářela politická situace, ale v mnohých případech se část z nich (např. Galerie Benedikta Rejta v Lounech, Alšova jihočeská galerie v Hluboké nad Vltavou), i přes nesnadnou cestu k výsledku, snažila o udržení kontaktu s uměleckou scénou a o doplňování sbírek režimem „nezkreslenými“ díly.

1.1 HISTORIE GALERIE KLATOVY / KLENOVÁ 1964-1989 A AKVIZICE OBRAZŮ 1963-1989

Okresní galerie výtvarných umění Klenová vznikla v roce 1964 během druhé vlny zakládání regionálních galerií a jejím prvním ředitelem se stal Vladimír Levora. Vladimír Levora, sám činný malíř, byl jako tehdejší zaměstnanec Okresního domu osvěty v Klatovech pověřen vytvářením podmínek pro vznik galerie již v roce 1963.¹⁰ V počátcích galerie nelze hovořit o systematické akviziční činnosti či budování sbírky. První díla tvořící sbírkový fond obrazů tvořila převážně díla převedená z každoročních nákupů MK. MK nakoupilo velké množství děl, která byla v některých případech přerozdělována mezi regionální galerie, v jiných případech si samotné galerie mohly díla vybírat. Tato skutečnost pak vedla k nerovnoměrné distribuci kvalitních děl mezi jednotlivé galerie. Regionální galerie tímto způsobem dostávaly celé konvoluty děl, která souzněla s požadavky tehdejšího režimu na výtvarné umění. Další možností získání děl byly převody z jiných regionálních galerií, v případě GKK

z Galerie umění Karlovy Vary, Galerie výtvarného umění v Chebu a Alšovy jihočeské galerie v Hluboké nad Vltavou. Tyto regionální galerie vyčleňovaly ze svých sbírek díla získaná z tzv. poválečných svozů (díla různé kvality) a distribuovaly je do dalších československých galerií. První stálá expozice GKK byla tvořena především zapůjčenými díly z NG a prezentovala umění 2. poloviny 19. století a 20. století.

V roce 1973 byla galerie na Klenové začleněna pod Okresní muzeum a galerii Klatovy. Ředitelem se po sloučení stal Karel Adámek, který se zasloužil o odborné kontakty a mocenskou záštitu galerie. V roce 1976 vznikla další stálá expozice sestavená z děl malířky Vilmy Vrbové – Kotrbové a jejího manžela restaurátora Františka Kotrby ve vile Paula.¹¹ V tomto období byla akviziční i výstavní činnost omezena, a to především kvůli nedostatku odborných pracovníků. Přesto byla v roce 1979 uspořádána výjimečná souborná výstava díla Maxmiliána Pirnera pod odborným dohledem Romana Prahla.¹² Nákupní komise sestavená v roce 1976 byla značně limitována dobovými poměry a důraz byl kladen především na nákup exteriérových plastik, na které se galerie specializovala. Výjimkou se ve sbírce stala díla zakoupená od soukromých majitelů či starožitnictví, na kterých je dnes z velké části postavená stálá expozice galerie. Mezi lety 1981-1983 byla vystavována také expozice české krajinomalby 19. století.

Řízením galerie po smrti Karla Adámka byla pověřena Milada Čermáková, pracovnice muzea. Zásadním krokem pro sbírku obrazů z let 1963-1989 se stalo sestavení nákupní komise na konci roku 1988 Evou Neumannovou, pracovnící tehdejšího

oddělení regionálních galerií NG, kterou tímto úkolem pověřil ředitel Okresního muzea a Galerie v Klatovech Antonín Šátra. Došlo k nákupu velkého souboru významných umělců střední a mladší generace (Jiří Sopko, Michael Rittstein, Vladimír Novák, Jiří Sozanský, Václav Bláha ml., František Hodonský a další). Tento nákup předznamenal činnost galerie po roce 1989 a orientaci GKK na současné umění.

Vzhledem k nastíněným skutečnostem, kdy GKK byla „zásobena“ akvizicemi z nákupů MK a převodů NG, lze jen stěží vyčíst jakýkoliv akviziční program pro léta 1963-1989. Přesto se ve sbírce objevují určité okruhy děl, které sledují vývoj českého umění.

2. MAŘÁKOVI ŽÁCI A JEJICH PŘEDCHŮDCI

Předmětem této kapitoly je především krajinářská tvorba Mařákových žáků, a to Františka Kavána, Antonína Hudečka, Oty Bubeníčka, jejich předchůdců Maxmiliána Pirnera a Václava Radimského, s přihlédnutím k dílům ve sbírce GKK.

Období přelomu 19. a 20. století se stalo ve vývoji malířství, evropského i českého, výrazným milníkem. Již v 80. letech 19. století budoucí vývoj českého umění předznamenal příchod mladší tvůrčí generace v čele s Juliem Mařákem a Maxmiliánem Pirnerem v roce 1887 na Akademii výtvarných umění v Praze.¹³ Důležitým podnětem byla také hluboká kulturní, ideologická, sociální i tvůrčí krize a z ní se rodící potřeba nové tvorby. Nová tvorba však nemohla vzejít ze stávajících poměrů, a proto umělci čím dál více utíkali za inspirací do světa. Školili se v renomovaných ateliérech na významných akademiích v Mnichově, Vídni a Paříži. Rozšířily se studijní cesty po Evropě, zejména do Paříže.¹⁴ Mezinárodní prostředí jim umožnilo se distancovat od norem a idejí generace Národního divadla, které zbrzdily pronikání impresionistických a postimpresionistických tendencí do českého umění. Školením ve francouzském prostředí si prošel i Václav Radimský.

Tvorba generace devadesátých let byla určující pro umění přelomu století. Tato generace si nebyla blízká jen generačně, ale také svým tvůrčím názorem. Prosadila své odlišné výtvarné názory a vytvořila tak živnou půdu pro další vývoj moderního umění u nás. Přiblížení se aktuálním tvůrčím otázkám doby umožnilo krajinářství, které zachycením momentální nálady

a působením na diváka pomohlo vytvořit nový malířský jazyk.¹⁵ Mařákova krajinářská škola na pražské Akademii, ale i jeho vlastní tvorba a vzor krajinářů jako Antonín Mánes a Antonín Chitussi, umožnily mladé generaci rozvíjet nový jazyk krajinářské malby.¹⁶ Tyto podněty ke svému růstu využívali právě žáci Mařákovy krajinářské školy – jmenovitě František Kaván, Antonín Hudeček, Ota Bubeníček a další.

MAXMILIÁN PIRNER

(*13. 2. 1854 Sušice – †2. 4. 1924 Praha)

Tvorba Maxmiliána Pirnera od počátků tíhla k pohádkovým, mytologickým či alegorickým tématům a jejich cyklickému zpracování v podobě diptychu či triptychu.¹⁷ Zpočátku novoromantická tvorba směřovala postupně k secesi a následně k tvorbě posecesní s expresionistickými tendencemi. Vzorem mu byla tvorba Moritze Schwinda, Hanse Makarta, Gabriela Maxe či českého malíře Josefa Mánesa. Obraz *Sexus partus vitae, fames in perpetuum (Koloběh života)*¹⁸ (č. kat. 71, obr. 1), datovaný dle galerijních záznamů do roku 1903 (není signován), svým námětem zapadá zcela do autorovy alegorické tvorby. Především odpovídá potřebě řešit existenciální životní dilemata (život x smrt, láska x nenávisť apod.), která se jeho tvorbou prolínají. Přibližně ve stejné době, tedy kolem roku 1903, vznikl námětově podobný pastel podmalovaný kvašem *Vivere in aeternum*¹⁹ (obr. 2) v majetku NG²⁰. Nelze zcela přesně určit, zda se jedná o přípravnou kresbu nebo autor téma nadále rozvíjel

po namalování obrazu ze sbírky GKK. V obou zmíněných vyobrazeních však zpracovává v podobě triptychu existenciální téma koloběhu života nebo také věčného života. V obraze *Sexus partus vitae, fames in perpetuum (Koloběh života)* (č. kat. 71, obr. 1) příběhové vyprávění počíná v levé části triptychu u milostného spojení muže a ženy, v pravé části je zobrazeno zrození života a střední část zpodobňuje smrt (či jak vyplývá z překladu věčný hlad). Pastel *Vivere in aeternum* (obr. 2) se od obrazu z GKK liší především jiným ztvárněním podoby milujících se postav (póza zůstává identická), dále v pravé části triptychu není zobrazeno zrození života, ale ženská postava s „žezlem“ či podobným atributem, který nelze zcela přesně určit. Střední část je stejná jako u obrazu z GKK. Pastel se také liší ornamentálněji zpracovanými obrazovými rámy. V případě pastelu se ve střední části obrazového rámu v horní části nachází jednoduchý malovaný štítek s textem „VIVERE“, ve spodní partii zdobnější štítek s nápisem „IN..AETERNVM.“ Na obraze z GKK se tento štítek nenachází, v levém horním rohu střední části je však nápis „– in.perpetvum“. Oba obrazy dosvědčují, že se Pirner námětem koloběhu života a věčného života důkladně zabýval.

VÁCLAV RADIMSKÝ

(*6. 10. 1867 Pašinka /Kolín/ – †31. 1. 1946 Pašinka /Kolín/)

Podzimní slunce v lese (č. kat. 75, obr. 3), plátno Václava Radimského, vzniklo v době autorovy závěrečné etapy tvorby, kdy se po letech strávených ve Francii vrátil do Čech (konkrétně na rodinný statek Pašinka u Kolína).²¹ Tehdejší české malířství se

ubíralo zcela odlišným směrem, zatímco Radimský setrval u často kritizovaného a jako anachronismus vnímaného impresionistického projevu.²²

Po návratu z Francie se jeho tvorba zaměřila na polabskou krajinu, kterou s velkou pravděpodobností zachycuje i zmíněný obraz z GKK. Obraz *Podzimní slunce v lese* (č. kat. 75, obr. 3) nebyl v rámci signatury či jiného záznamu samotným Radimským datován. V galerijních záznamech je uvedena datace 1932. Datace tohoto obrazu byla pravděpodobně stanovena na základě štítku nalezeného na blindrámu na zadní straně obrazu, kde se uvádí: *1. členská výstava Myslbeka v pavilonu v Praze 1, Příkopy – duben – květen 1932, olej – „Podzimní slunce v lese“, V. Radimský, ak. malíř, Pašinka v Kolíně*. Blažíčková – Horová však v obsáhlé monografii Václava Radimského²³ dílo na základě stylového porovnání s jinými díly datuje do let 1920-1925. Porovnáme-li díla, která Blažíčková – Horová ve výběrovém soupisu díla²⁴ datuje do stejné doby, je zde jednoznačná podobnost co do barevnosti, rukopisu i námětů. Nejpatrnější jsou podobné znaky v porovnání s obrazy ze stejného období *Letní den na Labi*²⁵ (obr. 4) ze sbírky České spořitelny a *Sušení prádla (Dům u vody)*²⁶ (obr. 5) z Galerie Kodl v Praze. Jak obraz *Podzimní slunce v lese* (č. kat. 75, obr. 3) ze sbírky GKK, tak další dva zmíněné obrazy, se vyznačují okrově oranžovou barevností a téměř identickým rukopisem malovanou vodní hladinou se spadáním listů a vegetací. Na základě zmíněných stylistických podobností lze vyvodit, že obraz *Podzimní slunce v lese* (č. kat. 75, obr. 3) je datovatelný již do let 1920-1925.

Dále ve sbírce figuruje jako nedatované dílo Radimského obraz *Záliv* (č. kat. 76, obr. 6). Blažíčková – Horová v již zmíněné monografii jej zařazuje do roku 1940.²⁷ Opět v porovnání s jiným dílem, které je samotným autorem datováno do roku 1940, a to s obrazem *Labská partie (Labe)*²⁸ z Regionálního muzea v Kolíně (obr. 7), můžeme vypožorovat jisté podobnosti. V obou obrazech zachycuje Radimský pastelově stříbřitou barevnou paletou, s pozůstatky okrově oranžové barevnosti, proud řeky Labe a bujnou vegetaci na jejích březích. Podobnou barevnou paletou vládne i obraz *Vodní zákoutí*²⁹ ze soukromé sbírky (obr. 8), opět z roku 1940. Nabízí se tedy obraz *Záliv* (č. kat. 76, obr. 6) datovat do roku 1940.

ANTONÍN HUDEČEK

(*14. 1. 1872 Loucká /Budyně nad Ohří/ – †11. 8. 1941 Častolovice)

Dalším příspěvkem krajinomalby ve sbírce GKK je nedatovaný obraz Antonína Hudečka *Chalupy* (č. kat. 31, obr. 9). Antonín Hudeček často za svými krajinnými motivy podnikal studijní cesty, na nichž mu býval souputníkem další významný český krajinář Antonín Slavíček, se kterým se navzájem ovlivňovali. Již v letech 1900-1901 namaloval několik prací s námětem chalup u cesty či mezi stromy v oblasti Okoře, kam jezdíval do plenéru se žáky Mařákovy školy, později sám či s Antonínem Slavíčkem.³⁰ Jsou to díla, která se vymykají svou realističností a barevným laděním jeho tehdejšími pracím, tzv. okořským náladovým krajinám, které mají kontemplativní a secesní charakter.³¹ Výraznější roli hrál námět chalup v roce 1903, kdy Antonín Hudeček na tři měsíce odjel do Střítěže³², kde téma chalup dále

rozdíjel. V dílech vytvořených ve Střítěži dochází k prosvětlení jeho barevné palety a výraznějšímu posunu k realismu.³³ Námět se stále opakuje i v době jeho pobytu ve Starém Kolíně v oblasti Polabí, kdy jeho práce získávají na expresivnějším náboji a do kompozic se vracejí figurální motivy. Téma chalup nadále rozvíjel i při pobytech na Policku (Police nad Metují).³⁴ Kompozice z Policka se vyznačují přehledností, klidem, zároveň monumentalitou a expresivností. Jejich barevnost utvářela zdejší příroda – tmavě zelené jedlové lesy, pastviny a vřesoviště, fialové tóny bludných balvanů.³⁵ Původně nedatované plátno ze sbírky GKK lze na základě porovnání s obrazem *Machov* (obr. 10) z let 1910-1912 v majetku Orlické galerie v Rychnově nad Kněžnou³⁶ zařadit do doby pobytu Antonína Hudečka právě v Machově na Policku, a tím také datovat do let 1910-1912. Oba obrazy zachycují stejné chalupy a stromy, každý z jiného úhlu, mají stejnou zastřenou melancholickou atmosféru, tak typickou pro toto období.

FRANTIŠEK KAVÁN

(*10. 9. 1866 Víchovska Lhota /Víchová nad Jizerou, Vrchlabí/ – †16. 12. 1941 Libuň /Jičín/)

Mezi nedatovaná díla ze sbírky patří také tři obrazy Františka Kavána *Krajina od Pasek* (č. kat. 38, obr. 11), *Zima na Svratecku (U Sv. Hamrů)* (č. kat. 39, obr. 12) a *Krajina* (č. kat. 40, obr. 13). Všechny tři lze datovat na základě signatury autora.

Signatura obrazu *Krajina od Pasek* (č. kat. 38, obr. 11) s autorovým vlastnoručním určením místa vzniku díla „*Kavan Od Pasek [Millešimových]*“ (poslední slovo signatury je hůře čitelné) odkazuje k autorovu pobytu ve Vítanově (u Hlinska, okr.

Chrudim) v letech 1904-1906. V tomto období totiž vznikl obraz *Oblaka nad Milesimovem*³⁷, tedy dílo se stejným udáním místa vzniku. Kaván však ve Vítanově pobýval ještě v letech 1909-1922³⁸, proto se nabízí datace 1904-1922. Také vyvedení signatury napovídá možnému zařazení přibližně do let 1900-1920, kdy Kavánovy signatury byly provedeny perem či inkoustovou tužkou, někdy opatřeny hvězdičkou. Převažoval sklon signatury 45°. ³⁹

K dataci obrazu *Zima na Svratecku (U Sv. Hamrů)* (č. kat. 39, obr. 12) přispívá opět signatura s místem určení, umístěná vlevo dole „KAVÁN (U SV. HAMRŮ)“, kde je uvedena provenience obrazu. Na základě této provenience je možné obraz zařadit do doby autorova pobytu ve Svobodných Hamrech (u Trhové Kamenice, okr. Chrudim), tedy do let 1925-1930⁴⁰.

Vyvedení signatury u obrazu *Krajina* (č. kat. 40, obr. 13) napovídá, že by se mohlo jednat o dílo z jeho pozdní tvorby. Signatura v době pozdní tvorby je většinou drobná, hluboko v rohu a jednoslovná⁴¹. Z těchto skutečností tedy vyplývá, že dané dílo je datovatelné do závěru jeho životní etapy, tj. do let 1920-1941.

OTA BUBENÍČEK

(*31. 10. 1871 Uhříněves – †10. 9. 1962 Mladá Vožice /Tábor/)

Velmi oblíbeným krajinářem byl ve své době Ota Bubeníček, který se vždy snažil promítat do svých krajin podstatu daného kraje, jeho povahu a specifický charakter. Z jeho díla jsou patrné sympatie k domovině i vlastenectví. Rané Bubeníčkovy práce z přelomu století se vyznačují spíše tlumenější a temnější

barevností, robustnějším rukopisem a snahou budovat hmoty a objemy. Postupným vstřebáváním soudobých malířských trendů a díky častým studijním cestám se propracovával přes impresionistická, fauvistická či secesní období. Obraz datovaný autorem do roku 1907 *Při zapadajícím slunci* (č. kat. 10, obr. 14) si ponechává robustní expresivní rukopis raného období, ale ožívá šťavnatou barevností, světelností a nezvyklým nadhledem na krajinu s chalupami. Vyniká svou malebností, ale postrádá, stejně jako další díla, hlubší obsažnost.⁴² Z větší části projev Oty Bubeníčka na přelomu desetiletí souzněl s tvorbou Jindřicha Průchy. Oba autoři se orientovali spíše na francouzský fauvismus, který byl oproštěný od citů a více formální, než na německý či český expresionismus.⁴³ Sytá barevnost byla ponechána i u plátna *Lom* (č. kat. 11, obr. 15) z roku 1912, které spadá do série lomů, jež Bubeníček pravidelněji ztvárňoval až do poloviny 20. let. Tento obraz je jedním z nejčistších příkladů z této série, který v sobě spojuje plasticitu kamenné hmoty a výraznou světelnost.⁴⁴ Podobnou plasticitu kamenné masy užil již dříve v obraze ze soukromé sbírky *Pod klášterem St. Giacomo v Dubrovníku* z roku 1903⁴⁵, kde však užil střízlivějšího rukopisu a jedná se o jeden z mála jeho obrazů, kde je zobrazen dynamický přírodní děj.⁴⁶

3. UMĚLECKÉ TENDENCE 20.- 30. LET 20. STOLETÍ

Tato kapitola je zaměřena na umělecké tendence dvacátých a třicátých let s přihlédnutím k vybraným obrazům ze sbírky GKK. Tato díla především sledují neorealistické tendence jak v krajinomalbě (Nejedlý, Rabas, apod.), tak figurální tvorbě (Kotík, Kojan, Hejna apod.). Zastoupena je však i abstrakce třicátých let v podobě děl Františka Foltýna a kontakt se surrealistickou poetikou v díle Vojtěcha Tittelbacha.

Vývoj uměleckých tendencí dvacátých a třicátých let byl předznamenán již působením skupiny *Osma* od roku 1907, jejímž členem byl i Emil Artur Pittermann – Longen, zařazený do této kapitoly.⁴⁷ Členové skupiny *Osma* nasměrovali české umění k avantgardním tendencím expresionismu a později i kuboexpresionismu, jejichž rozvoj přerušila válka.

Během posledního roku první světové války došlo opět k „probuzení“ vývoje českého malířství. Válečná zkušenost a vznik nového československého státu se staly ideovou základnou pro hledání nové umělecké orientace, která by byla obecně srozumitelná, lehce čitelná a reflektovala poválečného člověka. Důležitou roli hrálo nové vidění světa a věcí poznamenané zkušenostmi válečné doby – dění je nahlíženo novým způsobem (až vlasteneckým), obyčejné věci vyvolávají lyrické pocity a jsou oslavovány, monumentalizovány, nabývají vnitřních symbolů. Umění se zaměřovalo více na pocitovou sféru člověka. Neorealismus prochází tvorbou *Tvrdošíjných*, *Devětsilu*, výtvarného odboru Umělecké besedy, členů SVU Mánes nebo skupiny *HOHOKOKO*. V rámci českého umění 20. století můžeme

rozdělit neorealismus (či také sociální civilismus) do čtyř kategorií – magický realismus, primitivismus, neoklasicismus, nová věcnost. Tyto tendence v rámci neorealismu koexistují v čase i v tvorbě umělců.⁴⁸

Abstrakce zůstala v českém umění dvacátých a třicátých let spíše záležitostí jednotlivců a projevovala se různorodými tendencemi, které využívaly procesu abstrakce přesahující tehdejší běžný rámeček abstrahování.⁴⁹ Progresivní vývoj abstrakce českých umělců probíhal mimo rámeček našeho území, především v Paříži, kde působil z počátku století František Kupka a od roku 1924 také František Foltýn.⁵⁰ Surrealismus, po kubismu druhá nejvýznamnější umělecká tendence první poloviny 20. století, ve třicátých letech zcela ovládl českou výtvarnou scénu.⁵¹ Přesto někteří autoři nepřejali zcela surrealistické dogma a pouze se se surrealismem střetávali v poetické a imaginativní poloze jako Vojtěch Tittelbach či František Muzika.

EMIL ARTUR PITTERMANN – LONGEN

(*29. 7. 1885 Pardubice – †24. 4. 1936 Benešov)

Jedním z nepublikovaných děl ve sbírce je plátno *Tuláci* Emila Artura Pittermann – Longena (č. kat. 72, obr. 16). Pittermann – Longen byl jedním ze zakládajících členů skupiny *Osmá*. Účastnil se však pouze první skupinové výstavy v roce 1907⁵², kdy se jeho díla vyznačovala expresivním hutným projevem s inspirací goghovskou pastózní malbou.⁵³ Postupně se začal oprošťovat od kresebných lineárních prvků ve prospěch barevné skvrny kladené ve vysokých vrstvách.⁵⁴ Po roce 1910 se od malířství přiklonil ke

kariéře v kabaretu a začal při svém pobytu v Paříži v letech 1909-1910 nebo následně po svém návratu do Prahy v roce 1910 užívat pseudonymu Longen⁵⁵, a to i u svých malířských děl, která v tu dobu vznikala sporadicky. Malířskou tvorbou se Pittermann – Longen opět vážněji začal zabývat v letech 1914-1916, kdy však z existencionálních důvodů, aby svá díla snáze prodal, přizpůsobil svůj expresivní projev s náznaky kubismu tehdejšími požadavkům na impresionistický realismus. Po první světové válce se autor věnoval spíše scénografické tvorbě než té malířské.⁵⁶ V období dvacátých a třicátých let se expresionismus v jeho díle stupňoval a motivicky se Pittermann – Longen zaměřil především na sociální náměty.⁵⁷

Dílo *Tuláci* (č. kat. 72, obr. 16) je signováno vpravo dole „E. A. Longen“. Jak bylo již výše uvedeno, pseudonym Longen začal autor užívat kolem roku 1910. Proto tento obraz nemohl vzniknout před rokem 1910, což dokládají díla spolehlivě datovaná do tohoto roku. Pravidelněji začal tuto signaturu užívat až od roku 1919.⁵⁸ Lze tedy usuzovat, že dílo vzniklo po roce 1910. K této dataci ukazuje i „umírněnější“ forma expresivního pojetí díla a fauvistická barevnost, která toto dílo přibližuje spíše k tvorbě vycházející ještě z členství ve skupině *Osma*.

VÁCLAV ŠPÁLA

(*24. 8. 1885 Žlunice /Nový Bydžov/ – †12. 5. 1946 Praha)

Jediné dílo Václava Špály ze sbírky GKK *U vody* (č. kat. 98, obr. 17), datované autorem do roku 1919, je uvedeno v obsáhlé monografii NG⁵⁹ v soupise černobílých vyobrazení jako *Ležící*

dáma (Žanda), 1919. Jedná se o totožný obraz, přičemž pravděpodobně při převodu z NG do GKK došlo ke změně názvu. Žanda byla přezdívka Špálovy manželky Jany Rychlíkové. Jmenovaný obraz vykazuje oproti Špálovým předválečným a poválečným dílům spíše konvenčnější charakter. Nenajdeme zde stopu po jeho kubistickém tvarosloví. Obraz je budován spíše dynamickým rukopisem a barevností, která je v případě obrazu *U vody* klasicky špálovská. V mnohých portrétech rodinných příslušníků upouští od kubizujících tendencí a buduje plně plastické tvary svým charakteristickým rukopisem.⁶⁰ Stejně tak je to i v případě tohoto obrazu. Porovnáme-li jej s obrazy *Tři ženy u vody* v majetku Západočeské galerie v Plzni⁶¹ (obr. 18) či *Pradleny* v majetku Českého muzea výtvarných umění⁶² (obr. 19), oba z roku 1919, je zde jasně patrný široký záběr Špálova díla a jeho nezaměnitelný barevný kolorit. Na obraze *Tři ženy u vody* (obr. 18), založeném na lineární geometrii, jsou ženské figury seskládány z trojúhelníkových útvarů (tvoří znak) a srůstají s pozadím.⁶³ V případě obrazu *Pradleny* (obr. 19) jsou akcentovány barevné vztahy a jejich maximální skloubení v rámci obrazové plochy.⁶⁴ Na základě názvu uváděného v katalogu NG lze tedy přesně stanovit o jakou konkrétní osobu se na obraze jedná a spolu s tím upřesnit název obrazu v evidenci galerie.

OTAKAR NEJEDLÝ

(*14. 3. 1883 Roudnice nad Labem – †17. 6. 1957 Praha)

Plátno *Pohled na Šumavu* (č. kat. 55, obr. 20), autorsky datované do roku 1926, vzniklo v období radikální změny malířského projevu Otakara Nejedlého. Pod vlivem vlasteneckých

nálad, které s sebou přinesl vznik nového československého státu, se Otakar Nejedlý po roce 1920 přiklonil, po významné expresivní zkušenosti z inspirativních cest po Indii a Cejlonu a kubistické zkušenosti po návratu z cest, k proudu realistického českého malířství. V tomto období tvorby reflektoval vlastenecké ideje generace Národního divadla, se kterými se setkal již během studií. Tyto vlastenecké myšlenky Nejedlého nasměrovaly k představě malovat českou krajinu jako svou vlast.⁶⁵ Příklon k tradičně komponovaným krajinám založeným na třech plánech nezpůsobil u Nejedlého pouze příliv vlastenectví, ale také tehdejší celkový příklon umění ke klasicismu, který mu zprostředkoval cestu ke klasicizujícímu a romantizujícímu období české krajinomalby 19. století.⁶⁶ S tím také souvisí heroizace a monumentalizace krajiny v jeho díle.⁶⁷ Nejedlý nezachycoval pouze krajinný výsek nebo detail, ale široký krajinný rámec zachycující z nadhledu panoramatický pohled do krajiny, vzdálený horizont a pohled do údolí.⁶⁸ Důležitým prvkem byla taktéž obloha, která splývá s horizontem.⁶⁹ Ideální prostředí pro takovéto náměty poskytovaly hory a mezi nimi i Šumava, která je zachycena na obraze *Pohled na Šumavu* (č. kat. 55, obr. 20). Ráz Nejedlého tvorby se od dvacátých let v podstatě neměnil. Až do závěru svého života se držel realistického proudu malby s příklonem k expresi.⁷⁰ Od konce třicátých let sílila monumentální složka jeho děl, což souviselo s druhou světovou válkou.⁷¹ Nejedlého tvorba dále nereflektovala soudobé umělecké tendence a v padesátých letech jeho heroizovaná krajina nevyhovovala nové představě tehdejšího režimu.⁷² Právě v závěru své tvorby, konkrétně v roce 1953, autor namaloval

obraz *Jaro na vsi* (č. kat. 56, obr. 21). Uplatňují se zde tradiční prvky jeho malířského projevu – tříplánová kompozice s prvkem stromů a cesty.⁷³ Na stejné kompozici, ale s větším krajinným záběrem, je založena malba *Ve žních* (č. kat. 57, obr. 22), která postrádá dataci. Z důvodu velké produkce krajinných motivů a obecnosti tohoto konkrétního námětu nelze jednoznačně stanovit přesně vymezenou dataci. Vzhledem k pojetí této krajiny, která se opět hlásí k Nejedlého realistické produkci, je možné obraz datovat alespoň šířeji do období po roce 1918, kdy přistupuje právě k realistickému pojetí krajinomalby.

VÁCLAV RABAS

(*13. 11. 1885 Krušovice – †26. 10. 1954 Praha)

Krajina Václava Rabase je veskrze realistická a pramení z podnětů prostředí, ze kterého vzešel. Tímto prostředím, které jej formovalo, je oblast Krušovic – mírně zvlněný terén, pole, typicky červená zemina a ploché hřebeny pohoří Džbán.⁷⁴ Často využíval k lineárnímu rozvržení obrazu sítě cest, mezí či polí. Tak je to i v případě obrazu *Žně v Krušovicích ve slunečním jasu* datovaného autorem do roku 1932 (č. kat. 73, obr. 23) a obrazu *Krajina pod mraky* (č. kat. 74, obr. 24), který je do roku 1934 datován galerijními záznamy. U obrazu *Žně v Krušovicích ve slunečním jasu* (č. kat. 73, obr. 23) je užita pozdně letní a pro něj typická reálná škála rezavých červených, ostré zelené a hluboké modré.⁷⁵ *Krajina pod mraky* (č. kat. 74, obr. 24) vyznívá však melancholičtěji a monumentálně. Spadá do období, kdy se Rabas snažil vyjádřit obecný znak rodné země⁷⁶ (jakousi charakteristiku dané krajiny) a sociálně viděnou krajinu.⁷⁷ Oba

obrazy pochází z období, kdy mezi lety 1925-1935 Rabas vytvořil stěžejní a nejvýznamnější část své tvorby.⁷⁸

JAN KOJAN

(*10. 8. 1886 Kojákovice /Třeboň/ – †5. 6. 1951 Lhota /Borovany/)

Regionálně zaměřeným autorem, který poměrně dlouhou dobu hledal směr vlastní tvorby, byl Jan Kojan. Jeho tvorba je úzce spjata s jihočeskou krajinou, především s oblastí Třeboňska a tamními rybníky. Jan Kojan je znám jako malíř rybářských, zemědělských, venkovských a krajinných motivů. Ač úzce spjatý s jihočeským prostředím, má jeho tvorba nadregionální charakter, jelikož názorově souzněla s tehdejší *Sociální skupinou* (Miroslav Holý, Karel Holan, Karel Kotrba, Pravoslava Kotík) či „malíři domoviny“ (rozdělili krajinářský program Umělecké Besedy).⁷⁹ Ze skupiny děl získaných do sbírky GKK v roce 1978 z Alšovy jihočeské galerie nastiňují vývoj jeho tvorby především čtyři obrazy. *Slepi muzikanti* (č. kat. 41, obr. 25) jsou Kojanovým pokusem zpracovat své válečné zážitky a vypořádat se s lidským poválečným osudem.⁸⁰ Dílo není datováno, galerijní záznamy je však datují do roku 1920, kdy také vznikly další varianty, např. *Slepi muzikanti* (obr. 26)⁸¹, které reprodukuje publikace Miloslava Krajného. Neuvádí však provenienci. Námětově toto téma již dále nezpracovával a přiklonil se k tematice rodného jihočeského kraje, a to především k námětům rybářským.

Po inspirativní návštěvě Paříže v roce 1926 prochází jeho projev posunem k expresivnějšímu a uvolněnějšímu malířskému vyjádření, jehož příkladem může být např. obraz *Spravování sítí* (č. kat. 42, obr. 27), tentokrát datovaný autorem do roku 1930.⁸²

Souběžně s rybářskou tematikou vznikala díla z venkovského prostředí, kde autor nutně musel pozměnit svou barevnou paletu. Jednalo se o barevně odlišné prostředí, kde se nevyskytovaly pro Kojana hojně užívané odstíny modré a šedé.⁸³ V obraze *Rozcestí* (č. kat. 43, obr. 28), opět datovaného pouze galerijními záznamy rokem 1935, však tyto pro něj typické odstíny užil pro zdůraznění deštivé atmosféry. Ukázkou, jak mistrně dokázal svou barevnou paletu přizpůsobovat a obměňovat, je obraz *Dům v Olších* (č. kat. 44, obr. 29), pouze galerijními záznamy datovaný rokem 1938. Nejen, že je dílo pojato sytou barevností kontrastující zelené a rumělkově červené, ale autor si zde pohrává i se světlem a stínem znázorněného lesa, čímž podporuje kontrast zmíněné barevnosti.⁸⁴

PRAVOSLAV KOTÍK

(*1. 5. 1889 Slabce /Rakovník/ – †14. 1. 1970 Praha)

Figurální kompozice *Pasáček koz* Pravoslava Kotíka datovaná galerijními záznamy do roku 1924 (č. kat. 46, obr. 30), vznikla v době, kdy v jeho tvorbě od roku 1919 docházelo k posunu v ikonografii díla. Novým výtvarným námětem se stává člověk jako nositel děje, významu a poselství, který vstupuje do krajiny, vesnice či města. Obrazový děj se odehrává v kulisovité scéně, vytvářené z osobitě pojaté tvarové struktury kubismu. Záměrná je primitivizující stylizace s prvky naivní deformace, přiklání se k monochromnímu projevu, užívá převážně střídmé odstíny různých hnědů, které navozují atmosféru zemitosti a kompaktnosti hmoty.⁸⁵ V letech 1920-24 do Kotíkovy tvorby

vníká neoklasicistní názor s primitivizující složkou. Chybí v něm sociální kritika, figury jsou vymezeny pevnou kresbou ohraničující objemy, děj je vsazen do nehlubokého prostoru.⁸⁶ Tyto nastíněné skutečnosti přesně odpovídají obrazu *Pasáček koz* (č. kat. 46, obr. 30) ze sbírky GKK. Převládají tóny hnědi, děj harmonického a poklidného výjevu se odehrává v nepříliš hlubokém prostoru.⁸⁷

Plátna *Při západu slunce* (č. kat. 47, obr. 31) a *Kobylky* (č. kat. 48, obr. 32) Pravoslava Kotíka, ač obě datována přímo autorem do roku 1942, jsou co do malířské polohy svého autora hluboce odlišná. *Při západu slunce* (č. kat. 47, obr. 31) je harmonickou a poklidnou krajinou s lidskou stafáží, která je prodchnuta expresivitou a fauvistickou barevností. Pravoslav Kotík se námětu krajiny dotkl jen příležitostně a ve většině případů s figurální složkou. Až v závěru své tvorby, v nefigurativním období, tuto figurální složku opouští.⁸⁸ Oproti tomu *Kobylky* (č. kat. 48, obr. 32) jsou výraznou reakcí na válečnou situaci, kdy masa chaoticky se proplétajících tvarově deformovaných těl vytváří pocit neklidu a zmaru.⁸⁹ K disharmonii přispívá také výrazný kontrast žlutého pozadí s výrazně expresivní černou obrysovou linií a mdlými odstíny postav.

Plátno *Obydlí básníka* (č. kat. 49, obr. 33), datované autorem do roku 1964, spadá do zmíněného pozdního nefigurativního období, ke kterému se autor postupně přikláněl od poloviny 50. let.⁹⁰ Ke sklonku své tvorby upouští od spojení s realitou, z děl se vytrácí zobrazovací funkce a autor dává volný průběh vlastní sebereflexi. Stejně jako v předchozích vývojových etapách jeho tvorby je tvorba nefigurativního období plná paralelních projevů

a nejrůznějších námětů.⁹¹ *Obydlí básníka* (č. kat. 49, obr. 33) je jedním z obrazů, který vznikl z Kotíkovy potřeby experimentovat, což mu umožňovala jeho mimořádná technologická znalost. Užívá nejrůznějších materiálů (provazů, fáčoviny, apod.), kterými dosahuje nejrůznějších efektů a struktur.⁹²

JAN BAUCH

(*16. 11. 1898 Praha – †9. 1. 1995 Praha)

Jan Bauch, jehož tvorba vyniká silnou plasticitou a barevností, ve dvacátých a třicátých letech čerpá určitou inspiraci z Braquova poválečného díla (do uvolněné geometrické stavby vniká více reálných prvků, strohým kubistickým slovníkem proniká smyslovost a uvolnění).⁹³ Toto poučení pro něj však nenese tak velký význam jako přímé prožití reality samé.⁹⁴ Až do roku 1934 vedle sebe existují dvě linie, které se v jeho tvorbě střetávají – linie klidnějších plošnějších obrazů a linie živějších a výrazně plastických děl, což se nezměnilo ani v době jeho příklonu k poetismu.⁹⁵ V tomto období se Bauchovy krajiny, podobně jako i ostatní náměty, „*vyznačují volným, hravým rytmem v rozsahu skladebných složek, často vymezených vypjatým obrysem*“.⁹⁶ V případě *Krajiny s mostem* (č. kat. 3, obr. 34), kterou Bauch datoval rokem 1930, se setkáváme s plošně zjednodušenou krajinou. Důležitým prostorotvorným prvkem je barva a černá robustní linie. Modrá a zelenkáva tlumená barevnost, ze které pomocí černé linie vystupují obrysy stromů a okolní krajiny, výrazně kontrastuje s rudým reálným prvkem mostu a společně vytvářejí dojem hloubky prostoru.

S hrozbou války se Bauch obrací k důvěrně známým místům v Praze, která pro něj představují základní hodnoty. Objevuje také náboženskou tematiku, která není programovým protestem proti válce⁹⁷ či náhlým obratem k religiozitě, jak ji interpretuje ve své publikaci Jan Spurný⁹⁸. Tyto náměty spíše zrcadlily jeho vlastní úzkost. Typologické a ikonografické vzory pro tuto tematiku jednoznačně nacházel již v prožitcích z mládí, především z otcovy řezbářské dílny a prostředí Starého města.⁹⁹ Jedním z děl tohoto tvůrčího období je obraz *Kristus* (č. kat. 4, obr. 35) datovaný samým autorem do roku 1941. Hlavním tvárným prostředkem je změť dynamických barevných linií v kombinaci s místy užitou důraznou černou obrysovou linií, která celý výjev značně drammatizuje.

Poválečná léta Jan Bauch přivítal náměty z pražského prostředí, pro něj tak důvěrné známého.¹⁰⁰ Plátno *Belveder* (č. kat. 5, obr. 36), datované autorem rokem 1957, je jedním z mnoha variant zobrazení této pražské stavby, např. *Belveder* z roku 1941 v majetku GUV v Chebu¹⁰¹ (obr. 37), z roku 1942 v majetku Oblastní galerie v Liberci¹⁰² (obr. 38), z roku 1953 ze soukromé sbírky¹⁰³ (obr. 39). Bauch ve své tvorbě zpracovával u mnoha námětů více malířských variant. Nešlo však o pouhé mechanické opakování, ale o „*stálé obnovování schopnosti tvořit*“¹⁰⁴ a pohled na daný námět z mnoha stran. Obrazy z padesátých a šedesátých let jsou specifické stupňovanou drammatizací pomocí reliéfně hnětených barevných vrstev.¹⁰⁵ Jeho specifický plastický a zářivými barvami prodchnutý rukopis se v té době uplatňoval i ve figurálních motivech. Obrazová plocha díla *Akt* (č. kat. 6, obr. 40), opět jednoho z mnoha ztvárněných figurálních motivů,

z roku 1960 je uhnětena z bohaté reliéfní vrstvy zářivých barevných tónů, ze kterých vystupuje nahé ženské tělo.

Ke konci šedesátých a počátků sedmdesátých let se Bauch často pohybuje v prostředí cirkusů¹⁰⁶, maluje také hudebně laděná díla, např. *Hrací stůl* ze sbírky GKK, autorsky datovaný rokem 1968, (č. kat. 7, obr. 41) či další variantu *Hrací stůl*¹⁰⁷ z roku 1972 (obr. 42), kterou reprodukuje publikace Jana Spurného. Neuvádí však provenienci daného díla. V obou zmíněných případech se jedná o vertikálně budovanou skladbu hudebních nástrojů, postav a rekvizit, které symbolizují apoteózu hudby.¹⁰⁸ Pozdější varianta obrazu *Hrací stůl* (obr. 42) se od klenovské varianty liší především rozdílným obrazovým pozadím, kdy pozadí v případě klenovské varianty je spíše pojato divadelně s kulisami s figurálními motivy. Oproti tomu pozadí varianty z roku 1972 je směsicí figur, hudebních nástrojů a textu. Na obou variantách se v pozadí objevuje stejný text.

VÁCLAV HEJNA

(*24. 9. 1914 Praha – †2. 8. 1985 Praha)

Zcela ojedinělý byl v době mezi dvěma válkami malířský projev Václava Hejny, v jehož díle se spojil patos prosté existence s energickým malířským gestem.¹⁰⁹ Třicátá léta jsou v Hejnově tvorbě obdobím existencionálního expresionismu¹¹⁰. Námětově se nejprve potýká s psychologií jednotlivce (včetně sebe sama), zoufalstvím, strachem, depresí, ale následně se odpoutává od introspektivního hledání a věnuje se problémům společnosti.¹¹¹ Ranou fází tvorby provází opakující se námět mužské postavy u stolu, která se potýká s vlastními pocity

a existencí. Postupně dochází k posunu od zobrazení jednotlivce k vícefigurálním kompozicím (ty jsou i přesto poskládány z jednotlivých motivů)¹¹², např. *Tři muži* (č. kat. 27, obr. 43), datovanou autorem do roku 1934. Posun ke skupinovým kompozicím vyústí až v jeho nejznámější obraz *Čekárna dr. Schauera*, který maluje v mnoha variantách¹¹³. Na variantě z roku v majetku NG¹¹⁴ (obr. 44) se opakuje motiv, který Hejna užil již na obraze *Tři muži* (č. kat. 27, obr. 43), a to postava s hlavou položenou do dlaní.

Stejně důležitá byla pro Hejnu i sociální témata pramenící z vlastní životní zkušenosti hmotné nouze. Obracel se k námětu jedlíků a obecně jídla.¹¹⁵ Příkladem může být temnými zemitými pastami hnětené *Zátiší s chlebem* (č. kat. 28, obr. 45) s Hejnovou datací do let 1937-38.

FRANTIŠEK FOLTÝN

(*9. 6. 1891 Královské Stachy /Sušice/ – †8. 6. 1976 Brno)

Za jeden z nejvýznamnějších obrazů celé sbírky lze považovat dílo Františka Foltýna *Kompozice* (č. kat. 20, obr. 46), které vzniklo dle galerijních záznamů před rokem 1938. Foltýn po nevyhraněném období rané tvorby, období vyrovnání se s kubismem a následném období primitivizujícího sociálního civilismu, přechází během prvních let pařížského pobytu (zde pobývá od roku 1924) pozvolně k abstraktní tvorbě. Z původních námětů zátiší abstrahuje barevné strukturované plochy oproštěné od námětu. Pracuje s biomorfními a geometrickými tvary.¹¹⁶ Po zbytek jeho abstraktní tvorby jej v jeho kompozicích provází biomorfní tvar – lineární obrys promáčklé neukončené

osmičky – odkazující na lidské torzo či amébovitě jádro.¹¹⁷ Ač byl členem skupiny *Cercle et Carré*¹¹⁸, jejíž hlavním programem byla geometrická abstrakce, vyhýbal se poloze monochromní a geometrické abstrakce.¹¹⁹ Jeho abstraktní malířský projev byl založen na vizuálním účinku obrazových plánů, důsledně promyšlené kompozici, působení barev, světelném aranžmá, struktuře barevné plochy, kontrastu ploch a linií.¹²⁰

Kompozice (č. kat. 20, obr. 46) ze sbírky GKK patří mezi díla, která předznamenávají konec Foltýnova progresivního malířského pojetí. Již mezi lety 1935-1937 dochází ve Foltýnově tvorbě k zlyričtění jeho kompozic.¹²¹ S rokem 1938 však přichází s blížícím se válečným konfliktem neblahé tušení konce, které se ve Foltýnových kompozicích projevuje postupným vyhasínáním barev. Právě v tomto období vzniká několik posledních kompozic, které se vyznačují laděním do šedých, modrých, starorůžových a lila odstínů¹²², např. *Kompozice*, 1938 v majetku NG¹²³ (obr. 47), *Kompozice*, 1938 ze soukromého majetku¹²⁴ (obr. 48), *Kompozice*, 1939-1940 v majetku NG¹²⁵ (obr. 49) a také zmíněná *Kompozice* z roku 1938 ze sbírky GKK (č. kat. 20, obr. 46).

VOJTĚCH TITTELBACH

(*30. 7. 1900 Mutějovice /Rakovník/ – †16. 9. 1971 Praha)

Součástí sbírky GKK je také obraz *Stopa v písku* (č. kat. 100, obr. 50) Vojtěcha Tittelbacha, který je datován štítkem na zadní straně obrazu do roku 1935. Raná Tittelbachova tvorba se potýkala s postimpresionistickými vlivy z oblasti fauvisticko – expresionistické redukce tvaru. Záhy však došlo k postupu procesu abstrahování až na hranici dešifrovatelnosti

předmětů, to vše při zachování kvality barev a její struktury.¹²⁶ Pod dojmy studijního pobytu v Paříži v roce 1930, kde se důkladně seznámil s kubismem a dílem Cézanna, upevnil kompoziční výstavbu svých děl. V jeho díle se v tu dobu poprvé objevila osobitá parafráze lidské figury, která se stává obrazovou metaforou a zároveň znakem.¹²⁷ Figury jsou často zaoblovány, jejich kontury jsou zprohýbané, vznikají fantomatické postavy v prázdném prostoru plátna. Jeho lyrický projev se v první polovině třicátých let začal přibližovat surrealistické poetice, nikdy se však zcela se surrealistickým dogmatem neztotožnil.¹²⁸ V polovině třicátých let Tittelbachova tvorba prošla výrazným zlyričtěním za pomoci abstraktních plastických a lineárních prvků. Námětově se v tu dobu objevuje často motiv ležící nebo sedící postavy, která je z valérové malby v pozadí vynesena na povrch obrysovou linií. To je také případ kompozice *Stopa v písku* (č. kat. 100, obr. 50), jež má nejméně dvě varianty. První variantou je zmíněný obraz z GKK, který je textem štítku na zadní straně *,Vojtěch Tittelbach, „Stopa v písku I.“, (olej), 1935'* označen jako *Stopa v písku I.* Druhou variantu nalezneme v majetku NG pod názvem *Stopa v písku II.* (obr. 51).¹²⁹ Další varianta měla být ve sbírce básníka Františka Halase. Tu se však nepovedlo dohledat. Obě nalezené varianty jsou malovány podobnými okrovými odstíny, ze kterých v modrých a narůžovělých valérech, zdůrazněná černou obrysovou linií, vystupuje figura. Po polovině třicátých let se v Tittelbachově tvorbě pod dojmy válečných událostí ve Španělsku začínají objevovat náměty reflektující tuto válečnou situaci. Pronikání těchto motivů do autorovy tvorby bylo pak jako u jiných autorů

samozřejmě ještě více umocněno válečnými hrůzami druhé světové války.¹³⁰

4. REAKCE NA VÁLKU, JEJÍ POVÁLEČNÉ OZVUKY A OKRUH SKUPINY 42

Ozvuky války se v tvorbě českých autorů začaly projevovat již v souvislosti s občanskou válkou ve Španělsku. Následně bylo české umění paralyzováno druhou světovou válkou a veškerá avantgarda se stáhla do ústraní. Během protektorátu znovu ožívaly modernistické tendence jako odpor vůči nacistické propagandě „zvrhlého“ umění.¹³¹ Autoři se navraceli k uměleckým projevům předválečných let – expresionismu, kubismu, surrealistické poeie apod. – spjatými s počátky moderního umění. Výrazně tyto modernistické tendence do své tvorby promítali členové skupiny *Sedm v říjnu*. Další významnou skupinou válečných let byla jednoznačně *Skupina 42*, jejíž členy (František Gross, Antonín Hudeček, Kamil Lhoták, Jan Smetana, Karel Souček, Jan Kotík a další) v roce 1942 spojila příbuznost v uměleckém názoru. Ústředním tématem se jim stal život člověka v soudobém městě. Moderní město chápali jako jev své doby, zdůrazňovali jeho technický, inženýrský aspekt, existenci člověka v něm a pocity s tím spojené.¹³² Tato témata členy Skupiny 42 neopustila ani po skončení války a rozpadu skupiny v roce 1948, jak dokládají díla začleněná do této kapitoly. Tématicky s tvorbou těchto autorů souzní tvorba Jaroslava Paura. Po skončení války přetrvává pocit nutnosti vyrovnat se s válečnými hrůzami, a tudíž ještě nějakou dobu doznívají náměty s tímto spojené. V této kapitole například v tvorbě Arnošta Paderlíka.

FRANTIŠEK MUZIKA

(*26. 6. 1900 Praha – †1. 11. 1974 Praha)

Olejomalba na dřevěné desce *Ležící figura* (č. kat. 54, obr. 52), autorsky datovaná do roku 1944, má své východisko v době, kdy se do díla Františka Muziky promítá válečný konflikt. V jeho tvorbě z rozmezí let 1940-1945 se odráží žal, beznaděj, smrt.¹³³ Úzkost a hrůza z válečného dění se v díle Muziky zformovala do podoby fantomatických bytostí, ženských torz a fantaskních srostlic, které vycházejí z jeho souznění se surrealismem a předchozím obdobím imaginativního kubismu. Fantomatická ležící postava z obrazu *Ležící figura* (č. kat. 54, obr. 52) má svůj předstupeň právě v dílech imaginativního kubismu (např. tušová kresba *Ležící figura*, 1931 z GMU v majetku GMU v Roudnici nad Labem¹³⁴) nebo době autorova přiblížení se k surrealismu¹³⁵ (např. kresba *Zápas*, 1936 z GMU v majetku GMU v Roudnici nad Labem¹³⁶, perokresba *Raněný*, 1937 v majetku NG¹³⁷). Toto maximálně zredukované pojetí figury je oproštěno od vnikání prvků inspirovaných válečnou atmosférou. Figura leží v neurčitěm prostoru mimo čas a reálný svět. Téměř identickou ležící figuru ztvárnil Muzika v roce 1944 také na obraze *Tři figury*¹³⁸ ze soukromé sbírky (obr. 53). Podobnou barevnost, tedy červenou v kontrastu se zelenou, použil autor také u obrazu *Zrcadlení* z roku 1944 v majetku NG¹³⁹).

JAN SMETANA

(*3. 10. 1918 Praha – †6. 4. 1998 Praha)

Zásadním inspiračním zdrojem pro Jana Smetanu bylo již v počátcích jeho tvorby město – jeho zákoutí, panorama,

periferie, technický pokrok civilizace, městská krajina. Charakteristický pro Smetanovu ranou tvorbu byl věcný pohled, lineární stavba¹⁴⁰ a hladký přesný rukopis. Tyto znaky můžeme zhodnotit i na obraze *Příjezd do města* (č. kat. 81, obr. 54) který je autorem datován do roku 1941. V roce 1942 se Smetana stal spoluzakladatelem tehdy ustanovené *Skupiny 42*, jejíž členy zajímalo především moderní město a člověk v něm, obklopený novými technickými vymoženostmi doby.¹⁴¹ Takovou vymožeností byla i rozhledna z obrazu *Rozhledna* (č. kat. 82, obr. 55) datovaného autorem do roku 1944.

Inspiračním zdrojem v šedesátých letech je Janu Smetanovi příroda. Krajinu transformuje, abstrahuje a skládá do nových struktur. Nejedná se však o čistou abstrakci. Obrazy mají svůj základ v koloběhu přírody (plození, růst, množení, úhyn).¹⁴² Krajiny, stejně tak i obraz *Únor* (č. kat. 83, obr. 56) s autorskou datací do roku 1964, jsou malovány sytými a hustými barvami. Do jednotlivých ploch je vymezují černé kontury. Často dominují odstíny zelené, které nezachycují jen pro přírodu nejčastější odstín, ale souvisí s naznačeným koloběhem přírody. Zelenou doplňují další pro přírodu typické odstíny béžové, hnědé či šedých odstínů, které taktéž zapadají do již zmíněného principu.¹⁴³

I po roce 1968 se autor drží inspiračního zdroje nastoleného na počátku šedesátých let, tj. příroda a její cyklus.¹⁴⁴ Obraz *Až na konci lesa* (č. kat. 84, obr. 57), jehož datací do roku 1969 upřesňuje štítek na jeho zadní straně, oproti výše zmíněnému obrazu *Únor* (č. kat. 83, obr. 56), poskládaného z abstraktních barevných ploch, je utvářen kresebnou konstrukcí tvarů na

pastózním pozadí. Ve stejné době, tedy po roce 1968, se v některých obrazech autor obrací k tématu moderní vědy a techniky v několika obrazových variantách laboratoří¹⁴⁵, např. *Laboratoř II.* datovanou autorem do roku 1969 (č. kat. 85, obr. 58). Obrazová plocha je opět protnuta kresebnou konstrukcí tvarů, která v tomto případě vytváří srostlici laboratorního náčiní. Sterilnost laboratorního náčiní, vykresleného černou obrysovou linií na bílém podkladu, autor rozbíjí kontrastním sytě žlutým pozadím. Inspiraci přírodou, konkrétně vlastní zahradou¹⁴⁶, pak nezapře ani obraz *Nocturno* (č. kat. 86, obr. 59) datovaný Smetanou do roku 1978. Vyznačuje se výrazně pastózním rukopisem s méně výraznou kresebnou konstrukcí.

Plátno *Vzpomínka z daleké cesty III.* (č. kat. 87, obr. 60), v současné době v galerijních záznamech nedatované, je signováno vpravo dole „Smetana“ a nad tím ve stejném místě číslicí „80“. Tato signatura napovídá, že by se mohlo jednat o dílo z roku 1980. Jan Smetana na většině svých děl užívá signaturu se zkrácenou datací v podobě, kdy nejprve uvede své příjmení a následně dílo datuje zkrácenou datací, jako např. „Smetana 78“ u díla *Nocturno* (č. kat. 86, obr. 59). V případě signatury obrazu *Vzpomínka z daleké cesty III.* (č. kat. 87, obr. 60) se však pravděpodobně jedná pouze o ojedinělý případ, kdy autor z důvodu nedostatku prostoru při pravém okraji plátna umísťuje zkrácenou dataci nad svoje příjmení. Na základě těchto zjištění lze toto dílo datovat do roku 1980.

KAMIL LHOTÁK

(*25. 7. 1912 Praha – †22. 10. 1990 Praha)

Součástí klenovské sbírky je také jedno plátno Kamila Lhotáka, a to *Předměstí č. 30* (č. kat. 51, obr. 61), které autor sám datoval do roku 1955. Inspiraci pro zobrazování městského prostředí a civilistní tematiky nachází Kamil Lhoták, pozdější zakládající člen *Skupiny 42*, již v útlém dětství. Prostředím, které jej tak inspirovalo, byly Holešovice a Nusle, které tehdy byly pouhými městskými periferiemi.¹⁴⁷ Zde při svých dětských výpravách objevoval zrezivělá kola, fragmenty dříve vzosných automobilů, železnici, motocykly apod. Kořeny tvorby Kamila Lhotáka vycházejí z českého sociálního umění dvacátých let a surrealistické poetiky. Nebyl nikdy pravověrným surrealistou, ale skrze tuto poetiku mohl veristicky vyjadřovat do paměti uložené vzpomínky, především z dětství, které v jeho tvorbě utvářely tématické okruhy.¹⁴⁸ Na dráhu malíře – autodidakta se vydal v roce 1937, kdy jeho styl bez akademické výuky byl ještě těžkopádný, ale již tehdy se začaly objevovat pro něj tak typické náměty jako např. motiv balonu.¹⁴⁹ Zaujetí pro dopravní techniku jej neopustilo ani během válečných let, kdy zpočátku maloval pouze komorní díla malého formátu.¹⁵⁰ V době založení *Skupiny 42* byl Lhoták již zavedeným umělcem, který v těžkých válečných letech obecnost zaujal svými idylicky vyznívajícými díly připomínající staré dobré časy. Výtvarná kritika však od počátku jasně viděla v jeho dílech existencionální smutek, opuštěnost, pocit prázdnoty.¹⁵¹ Působení ve *Skupině 42* bylo pro Lhotáka jakousi uměleckou školou a bohatým tvůrčím obdobím, kdy se v konfrontaci s ostatními členy rozvíjel jeho umělecký projev.

Prolínala se u něj díla všedního dne zaměřena na obyčejné věci a díla okouzlená civilizačními výtvarnými prostředky, dopravními prostředky a technikou obecně.¹⁵² Po polovině čtyřicátých let se objevily také figurální náměty, které Lhoták zasazuje do prostředí s pro něj typickými prvky.¹⁵³ Do padesátých let vstupuje Kamil Lhoták po rozchodu *Skupiny 42* v roce 1948 bez pevnějšího uměleckého zázemí. Věnuje se však dále svým typickým námětům. V roce 1955 vznikl obraz drobných rozměrů *Předměstí č. 30* (č. kat. 51, obr. 61) ze sbírky GKK, který zachycuje výjev každodennosti – úzký výsek ulice na blíže neurčeném předměstí, ohraničený ohradní zdí s nepostradatelnou reklamou a kouřícím komínem za zdí. Obdobný reklamní štít s nápisem Cinzano můžeme nalézt již na obraze *Nádraží* z druhé poloviny čtyřicátých let v majetku NG¹⁵⁴.

Šedesátá léta v Lhotákově tvorbě znamenají zesílení koloristické stránky jeho děl, nabývání děl na dynamičnosti a objevování nových ikonografických témat, např. draka, orla a terče, která jej provázela do konce tvorby.¹⁵⁵

JAN KOTÍK

(*4. 1. 1916 Turnov – †23. 3. 2002 Berlin /Německo/)

Jako člena *Skupiny 42* provázelo Jana Kotíka v jeho tvorbě čtyřicátých let téma města a člověka v něm. Spíše než fascinace technikou jej zajímala každodennost a obyčejné události.¹⁵⁶ Již před polovinou čtyřicátých let se figury v jeho obrazech proměnily ve složitou kompozici linií a ploch. Často se prolínají i s okolím. Kolem roku 1945 se přidává tendence znakovosti a v roce 1947 výraznější eliminace perspektivního pojetí

obrazové plochy.¹⁵⁷ V tomto tvůrčím období, konkrétně jak napovídá signatura daného díla s datací 1948, Kotík namaloval mimo jiné také plátno *Obraz (Bukurešť)* (č. kat. 45, obr. 62), které je rozčleněno do komplikované kompozice geometrizujících linií a zářivých barevných ploch.¹⁵⁸ Podobně traktovanou obrazovou plochu můžeme vidět již na obraze z roku 1947 *Deště* (obr. 63) ze sbírky GASK¹⁵⁹, kde je obrazová plocha protnuta spíše souborem vertikál. Podobnost těchto děl spočívá také v umístění děje do prostředí ulice a složitém traktování figur souborem linií a ploch.

FRANTIŠEK GROSS

(*19. 4. 1909 Nová Paka – †27. 7. 1985 Praha)

František Gross v průběhu celé své tvorby rozvíjel motiv tzv. strojků. Nejčastěji se tento motiv uplatňoval v době Grossova působení ve *Skupině 42*, kdy vznikají různé variace, např. figura – strojek, člověk – stroj, stroj – člověk apod.¹⁶⁰ V šedesátých letech autor ustálil svůj princip tvarové skladby těchto konstrukcí. Vzniká skladba ze spousty plochých útvarů v čistých lokálních barvách, které se navzájem proplétají, ale tvoří jeden celek.¹⁶¹ Kresebně rozvržené plochy uzavírá obrysová linie.¹⁶² Toto Grossovo tvůrčí období je ve sbírce GKK zastoupeno obrazem *Strojek* (č. kat. 25, obr. 64), datované Grossem do roku 1967.

V první polovině šedesátých let Gross experimentoval s litím a kapáním barvy. V některých případech litím přímo vykresluje kontury, které uzavírají barevné plochy na obrazové ploše, např. *Hlavonožec* z roku 1964¹⁶³ (obr. 65), *Hnědá hlava* z roku 1964¹⁶⁴

(obr. 66). Jindy vykreslí obrys litou konturou tvary pouze v prvním plánu a v pozadí zůstávají barevné plochy¹⁶⁵, jako u nedatovaného obrazu *Přerušená rozmluva* (č. kat. 24, obr. 67) ze sbírky GKK. Na základě těchto stylových charakteristik je možné dílo *Přerušená rozmluva* (č. kat. 24, obr. 67) datovat do první poloviny šedesátých let. Pro dataci svědčí také skutečnost, že je obraz namalován na sololitové desce, na níž Gross v šedesátých letech namaloval většinu svých děl.¹⁶⁶

Z výtvarného pojetí, které Gross nastolil již během šedesátých let, čerpá obraz *Dobrý den periferie* (č. kat. 26, obr. 68), datovaný galerijními záznamy do roku 1970. Autor se drží pevné tvarové skladby a důmyslně seskládané konstrukce z barevných hladkých ploch obkroužených černou linií.¹⁶⁷ Tematicky dílo reflektuje již zmíněné Grossovo zaujetí pro město.

KAREL SOUČEK

(*26. 9. 1915 Kročehlavy – †26. 11. 1982 Kladno)

Pro Karla Součka jako člena *Skupiny 42* bylo směřodatným námětem jeho děl téma města, které pojal jako sondu do ruchu a života moderního města.¹⁶⁸ Středem zájmu se mu stávají kavárny, pasáže, kadeřnictví, výkladní skříně a ruch v ulicích.¹⁶⁹ Tyto motivy zachycuje bohatým vrstvením hutných barevných past a dynamickým někdy až gestickým rukopisem.¹⁷⁰

Ve čtyřicátých letech se Souček často obracel k námětům městských interiérů jídelen, bufetů či automatů, které vycházely z jeho zaujetí životem na ulici, kde se odehrávají každodenní příběhy.¹⁷¹ Příkladem může být v současné době nedatovaný

obraz *Automat II.* (č. kat. 90, obr. 69) ze sbírky GKK, který vzhledem k ještě poměrně realistickému zobrazení (pozdější díla stejných námětů jsou mnohem dynamičtější a expresivnější) lze datovat do poloviny čtyřicátých let.¹⁷²

Výrazným inspiračním zdrojem byla pro Součka cesta do Paříže a Londýna v roce 1961¹⁷³, kterou jsou ovlivněna i díla ze sbírky GKK. Do pařížských motivů, které se vyznačují geometrickou obrazovou konstrukcí s různými barevnými črtami, můžeme zařadit *Večer ve městě* (č. kat. 91, obr. 70), datovaný autorem do roku 1962.¹⁷⁴ Mezi lety 1962-1964 se motivy přeměňují do zobecňující představy města.¹⁷⁵ To platí pro již zmíněný obraz *Večer ve městě* (č. kat. 91, obr. 70), ale i pro plátno *Kavárna* (č. kat. 92, obr. 71), datované Součkem rokem 1963. Inspirován Londýnem, jak název napovídá, je obraz *Londýnský motiv* (č. kat. 93, obr. 72) z roku 1964, taktéž autorsky datován. Jako další díla z roku 1964 se vyznačuje energickým expresivním rukopisem¹⁷⁶ a vrstvenými plochami šedí, modří, hnědí a prosvětlujícími plochami odstínů oranžové.

Karel Souček od poloviny šedesátých let rozvíjí téma postavy Dona Quijote, v jehož zobrazování autor nachází vděčné téma obecného lidského údělu ve světě. Skrze menší a volně malované obrazy lehce komické postavy rytíře se Souček propracoval až k štíhlé přízračné postavě s dřevcem uprostřed holých krystalických skal¹⁷⁷, což je i případ obrazu *Don Quijote* (č. kat. 94, obr. 73) ze sbírky GKK s datací Karla Součka do roku 1969. Postava Dona Quijota provázela Součka až na počátek osmdesátých let, a to např. také v dalším obraze ze sbírky GKK *Don Quijote* (č. kat. 96, obr. 74), který autor sám datuje do roku

1982. Tato verze oproti variantě z šedesátých let září teplými tóny s výrazně žlutými a modrými tahy štětce.

Ani v sedmdesátých letech Souček neupustil od svých obvyklých městských námětů kaváren, automatů, kadeřnictví apod. Zmíněné náměty v tomto období koncipuje do velkoformátových děl.¹⁷⁸ Většího formátu je také obraz *La passage blue (Modrá pasáž)* (č. kat. 95, obr. 75) s autorskou datací 1975, který zaujme volnou gestickou linií znázorněnými postavami a prostředím pasáže na probarveném pozadí. Karel Souček až do období pozdní tvorby zachovává téma každodennosti a udržuje tím nadále ducha *Skupiny 42*.

JAROSLAV PAUR

(*25. 7. 1918 Kladno - Dubí – †21. 12. 1987 Praha)

Plátno *Spálené město* (č. kat. 70, obr. 76) Jaroslava Paura s autorskou datací 1961 pochází z doby, kdy je autorovi v poválečných letech, tak jako bývalým členům *Skupiny 42*, inspiračním zdrojem i nadále město. Paur se však ubíral vlastní osobitou cestou, kdy se mu námětovým zdrojem stává velkoměsto zničené a zpustošené, civilizační fenomén ve velkoměstě či velkoměsto budoucnosti s kosmickými prvky.¹⁷⁹ Záznamem zpustošeného města je i obraz *Spálené město* (č. kat. 70, obr. 76) namalovaný v roce 1961. Spálené a mrtvolné město s rudým apokalyptickým nebem, na němž tkví temné slunce, symbolizuje hrůzu a nebezpečí atomové války.¹⁸⁰ Toto dramatické vidění města je jednoznačně pozůstatkem válečných prožitků a autorovy návštěvy zničené Varšavy v roce 1946.

ARNOŠT PADERLÍK

(*1. 12. 1919 Nučice – †1. 6. 1999 Březová)

Válečnými prožitky je ovlivněn obraz Arnošta Paderlíka *Nálet* (č. kat. 63, obr. 77), který je datován dle štítku na zadní straně obrazu do roku 1945. V publikaci Jiřího Ptáčka je tento obraz uveden pod názvem *Dítě s kohoutem*¹⁸¹. Štítek na zadní straně jej však jmenovitě označuje názvem „*Nálet*“. S blížícím se koncem války začal do tvorby Arnošta Paderlíka pronikat motiv kohouta jako symbol zoufalství a zděšení. Současně jeho díla přibírají na dramatičnosti a barevnosti. Kohout v Paderlíkově podání představuje synonymum války a válečných sirén. Dramatické napětí a expresivní výraz zde dosáhli mimořádné míry.¹⁸² V roce 1945 a 1946 vznikly další varianty, např. kresba *Dítě s kohoutem* v majetku Oblastní galerie v Liberci¹⁸³ nebo obraz *Dítě s kohoutem*¹⁸⁴ (obr. 78), který reprodukuje publikace Jiřího Ptáčka bez uvedení provenience. Obě tato díla si stále udržují vysokou míru expresivity. Dramatické napětí se však mění v úzkost a strach.

Od prožitých válečných let se Paderlík ve své tvorbě osvobozuje jasnými barevnými pastami a vzpomínkami na dětství, které pro něj symbolizovaly koláče a prosté běžné věci.¹⁸⁵ V padesátých letech maluje pastózní a reliéfní kompozice různých plodů a „darů tohoto světa“, které se blíží zátiším Josefa Navrátila¹⁸⁶, jako například obraz z klenovské sbírky *Meloun* (č. kat. 64, obr. 79), autorsky datovaný rokem 1953.

Šedesátá léta se v Paderlíkově tvorbě nesou v duchu jednoduchosti tvarů, výrazné barevnosti, plošnosti a kresebnosti, které se někdy podobají až lidovému umění¹⁸⁷, což

je výrazně patrné na Paderlíkem do roku 1963 datovaném plátně *Pomeranče* (č. kat. 65, obr. 80). Do zátíší vnikají již zmíněné vzpomínky z dětství na kruhové koláče dělené na výseče při posvícení a poutích. Koláče se pro něj stávají motivem, který rozpracovává v mnohých variantách. Mandle a rozinky na koláčích nevytváří jen dekorativní prvek. Mnohdy mohou představovat jinotaj, kdy se z výseku může stát i hlava smrtky¹⁸⁸. Stejně je tomu u plátna *Zátíší se špačkem* (č. kat. 66, obr. 81), které je datováno autorskou signaturou do roku 1964.

Ani v dalších letech tvorby Paderlík neupouští od motivu kohouta, který jej provázel ve válečných časech. *Hemingwayovský motiv* (č. kat. 67, obr. 82) ze sbírky GKK je v publikaci Jiřího Ptáčka uveden pod názvem *Hemingwayovské zátíší* s datací 1957.¹⁸⁹ Signatura na obraze „PADERLÍK 67“ jej však jasně datuje do roku 1967. Ač se jedná o zkrácenou dataci, Paderlík tuto formu datace užívá i u ostatních děl, jejichž datace není sporná. Štítek na zadní straně ve znění „Arnošt Paderlík, Pořezová 53, Zvole u Pha, Hemingwayovský motiv“ obrazu dokládá název *Hemingwayovský motiv*. Tento obraz s kočkou nesoucí mrtvého ptáka a mrtvým kohoutem na stole z roku 1967 představuje i bez válečné symboliky stále silný a působivý námět.¹⁹⁰

Nedatovaný obraz *Dopis z vojny* (č. kat. 68, obr. 83) lze na základě stylistických podobností, především rukopisného a obrazového pojetí s opakujícím se motivem koláče, s již zmíněnými díly zařadit do šedesátých let. Na výše uvedený umělecký projev a motivy inspirované svým dětstvím – na koláče a prosté věci každodenního života¹⁹¹ nerezignuje ani

v osmdesátých letech, kdy vzniklo dle signatury „PADERLÍK 80“
Zátiší s kostkovaným ubrusem (č. kat. 69, obr. 84).

5. TVORBA 50.-70. LET

Od roku 1946 probíhala v českém umění diskuze o podobě socialistické kultury, která však byla přerušena událostmi Vítězného února 1948 a nástupem stalinismu. Byly ustanoveny oficiální ideologické požadavky na výtvarné umění, které byly umělci nuceni akceptovat a řídit se jimi. Existovaly dva základní směry, které formovaly tehdejší oficiální scénu. Směr radikálně stalinský, který požadoval převzetí sovětských vzorů nebo směr liberálnější, a to socialistického realismu, který zahrnoval realistické tendence s různými východisky.¹⁹² Tento liberálnější směr poskytl prostor autorům, kteří se na realistické malířství orientovali již před válkou. Modernistické tendence byly akceptovány jen v případě, že v sobě nesly ideologický základ. V roce 1956 byl odsouzen stalinský kult a docházelo k postupné obnově umělecké scény a uvolnění v oblasti výstav. Začaly znovu vznikat umělecké skupiny, např. *Máj 57*, *Trasa*, *UB 12*, *Skupina MS*, *Skupina 58*, *M 57* a další.¹⁹³ Členem skupiny *Máj 57* byl také Richard Fremund zastoupený v této kapitole. Na přelomu padesátých a šedesátých let začínají do českého umění pronikat informelní projevy, které se svým ztvárňováním významových a imaginativních hodnot netradičních materiálů, měly velký ohlas u nejmladší generace umělců.¹⁹⁴ V šedesátých letech se objevují také projevy nové figurace. Nejedná se o homogenní skupinu, ale soubor osobních projevů založený na přehodnocení zobrazování člověka.¹⁹⁵ Pod vlivem nové figurace vznikají například díla Květy Válové a Otakara Slavíka. Slibný rozvoj ukončil vpád „spojeneckých“ vojsk v roce 1968 a nastolení nové

ideologie, která opět centrálně řídila kulturu v Československu.¹⁹⁶ Vznikly tak dva paralelní proudy v českém umění, oficiální a nekomformní, který s sebou však nesl perzekuce a práci v ilegalitě. Do roku 1970 ještě doznívaly ozvuky předchozích uměleckých tendencí. S rokem 1970 se progresivní tendence stáhly do ústraní a uměleckou scénu ovládalo oficiální umění. Přesto se umělecké scéna dále rozvíjela uzavřená v ateliérech. Zůstala zachována také ateliérová setkání. Nejmladší generace spěje k tehdy aktuálním proudům postmoderny.¹⁹⁷

EMIL FILLA

(*4. 4. 1882 Chropyně – †7. 10. 1953 Praha)

Plátno *Zátiší s hlavou, mandolínou, podnosem (Zátiší s mandolínou)* (č. kat. 14, obr. 85), datované autorem do roku 1948 pochází z doby, kdy se Emil Filla v poválečné tvorbě vracel k figurálním námětům a zátiším. Již od třicátých let do jeho zátiší pronikaly hlavy či busty. Nejintenzivněji však mezi lety 1946-1948.¹⁹⁸ Dílo jednoznačně pracuje s kubistickými prvky, které Fillovou tvorbou prostupovaly i přes příklon k expresionistickému realismu.¹⁹⁹ V roce 1948 bylo *Zátiší s hlavou, mandolínou, podnosem (Zátiší s mandolínou)* (č. kat. 14, obr. 85) prezentováno na benátském bienále.²⁰⁰

Druhý obraz Filly ve sbírce GKK *Kystra* (č. kat. 15, obr. 86), datovaný samotným Fillou do roku 1951, patří do cyklu krajin *České středohoří*. Filla ztvárnil klasické téma krajiny, ale jako vzdor proti tehdejšímu uměleckému diktátu socialistického

realismu²⁰¹ do ní implementoval čínský způsob malby tušemi. Krajiny z Českého středohoří jsou typické panoramatickým formátem, tušovou štětcovou malbou a rozmývanými barevnými tušemi.²⁰² Krajina je zachycena v horizontálních pásech, které jsou rozčleněny keři, korunami stromů či perspektivně sbíhajícími se poli. V případě obrazu *Kystra* (č. kat. 15, obr. 86) širokou krajinu rozčleňuje pás venkovských stavení, částečně ukrytý ve stromoví.²⁰³

ALOIS FIŠÁREK

(*16. 7. 1906 Prostějov – †5. 2. 1980 Praha)

Obraz *Krajina* (č. kat. 16, obr. 87) datovaný signaturou Aloise Fišárka do roku 1955 pochází z doby, kdy se obrazům věnoval spíše poskrovnu. Pokud v tu dobu nějaká díla vznikala, tak převážně krajiny a zátiší. V krajinách se autor pokoušel o vyvážení impresivního a harmonického působení díla.²⁰⁴ V šedesátých letech ovšem převážilo nad ostatními náměty zátiší. Obrazy *Zátiší* (č. kat. 17, obr. 88), *Zátiší se sklenicí červeného vína* (č. kat. 18, obr. 89), oba datované Fišárkem do roku 1961, a *Na venkovské almárce* (č. kat. 19, obr. 90), též s autorskou datací z roku 1964, čerpají z Fišárkových zátiší z třicátých let, která vycházejí z kubismu a fauvismu. Desku stolu, která figuruje na většině zátiší, autor nadzvedne a na ní zobrazí předměty v různých zorných úhlech.²⁰⁵ V případě *Zátiší* (č. kat. 17, obr. 88)²⁰⁶ se jedná o druhou variantu obrazu *Zátiší s vínem*, který vznikl již v roce 1945, jehož reprodukci se nepovedlo nalézt. Nejen v tomto případě Fišárek zpracovává stejný námět s odstupem času ve vícero obměnách.²⁰⁷

RICHARD FREMUND

(*9. 4. 1928 Praha – †21. 5. 1969 Praha)

Tvorba Richarda Fremunda svým vývojem sleduje dobové proudy v českém umění. V druhé polovině padesátých let do jeho děl vniká geometrická znakovost, následně se jako většina jeho generačních vrstevníků přiklání k nefigurativní tvorbě, aby se v polovině šedesátých let obrátil k nové figuraci.²⁰⁸ V jeho díle existují vedle sebe dvě linie malířského výrazu, tj. výrazně expresivní a poklidná poetická, což je jedním z charakteristických rysů jeho tvorby.²⁰⁹ Již Fremundovy rané obrazy, které se vyznačují plošností, výraznou černou štětcovou obrysovou linií a tvarovým zjednodušením, což je dalším základním rysem jeho malířského projevu.²¹⁰

Po vyčerpání dojmů z inspirativního pobytu v Paříži v roce 1956²¹¹ se objektem jeho zájmu stává český a moravský venkov. Venkovanky a ženy v krojích se v jeho tvorbě objevují již z počátku padesátých let. Na konci padesátých let doznávají velmi osobité stylizace.²¹² Převážně se jedná o stejné kompoziční schéma, tedy frontálně zobrazené poprsí ženy či dvojice žen ve stylizovaných šátcích. V rysech tváří a konturách uplatňuje širokou štětcovou kresbu. V pozadí zachycuje znakovité prvky českého venkova – kulaté koruny stromů, jednoduchá vesnická stavení či vlnící se hladinu rybníka.²¹³ Názorným příkladem cyklu žen s šátkem je plátno *Žena v šátku* (č. kat. 21, obr. 91) ze sbírky GKK datované Fremundem do roku 1957. V geometrické stylizaci Fremund postupuje ještě dále. Tentokrát jsou hlavy žen stylizovány do tvaru kosočtverce, který rámuje obdélný šátek,

jejich rysy jsou jemnější. Geometrizační postupuje do celých postav žen, které jsou abstrahovány do čtverce značícího tělo a trojúhelníku jako znaku pro sukni.²¹⁴ Touto postupující geometrizační se vyznačuje i dílo *Z cyklu Slovensko* (č. kat. 22, obr. 92), kde znakovité prvky venkova s postavami žen vytvářejí téměř dekorativní obrazovou plochu. Tento obraz patří k dílům, které autor v signatuře datuje kromě roku i přesně do dne vzniku, tj. „15.X.59 Fremund R.“.

Specifický je i vývoj krajiny ve Fremundově díle. Jeho rané krajiny zpočátku zachycují konkrétní místo, později se dostává k pojetí nekonkrétních míst jako „krajiny domova“. Už od raného období směřuje autorova geometrizační k maximálně jednoduchému výrazu.²¹⁵ Podstatným impulsem pro proměnu Fremundova rukopisu byl již zmíněný podnětný studijní pobyt v Paříži, jehož ozvuk (především temperamentní zvlněná linie) se projevuje i v autorových krajinách a českých vesnicích.²¹⁶ Tyto náměty Fremund zpracovává ve snové a poetické krajiny, ve kterých nesmí chybět tradiční znaky jako kříž na kostelní věži, rybník, hřbitov, rybník.²¹⁷ Jeho plošné tvarově zjednodušené krajiny nabývají v polovině roku 1959 na znakovém abstrahujícím charakteru pomocí techniky drippingu.²¹⁸ Protipólem těchto dynamických abstraktních prací je soubor městských krajin z poloviny šedesátých let, který se vyznačuje téměř monochromním a poetickým laděním.²¹⁹ Tyto dvě protikladné polohy dokládají již výše zmíněnou koexistenci dvou rozdílných malířských pojetí v autorově tvorbě. Za vrcholnou sérií krajin je považován soubor, do kterého patří i obraz *Vánoční krajina* (č. kat. 23, obr. 93) přesně datovaný signaturou „27.XII.63 R.“.

Fremund“, kdy Fremund krajinu zasazuje do znakově uzavřených symbolů erbů a tabel. Nechybí opět tradiční vesnické prvky. Po polovině šedesátých let se autor již přiklání k neofiguraci, přesto i v této době vznikají krajiny, především přímořské z cest po Itálii. Jeho slibně se rozvíjející malířská tvorba však byla přerušena tragickou srážkou Fremundova vozu s protijedoucí tramvají.²²⁰

KAREL MALICH

(*18. 10. 1924 Holice /Pardubice/)

Krajina (č. kat. 52, obr. 94) Karla Malicha, datovaná jím samotným do roku 1959, pochází z doby jeho rané tvorby. Raná tvorba Karla Malicha byla úzce spjatá s jeho rodištěm a krajinou, která ho obklopovala. Silné pouto ke krajině obecně a především k té rodné u východočeských Holic, jej významně poznamenalo i do dalších let a poskytovalo mu širokou škálu podnětných vzpomínek, které zužitkoval v mnoha dílech. Důležitým motivem byl kopec Kamenec nedaleko od jeho domova, místo jeho častých výprav do přírody, který od konce padesátých let představoval podstatný námět v Malichově tvorbě.²²¹ Na konci padesátých let Malich přestal krajinu přímo napodobovat, ale nacházel určité styčné body, kolem kterých své krajiny dále rozvíjel. Krajina z okolí Holic prochází tvarovou a barevnou proměnou. Dochází ke zploštění, redukci barev, pozadí zůstává neutrální, zatímco středem pozornosti jsou cesty, pole, domy a stromy.²²² Tyto tendence můžeme zhodnotit právě na obraze *Krajina* (č. kat. 52, obr. 94) ze sbírky GKK. Z monochromní plochy zasněžené krajiny autor vydobývá modelaci terénu pomocí vlnících se expresivních

linií. Výraznými tahy štětcem zachycuje také stromy a domy nacházející se v zachycené krajině. Monochromní barevnost rozbíjí odstíny růžové a modré. Na přelomu padesátých a šedesátých let spěl Malich pomalu k oproštění se od realistického zobrazení k abstraktnímu, k čemuž přispělo i postupné přehodnocování různých vlivů uměleckých směrů, např. fauvismu nebo analytického kubismu, a to díky přímému kontaktu se světovou uměleckou scénou.²²³

JIŘÍ JOHN

(*6. 11. 1923 Třešť – †22. 6. 1972 Praha)

Tvorbu Jiřího Johna lze motivicky rozdělit do tří skupin – příroda, město (či obecně civilizace) a nejbližší věci člověka. Tyto skupiny zobrazoval ikonografickými typy jako venkovská nebo městská krajina, zátiší a kombinací těchto jmenovaných typů. Figurální kompozice John ztvárňuje výjimečně v rámci rané a ilustrační tvorby.²²⁴ V roce 1953 po návratu z vojenské služby navázal na předchozí tvorbu. Postupně však dochází k posunu v zobrazovacích typech. Z venkovské krajiny přechází John k městské krajině a zátiší.²²⁵ Jeho díla vynikala tajemnem, harmonií a především tichem.²²⁶ Výrazný vliv na proměnu jeho malířského projevu mělo přátelství a společné pracovní prostředí s Václavem Boštíkem. Dalším přátelstvím, které autora ovlivnilo v jeho umělecké dráze, bylo to s Václavem Bartovským.²²⁷ S oběma jej spojoval stejný pohled na způsob tvorby a její obsah. Na přelomu padesátých a šedesátých let, konkrétně v letech 1958-1961, se John zaměřuje také na interiéry.²²⁸ Právě v tomto tvůrčím období vznikl obraz *Atelier* (č.

kat. 37, obr. 95) z klenovské sbírky, datovaný přímo autorem na zadní straně plátna do roku 1958. Tiché a jemné vyznění tohoto plátna je podpořeno tlumenou barevností v hnědých a narůžovělých tónech. Ve stejných letech dochází již k pozvolnému návratu ke krajinným motivům, které se v Johnově tvorbě ustálily v roce 1962. Vzniká nový ikonografický typ krajiny – zátiší, který zcela porušuje klasickou perspektivu, nabývá na symboličnosti a odkrývá vztahy mezi různými přírodními jevy.²²⁹ Vyvíjí se také jeho rukopis založený na šrafování, kterým utváří chvějivost svých děl. Po roce 1962 už jen obměňuje a doplňuje své nashromážděné zkušenosti a pracuje s variacemi.²³⁰

OTA JANEČEK

(*15. 8. 1919 Pardubičky /Pardubice/ – †1. 7. 1996 Praha)

Součástí sbírky GKK je také plátno Oty Janečka *Hnědý pták* (č. kat. 32, obr. 96), které je datováno do roku 1977 textem na zadní straně plátna. Janeček ve své rané tvorbě prošel kubistickou etapou, která nebyla pouze vedena jakousi generační „povinností“ vyrovnat se s podstatnými výtvarnými tendencemi té doby, ale především upřímným zájmem podmíněným studiem a touhou po novém způsobu tvorby.²³¹ Postupně se však začíná projevovat čím dál větší příklon k lyrismu, který utvářel jeho osobitý styl.²³² S narozením dcery přehodnocuje svůj projev, přiklání se k figurálním motivům, často experimentuje a objevuje inspiraci lidovým uměním. Tento vliv se brzy projevil v jeho další tvorbě, kdy pod vlivem nepříjemného zážitku z prvomájového průvodu v roce 1948 pro sebe objevuje téma ptáků. Východiskem

pro toto tvůrčí období se stávají drobné a nevinné projevy života nahlížené přírodou. V těchto ryze přírodních motivech se postupně objevují i prvky obsažené v budoucích pracích, např. slunce, kontury větví apod.²³³ Na počátku padesátých let těmto přírodním námětům dominuje motiv trav.²³⁴ Po krátkém tvůrčím období příměstských krajin dále rozpracovává pod vlivem soudobých uměleckých tendencí přírodní motivy až k podstatě našeho bytí. Vznikají různé organismy, buňky, atomy apod.²³⁵ Další rozklad našeho světa nebyl pro Janečka již možný, proto se po polovině šedesátých let navrátil k figurálním motivům, které jsou ke konci šedesátých let ovlivněny okupací spojeneckých vojsk.²³⁶ V malbě sedmdesátých let se navrácí k námětové oblasti přírodních motivů. Vzniká jakási mýtická krajina spojená z realistických prvků a snové atmosféry prostoupené měkkým světlem.²³⁷ Objevují se symboly semen, ulit, plodů, vajec a také Janečkův symbol ptáka jako představitele volnosti a posla jara.²³⁸ Na plátně *Hnědý pták* (č. kat. 32, obr. 96) autor ptáka usazuje do harmonické až magické krajiny, která je zahalena do měkké mlžné clony (sfumata) podzimních barev. Obklopují jej prvky známé již z předchozí tvorby – sluneční kotouč, nízký horizont, a také prvky nové například v podobě plodu šípku. Ve své pozdní tvorbě Janeček tíhnul ke kompozicím, které se blížily surrealistické poetice. V jeho případě šlo ale spíše o návrat k prapočátkům a kořenům existence.²³⁹

LUDMILA JIŘINCOVÁ

(*9. 5. 1912 Praha – †22. 1. 1994 Praha)

Předmětem zájmu Ludmily Jiřincové byla v průběhu její tvorby převážně „žena, často ve své lidské osamocenosti, ve smutku všedních dnů, zahalená do tajemství rozcitlivělého nitra...“²⁴⁰. Její ženské figury jsou líbezné, štíhlé, elegantní s protáhlými proporcemi a hrdly, rovným „římským“ nosem, stylizované do autorčiny vlastní představy krásy.²⁴¹ Sklony k užívání těchto zažitých figurálních námětů a typů se u Jiřincové nadále uplatňovaly v pozdním období tvorby. Z těchto zkušeností čerpají všechny obrazy Jiřincové ve sbírce GKK. Obraz *Kytice s černým závojem* (č. kat. 33, obr. 97), datovaný rokem 1979 pouze galerijními záznamy, vznikl pod dojmem letního pobytu na Šumavě²⁴², kde autorce pro tento melancholický motiv byla inspirací krajina a zahrada kolem jejího domu.²⁴³ Do roku 1979 datuje Hlaváček v monografii Ludmily Jiřincové²⁴⁴ obrazy *Akt* (č. kat. 34, obr. 98) a *V podzimní mlze* (č. kat. 35, obr. 99)²⁴⁵, které postrádají v rámci galerijních záznamů dataci. S touto datací lze vzhledem ke stylistickým podobnostem s dalšími díly té doby zcela souhlasit.

Název obrazu *Pohár vzpomínek* (č. kat. 36, obr. 100), datovaného galerijními záznamy do roku 1981, je dosti sporný, jelikož v monografii Luboše Hlaváčka²⁴⁶ je obraz uveden pod názvem *Babí léto*.²⁴⁷ Datace, rozměry i technika se shodují, tudíž se jedná o tentýž obraz. Nelze však s přesností říci, který název je správně. Je zde jistá podobnost s obrazy *Pohár vzpomínek I.* z let 1965 (obr. 101) a 1966²⁴⁸ (obr. 102), jejichž

provenience není známa. Proto se přikláním k názvu, pod kterým je dotčený obraz zaznamenán v dokumentech GKK.

KVĚTA VÁLOVÁ

(*13. 12. 1922 Kladno – †6. 9. 1998 Kladno)

Součástí sbírky je také obraz jedné ze sester Válových, Květy, *Kolaři* (č. kat. 101, obr. 103) datovaný rokem 1962. Už od padesátých let do tvorby sester Válových proniká vliv prostředí, ve kterém prožily celý život. Tím místem s *geniem loci*, které sestry Válovy tak často ve svých dílech zachycovaly, bylo Kladno a jeho hutě.²⁴⁹ Námětově sestry zaujalo především dělnické prostředí hutí a každodenní život dělníků, který zpodobňují velmi syrovým způsobem. Konkrétně obrazy Květy Válové z počátku šedesátých let, tedy i *Kolaři* (č. kat. 101, obr. 103), jsou malovány rustikálně a robustně s primitivizujícími prvky.²⁵⁰ Surové a pravdivé pojetí dělnických motivů sester Válových bylo velmi vzdálené tehdejšímu požadavku na zobrazování budovatelských námětů.²⁵¹ V druhé polovině šedesátých let Květa Válová přehodnocovala ve své vlastní tvorbě sociální tvorbu Constantina Permekeho a Fernanda Legéra. Bližší jí byl především Permeke, a to svou těžší hutnějšou tvorbou zobrazující lidskou existenci a monumentalizující dělnické prostředí.²⁵² Figura v díle sester Válových nezastupuje jedinečného individuálního lidského jedince, ale stává se spíše hlubším znakem pro obecnou lidskou existenci a její smysl.²⁵³ Přesně takový unifikovaný obecný znak člověka multiplikovaný do davu provázel Květu Válovou celou její tvorbou. Původně drobný lidský znak šedesátých let nabývá v pozdějších letech autorčiny

tvorby monumentálnější podoby, ale základní princip kompaktní a jednoduše modelované těžké hmoty zůstává.²⁵⁴

OTAKAR SLAVÍK

(*18. 12. 1931 Pardubice – †6. 11. 2010 Vídeň)

Otakar Slavík vstoupil v šedesátých letech na uměleckou scénu s pozoruhodnou a originální tvorbou. Jeho vlastní tvorba jej však také vpassovala do role solitéra, který vybočoval z tehdy dominujícího trendu nové figurace. Specifická tvorba Otakara Slavíka byla v šedesátých letech přijímána jako součást nové figurace. V druhé polovině šedesátých let však Slavík setrvává u tradicionalistického pojetí, které v té době příliš neodpovídá dobovému pojetí nové figurace.²⁵⁵

Základem Slavíkovy malířské tvorby jsou barva (kolorismus) a figura. I přesto, že se na první pohled zdá, že je ve Slavíkově malířském projevu barva vázaná na figuru, neváže se jen ke tvaru, ale je spíše strukturou. Podstatné pro autora byl proces, kdy se barva stává tvarem a vstupuje do obrazového prostoru. Figura v jeho případě nevzniká záměrně, ale jako proces malby.²⁵⁶ Jeho izolovanost od tehdejší umělecké scény se částečně odráží i v námětech poloviny šedesátých let. V té době pracoval v Národním divadle, což bylo prostředí poskytující zajímavé náměty pro tvorbu, především baletky, kulisáky, dělníky a pijáky piva. Z tohoto prostředí pochází také námět obrazu *Kulisák Major* (č. kat. 80, obr. 104), datovaný rokem 1965 galerijními záznamy. Slavíkovi v těchto námětech nejde jen o proměnu barvy a tvaru, ale také o interpretaci jejich izolovanosti a samotné existence.²⁵⁷

KAREL VALTER

(*17. 2. 1909 České Budějovice – †17. 11. 2006 Tábor)

Sepjetí s jihočeskou krajinou dominuje, stejně jako tvorbě Jana Kojana, dílu Karla Valtra. Kolem poloviny sedmdesátých let dochází v tvorbě Valtra ke zklidnění. Navrací se od detailů zpět ke krajinám se širším záběrem, podaným z nadhledu a s odstupem. Vznikají i krajiny popisnější zaměřené na lidskou práci v krajině²⁵⁸, např. *Fukar v poli* (č. kat. 102, obr. 105) s datací autora do roku 1975. Již po polovině padesátých let pro sebe Valter objevuje krajinu Kaplicka.²⁵⁹ Zdejší divokou krajinu maluje velmi syrovým způsobem s užitím temných hutných past. Vzniká monumentálnější pojetí krajiny s horizontem v horní třetině.²⁶⁰ Inspiraci tímto obdobím nezapře obraz datovaný samotným autorem do roku 1976 *Kaplicko u Dluhoště* (č. kat. 103, obr. 106). Autor zde hutnými hnědými pastami utvořil zemitou strukturu polí.

VLADIMÍR MODRÝ

(*15. 1. 1907 Radčice /Plzeň/ – †6. 6. 1976 Plzeň)

Regionální charakter děl ve sbírce zastupuje, stejně jako Karel Valter, také Vladimír Modrý se svým obrazem *Otava (Mrak a slunce)* (č. kat. 53, obr. 107), který datoval do roku 1973. Vladimír Modrý za svůj život namaloval řadu krajin, které někdy vyznívají až heroicky či mysticky. Byly pravidelně ozvláštněny drobnými postavami a především po roce 1950 hrála hlavní roli barva.²⁶¹ Velmi často své náměty maloval v protisvětle. Zdroj světla, kterým Modrý pravděpodobně naznačoval existenci nějakého vyššího principu, zůstává skryt. I přesto však tušíme

jeho přítomnost.²⁶² Název obrazu Modrého *Otava (Mrak a slunce)* (č. kat. 53, obr. 107) napovídá, že by na obraze mělo být přítomno slunce. Nebe i slunce jsou však zakryty obrovským bouřkovým mrakem, který dramaticky protíná blesk. V této dramatické situaci na břehu rybář táhne svůj úlovek z řeky Otavy. Autor zde zachycuje boj člověka s přírodními živly.

6. GENERACE 70.-80. LET

Generace sedmdesátých a osmdesátých let hrála velmi důležitou roli v udržování kontinuity nezávislé tvorby v době izolace českého umění od mezinárodních kontaktů.²⁶³ Na scénu tito autoři vstupovali v době normalizace, ale zažili ještě relativně rozvolněný konec šedesátých lét. Snažili se poznat nepřístupnou tvorbu svých generačních předchůdců. Účastnili se ateliérových setkání a výstavních konfrontací, které přispěly k jejich sblížení se starší generací, formování tvůrčích názorů a „prosakování“ neoficiálního umění na veřejnost.²⁶⁴ Přihlásili se k domácí tradici figurace z okruhu tvorby členů skupiny *Trasa* a nové figurace předchozí generace druhé poloviny šedesátých let.²⁶⁵ V roce 1983 však zesílila režimní perzekuce a neoficiální výtvarné akce byly pozastaveny.²⁶⁶ Jakmile se během osmdesátých let naskytla možnost zakládat skupiny, vznikly skupiny *Tvrdohlaví* a *Volné seskupení 12/15 Pozdě, ale přece*. *Volné seskupení 12/15 Pozdě, ale přece* nemělo přesně daný program, ale jeho členové vychází ze stejných podnětů nové figurace, české grotesky a existencionální figurace.²⁶⁷ Novým impulsem neoficiální scény bylo také akční umění a enviroment, který rozvíjel Jiří Sozanský.²⁶⁸

Významnou součástí obrazového fondu GKK, který předznamenal směřování galerie do dalších let je právě soubor děl autorů střední a mladší generace (Sopko, Rittstein, Bláha, Švéda a další), kteří jsou předmětem této kapitoly. Zařazeni jsou též regionální autoři Miloslav Čelakovský a Vladivoj Kotyza.

PETRA ORIEŠKOVÁ

(*16. 8. 1941 Praha)

Petra Oriěšková patří ke generaci, která na uměleckou scénu nastupovala v druhé polovině šedesátých let. Směr autorčině rané tvorbě udávaly lidské postavy, které nebyly sledovány jen jako výtvarný objekt, ale také pro problematičnost lidského bytí. Ke konci šedesátých let se do popředí dostávaly detaily lidské tváře či těla, které vytvářejí dojem chaotické změti, jako např. u obrazu *Těšení* (č. kat. 58, obr. 108) s autorčinou datací 1967. Tato chaotická změť je však přepisem optické skutečnosti (konkrétní situace), která je osobitým způsobem převedená na plátno.²⁶⁹

V tvorbě Petry Oriěškové z osmdesátých let se objevují obrazy, z kterých cítíme lidskou přítomnost, ale reálně na obraze lidská figura není přítomna, např. *Přerušeny sen* (č. kat. 59, obr. 109) s autorčinou datací 1983.²⁷⁰ Tím autorka umožňuje divákovi projektovat do díla vlastní představu o realitě, své zkušenosti a vzpomínky. Dílo se tak stává obsahově mnohem vrstevnatější. Spojením reálného předmětu a absurdního výjevu s realistickým pojetím barev i forem vytvořila autorka hodnověrné a aktuální dílo.²⁷¹

JIRÍ SOPKO

(*20. 2. 1942 Dubová /Ukrajina/)

Centrem zájmu malířské tvorby Jiřího Sopka, představitele české grotesky, je vždy lidský život. Jako metaforu lidské existence ve svých obrazech užívá dvě znakové formy, a to

anonymní neindividualizovanou hlavu a schematickou lidskou postavu.²⁷² Původně ponurá a decentní barevnost se proměňuje při studijní cestě na Kypr v roce 1966.²⁷³ Od té doby maluje jasnými a zářivými barvami, kterým dominuje jásavě žlutá, nelomené červené tóny, disharmonické zelené a fialové odstíny, často i pastelové barvy. Sopkova jásavá barevnost je však spíše znepokojivá, agresivní, hovoří o bídě lidské existence a jejím údělu v nastalé době.²⁷⁴ V sedmdesátých letech se stává součástí Sopkových obrazů motiv křičící hlavy jako symbol existencionálních traumat.²⁷⁵ Kolem poloviny sedmdesátých let vnikají do jeho děl jako nová metafora pro vystižení aktuální situace člověka tzv. hlavonožci. Bezpáteční, nevzhledné a podivné lidské figury, kde hlava nasedá přímo na zadnici.²⁷⁶ Za drastickou verzi hlavonožce, tlumočící dobový životní pocit, považuje Pavla Pečinková v Sopkově monografii²⁷⁷ plátno *Úroda* (č. kat. 88, obr. 110) ze sbírky GKK, datované autorem do roku 1973.²⁷⁸ Josef Kroutvor, autor Sopkovy monografie z roku 1990 obraz popisuje následovně: *„Široce rozkročená figura, zkroucená v křeči, zasažená hnusem, se odvrací, dává se a otvírá ústa. Zubohé a zanedbané půdy vyráží několik chudičkových klasů. Postava kdysi skutečně zvracela, ale tuto děsivější variantu Sopko později zamaloval. Cítíme, že alegorie tragikomického osudu má nepochybně hlubší význam a další spojitost s dobou vzniku.“*²⁷⁹ Zásadní a výrazné období v Sopkově tvorbě představuje přelom sedmdesátých a osmdesátých let, kdy stupňuje expresivitu a napětí svých děl s ohledem na normalizaci. Snaží se o přesnější pojmenování kolektivního traumatu.²⁸⁰ Beznaděj a němý výkřik symbolizuje hlava na obraze

Tukani (č. kat. 98, obr. 111), plátně datovaném Sopkem do roku 1981. Jiří Sopko si tukany oblíbil pro směšnost jejich velkých zobáků připomínajících klaunské nosy na gumičku.²⁸¹ Tukani jako podivná exotická zvířata figurují v autorově námětovém repertoáru od konce sedmdesátých let. Jejich původ a zdroj dalších zvířecích motivů Pavla Pečinková vidí v černobílých fotografiích z německé publikace *Aus zoologischen Gärten* z třicátých let.²⁸²

MICHAEL RITTSTEIN

(*17. 9. 1949 Praha)

Českou grotesku ve sbírce GKK zastupuje také obraz Michaela Rittsteina *Vysávání* (č. kat. 77, obr. 112), který je autorem datován do roku 1987. Vztah mezi technickou realitou moderního světa, vyjádřenou různými elektrickými spotřebiči a živočišnou, tělesnou a pudovou charakteristikou člověka patří mezi aktuální myšlenky díla Michaela Rittsteina.²⁸³ Častým motivem je vybavení současné domácnosti – vysavače, ledničky, gramofony, televize apod., které se chovají jako živé a ovlivňují náš život.²⁸⁴ Klíčovým motivem v obraze *Vysávání* (č. kat. 77, obr. 112) ale není elektrický přístroj – vysavač, ale především groteskně pojatá žena při běžné každodenní činnosti.²⁸⁵ V tomto případě konkrétně zaznamenává typ ženy divoké básníčce, která se škodolibým úsměvem vysává mouchu – škůdce.

VÁCLAV BLÁHA ml.

(*1. 4. 1949 Praha)

Středem zájmu malby Václava Bláhy ml. je člověk a jeho existence v prostoru světa a společenství.²⁸⁶ Bláha své postavy umísťuje do trojrozměrného ohraničeného prostoru, jakési konstrukce, jako na obraze *Konstrukce* (č. kat. 8, obr. 113), který je datován galerijními záznamy do roku 1986. Postavy jsou nakloněné, což je jeden z typických rysů autorovy tvorby počátku osmdesátých let.²⁸⁷ Ozvukem z raných let je pak hutnost barevných vrstev a především barevnost obrazu *Tři hlavy* (č. kat. 9, obr. 114) s autorovou datací do roku 1987, kdy Bláha redukoval barevnost na odstíny černé, šedé, stříbrné s občasnými záblesky ostrého barevného tónu, např. červeného.²⁸⁸

JIŘÍ SOZANSKÝ

(*27. 6. 1946 Praha)

Jiří Sozanský se věnuje ve své tvorbě především existenci člověka v mezní situaci, člověku jako oběti teroru totalitních režimů, válečných katastrof či osamělé existenci na pokraji smrti.²⁸⁹ Svým dynamickým a expresivním rukopisem „vytváří iluzi hřmotu zápasících těl“.²⁹⁰ Také rozměrné plátno *Incident I.* (č. kat. 97, obr. 115), datované galerijními záznamy do let 1986-1987, zaznamenává skrumáž zápasících těl. Tento obraz se výrazně podobá malbám pro autorův projekt ve Veletržním paláci v letech 1983-1984 (obr. 116).²⁹¹

IVAN OUHEL

(*18. 2. 1945 Ostrava)

Obraz *Krajina* (č. kat. 60, obr. 117), dosud nedatovaný, vznikl na počátku Ouhelovy tvorby, tj. kolem poloviny sedmdesátých let, kdy ještě zcela nerezignuje na formální znaky tradiční krajinomalby. Již se ale objevuje autorovo typické užití energických tahů štětce.²⁹²

Mezi lety 1976-1977 pracuje Ivan Ouhel mimo zavedené malířské materiály také s plexisklem, ze kterého vytváří objekty zčásti pokryté malbou a hledá „*tajemné zdroje tvoření, společných přírodě i člověku*“²⁹³. Tyto objekty instaluje v exteriéru, kde se dostávají do interakce s přírodou.²⁹⁴ Na objekty navazují obrazy, ve kterých zachycuje neustálou proměnlivost podob přírody střetávající se strohostí abstraktních linií, např. *Dialog* (č. kat. 61, obr. 118) datovaný autorem do roku 1977.²⁹⁵ Po těžké nemoci v roce 1982 reviduje svojí dosavadní uměleckou tvorbu. Vybírá si pouze úsek krajinného motivu, zužuje námět, který následně zmonumentalizuje na velkoformátovém plátně²⁹⁶, např. *Kytka* (č. kat. 62, obr. 119) s autorskou datací 1984.

VLADIVOJ KOTYZA

(*30. 10. 1943 Praha)

Obraz *Krajina* (č. kat. 50, obr. 120), který je datován do roku 1978 svým autorem, je dílem regionálního autora Vladivoje Kotyzy. Již během studijních let byla pro malíře Vladivoje Kotyzu stěžejním motivem krajina. Zajímají jej venkovní prostory, lesy a příroda, se kterými někdy manipuluje podle svých představ.

Charakteristické pro většinu Kotyzovy tvorby je lehké napětí mezi snem, realitou a fikcí.²⁹⁷ Díky zážitku z dětství si oblíbil ptačí perspektivu a nadhled²⁹⁸, což aplikuje i na obraze *Krajina* (č. kat. 50, obr. 120). Na tomto plátně autor zaznamenává pramenící řeku v hornaté krajině, přičemž krajina je zaznamenaná z takového nadhledu, že je až patrné zakřivení země.

MILOSLAV ČELAKOVSKÝ

(*16. 4. 1937 Plzeň)

Hlavním inspiračním zdrojem malíře Miloslava Čelakovského je krajina, ve které žije, tj. západočeská krajina kolem Sušice. Maluje „*krajinu lidských příběhů, krajinu příbytků lidí, krajinu přetvářenou člověkem*“.²⁹⁹ Jeho příběhy vycházejí z opuštěných hřišť, zahradních restaurací, vstupů do alejí. Geometrické vymezené plochy opuštěných hřišť oživuje barevným herním zařízením³⁰⁰, které připomíná ještě nedávnou lidskou přítomnost. Tomuto odpovídá i obraz *Hřiště* (č. kat. 12, obr. 121), který Čelakovský datoval rokem 1981. Čelakovského krajiny se vyznačují harmonickým tichem, pole jsou rozvržena do ucelených ploch jako svědectví rozumné lidské činnosti, každá krajina má svůj reálný základ, ale je geometrizována a tvořena s odstupem a nadhledem.³⁰¹ Lyricky a harmonicky ztišená podzimní atmosférou je i krajina na obraze *Podzimní motiv* (č. kat. 13, obr. 122), který je taktéž datován samotným autorem do roku 1984.

FRANTIŠEK HODONSKÝ

(*19. 2. 1945 Moravský Písek)

Krajina rodného kraje byla určující také pro Františka Hodonského, který ve svém díle nezapře inspiraci lužními lesy Slovácka. Tyto lesy se staly pro Hodonského významovým pojítkem pro stavebnost jeho obrazů.³⁰² Barevný kolorit sytých a potemnělých zelení, který jej provází, má svůj základ právě zde. V osmdesátých letech dochází k transformaci přírodního předobrazu do podoby znaku a po polovině osmdesátých let jsou biomorfní tvary konturovány do uzavřených celků.³⁰³ Zmíněnou potemnělou „smaragdovou“ zelení oplývá plátno *V prostoru* (č. kat. 29, obr. 123), datované Hodonským do roku 1986.

Z vodou „nasáklých“ lužních lesů vychází také autorovo zaujetí pro vodní živel³⁰⁴, se kterým se setkáváme u obrazu *Hnízda nad rybníkem* (č. kat. 30, obr. 124), datovaném autorem rokem 1988. Námět hnízd nad rybníkem, jejichž tvary jsou vymezeny a uzavřeny barvou i obrysovou linií, ztvárnil autor v roce 1988 ve více variantách.³⁰⁵ Nejblíže se kompozicí ústředního motivu a svou konturovaností podobá varianta s růžovým pozadím (obr. 125), jejíž provenience není známa.³⁰⁶

JAN SAMEC ml.

(*18. 11. 1955 Karlovy Vary)

Jan Samec ml. pojímá krajinu jako „vizuální manifestaci přírody, jako drama existence, jako místo dané člověku k žití a k věčnému rozhodování“³⁰⁷. Počátky jeho tvorby jsou spojeny s obrazy inspirovanými krajinou zraňovanou lidskou činností. Vznikají syrové temné důlní krajiny³⁰⁸, např. *Důl u Karlových Varů* (č. kat.

79, obr. 126), datovaný galerijními záznamy do roku 1987. Samec se snaží najít rovnováhu mezi barvou a ostatními prvky, odhlíží od jednotlivin spíše k obecnému řádu krajiny.³⁰⁹ Monochromní kompozicí obrazu *V zatopeném lomu* (č. kat. 78, obr. 127), datovaný autorem do roku 1986, se dostává až na pomezí abstrakce.

VÁCLAV BALŠÁN

(*25. 7. 1949 Chomutov)

Dalším významným krajinářem generace sedmdesátých let byl Václav Balšán. Stejně jako jeho generační kolegové Ivan Ouhel a František Hodonský je inspirován reálnou krajinou, zjednodušuje a zobecňuje ji, aby ji následně převedl do podoby znaku.³¹⁰ Nejde o určitelný krajinný výsek, ale „*prostředí promlouvající tvarem a prostorem o našem pobytu ve světě*“.³¹¹ Zpočátku Balšána zaujaly stromy, jejich růst, mocnost, vitalita, zánik způsobený lidmi a industriální civilizací. Vzniká „*requiem za stromy a přírodu vůbec*“.³¹² Jako příklad pro toto období můžeme uvést obraz *Zničený strom* (č. kat. 1, obr. 128), datovaný Balšánem do roku 1987. Vyjma stromů jsou předmětem jeho děl také nitra semínek, tajemné kukly či osamělé kopce, jako je to na plátně *Kopec* (č. kat. 2, obr. 129), který datuje do roku 1987. Znaky vzájemně s liniemi a plochami vytváří strukturu, která je vždy individuální, ale ve své podstatě směřují k zachycení vnitřního řádu přírody.³¹³

TOMÁŠ ŠVÉDA

(*12. 12. 1947 Praha)

Plátno *Strom* (č. kat. 99, obr. 130) Tomáše Švédy, datované autorem do roku 1988, vychází z jeho hlavních stavebních prvků, tj. barva a světlo. Těmito prvky vyjadřuje duchovní energii předmětů a bytí.³¹⁴ Z původních nositelů děje se postupnou redukcí stávají symboly, znaky a následně dostávají podobu linií, vlnovek a křivek s biomorfním charakterem.³¹⁵ Tematicky autor zpracovává náměty základní a jednoduché – hlava, strom, kámen a vlastní existenci v kosmu. Příkladem této motiviky je plátno *Strom* (č. kat. 99, obr. 130), který vyzařuje vnitřní sílu a energii. Mezi lety 1987-1988 upouští od figurální složky, člověk je však přítomen v jeho díle jako nedílná součást přírody.³¹⁶

7. KATALOG

KATALOG KOMENTOVANÝCH DĚL ZE SBÍRKY OBRAZŮ GKK (AKVIZICE Z LET 1963-1989)

Poznámka: Životopisná data jsou převzata z publikací Horová 1995, A – M – Horová 1995, N – Ž, Horová 2006, Malá 2001-2009, Malý 1998-2000, Toman 1993, A – K, Toman 1993, L – Ž, Toman 1994.

Internetové zdroje: <http://abart-full.artarchiv.cz/osoby.php?IDosoby=30728> .

1. Balšán Václav (*25. 7. 1949 Chomutov, studium: SPŠK v Karlových Varech /Strnad M., Květonský V./, člen skupiny KVART)

Zničený strom, 1987

Olej, plátno, 110 x 110 cm

Signováno vpravo dole V. Balšán 87

Dílo z rané fáze tvorby inspirované tématem stromů, jejich růstem, mocností, vitalitou, zánikem způsobeným lidmi a industriální civilizací.

Nákup od autora dne 29. 11. 1988

Inv. č. O-615

Nepublikováno

2. Balšán Václav

Kopec, 1987

Olej, plátno, 110 x 110 cm

Signováno vlevo dole vertikálně Balšán 87

Dílo z rané fáze tvorby inspirované námětem osamělých kopců. Obrazové prvky směřují k zachycení vnitřního řádu přírody.

Nákup od autora dne 29. 11. 1988

Inv. č. O-616

Nepublikováno

3. Bauch Jan (*16. 11. 1898 Praha – †9. 1. 1995 Praha, studium: UMPRUM 1914-1916 /Dítě E./, VŠUP 1919-1921 /Brunner V. H./, AVU 1921-1923 /Švabinský M./, člen UB 1923-1925, SVU Mánes od 1926, docent na VŠUP 1946-1948)

Krajina s mostem, 1930

Olej, plátno, 48 x 78 cm

Signováno vpravo dole Jan Bauch (vzadu nahoře na slepém rámu vyplněný štítek – Galerie umění Karlovy Vary, J. Bauch, Krajina s mostem, olejomalba, nákupní cena 5000 Kč)

Dílo z linie klidnějších plošnějších obrazů z rané tvorby. Důležitým prostorotvorným prvkem je barva a černá robustní linie.

Převodem z Galerie Karlovy Vary č. O-467 dne 1. 1. 1965

Inv. č. O-64
Nepublikováno

4. Bauch Jan

Kristus, 1941

Tempera, lepenka, papír, 24,5 x 33 cm

Signován vlevo nahoře Jan Bauch 1941

Dílo z řady náboženských námětů z období válečných let. Hlavním tvárným prostředkem je změť dynamických barevných linií v kombinaci s místy užitou důraznou černou obrysovou linií, která celý výjev značně drammatizuje.

Nákup Odboru školství ONV březen 1965

Inv. č. O-177

Nepublikováno

5. Bauch Jan

Belveder, 1957

Olej, plátno, 90 x 70 cm

Signováno vpravo dole Jan Bauch 1957

Dílo ze série motivů pražského prostředí z poválečných let. Podobné varianty např. *Belveder* (1941, GVV v Chebu, obr. 37), *Belveder* (1942, Oblastní galerie v Liberci, obr. 38), *Belveder* (1953, soukromá sbírka, obr. 39).

Převodem z MK Praha dne 6. 5. 1969

Inv. č. O-298

Nepublikováno

6. Bauch Jan

Akt, 1960

Olej, plátno, 90 x 116 cm

Signováno vlevo dole Jan Bauch 1960

Dílo z padesátých a šedesátých let specifické stupňovanou drammatizací pomocí reliéfně hnětených barevných vrstev.

Převodem z MŠK Praha dne 30. 4. 1968

Inv. č. O-273

Nepublikováno

7. Bauch Jan

Hrací stůl, 1968

Olej, plátno, 133 x 108,5 cm

Signováno vlevo nahoře Jan Bauch 68

Dílo z počátku sedmdesátých let symbolizující apoteózu hudby. Podobná varianta *Hrací stůl* (1972, provenience neznámá, obr. 42). Oba obrazy mají vertikálně budovanou skladbu hudebních nástrojů, postav a rekvizit. Liší se od sebe rozdílným obrazovým pozadím.

Převodem z MK Praha dne 31. 3. 1972

Inv. č. O-391

Nepublikováno

8. Bláha Václav ml. (*1. 4. 1949 Praha, studium: Výtvarná škola v Praze 1964-1968, AVU 1968-1974 /Paderlík A./, pedagog na UMPRUM 1974-1979, člen Volného seskupení 12/15 Pozdě, ale přece od 1987)

Konstrukce, 1986

Kombinovaná technika, plátno, 220 x 130 cm

Nesignováno (na slepém rámu Bláha 1986)

Dílo z autorovy tvorby osmdesátých let. Postavy jsou umístěny do trojrozměrného ohraničeného prostoru, jakési konstrukce. Naklonění postav je typickým rysem jeho tvorby osmdesátých let.

Nákup od autora dne 17. 3. 1981

Inv. č. O-643

Literatura: Galerie Klatovy / Klenová 2014, s. 94.

Vystaveno: Klenová 2014.

9. Bláha Václav ml.

Tři hlavy, 1987

Kombinovaná technika, sololit, 151 x 123 cm

Signováno V. BLÁHA 87

Dílo z autorovy tvorby osmdesátých let. Ozvuky z raných let v podobě hutnosti barevných vrstev a barevnosti obrazu, kdy Bláha redukoval barevnost na odstíny černé, šedé, stříbrné s občasnými záblesky ostrého barevného tónu, např. červeného.

Nákup od autora dne 17. 3. 1989

Inv. č. O-642

Nepublikováno

10. Bubeníček Ota (*31. 10. 1871 Uhříněves – †10. 9. 1962 Mladá Vožice /Tábor/, studium: AVU 1899-1904 /Mařák J., Slavíček A., Ottenfeld R./, studijní cesty do Mnichova, Paříže, Francie, Belgie, Holandska, člen JUV od 1902)

Při zapadajícím slunci, 1907

Olej, plátno, 105 x 139 cm

Signováno vpravo dole O. Bubeníček 1907

Dílo z rané tvorby autora. Ponechává si robustní expresivní rukopis raného období. Námět je zobrazen netypicky z nadhledu.

Převodem z Galerie Karlovy Vary č. O-600 dne 1. 1. 1965

Inv. č. O-55

Literatura: Burget – Váša 2007, s. 70-71, obr. 92.

11. Bubeníček Ota

Lom, 1912

Olej, plátno, 36 x 51 cm

Signováno vpravo dole O. Bubeníček

Dílo ze série lomů, které ztvárňoval až do poloviny dvacátých let. Nejčistší příklad z této série. Spojuje plasticitu kamenné hmoty a výraznou světelnost. Podobná plasticita

kamenné masy se objevuje na starším obraze *Pod klášterem St. Giacomo v Dubrovniku* (1903, soukromá sbírka).

Převodem z ODO KT dne 1. 1. 1965

Inv. č. O-159

Literatura: Burget – Váša 2007, s. 183, obr. 105.

12. Čelakovský Miloslav (*16. 4. 1937 Plzeň, studium: soukromé studium u malíře Modrého V. V., výtvarná výchova na FF UK /Bouda C., Patera J./)

Hřiště, 1981

Olej, plátno, 92 x 102 cm

Signováno vpravo dole Čelakovský 81

Dílo ze střední fáze tvorby. Inspirované příběhy vycházejících z opuštěných hřišť, zahradních restaurací, vstupů do alejí. Geometricky vymezené plochy opuštěných hřišť ožívuje barevným herním zařízením připomínajícím nedávnou lidskou přítomnost.

Nákup od autora dne 18. 11. 1987

Inv. č. O-601

Nepublikováno

13. Čelakovský Miloslav

Podzimní motiv, 1984

Olej, plátno, 102 x 86 cm

Signováno vpravo dole Čelakovský 84

Dílo z doby autorova příklonu ke krajině kolem Sušice. Krajina se vyznačuje harmonickým tichem, geometrizací a je tvořena s odstupem a nadhledem.

Nákup od autora dne 18. 11. 1987

Inv. č. O-602

Nepublikováno

14. Filla Emil (*4. 4. 1882 Chropyně – +7. 10. 1953 Praha, studium: AVU 1903 /Thiele F., Bukovac V./, člen skupiny Osmy 1907-1908, SVU Mánes od 1911, SVU od 1911, profesor VŠUP 1945-1953)

Zátiší s hlavou, mandolínou, podnosem (Zátiší s mandolínou), 1948

Olej, plátno, 97 x 130 cm

Signováno vpravo dole Emil Filla 48. (vzadu na slepém rámu štítek: XXIV. Exposition Biennale Internationale des Beaux-Arts Venise, 1948, E. Filla Natura morta con mandolino, Ministerstvo Information Pratur, Tchecoslovaquie – XXIV. Benátské Bienále, 1948, E. Filla – Zátiší s mandolínou, Ministerstvo Informací, Československo)

Dílo z poválečné tvorby z doby návratu k figurálním námětům a zátiším. Dílo pracuje s kubistickými prvky i přes autorův příklon k expresionistickému realismu. V roce 1948 prezentováno na benátském bienále.

Zakoupeno od pana Klečka v roce 1969, Kniha Praha

Inv. č. O-306

Literatura: Wolf 2005, s. 237, č. kat. 9.

15. Filla Emil

Kystra, 1951

Tempera, lepenka, 34 x 86,5 cm

Signováno vpravo dole KYSTRA Emil Filla 1951

Dílo z cyklu krajin Českého středohoří. Užít typický panoramatický formát, tušová štětcová malba a rozmývané barevné tuše. Krajina zachycena v horizontálních pásích, rozčleněná keři, korunami stromů či perspektivně sbíhajícími se poli.

Zakoupeno od Zdeňka Aulického (bytem Ječná 24, Praha 2) dne 28. 6. 1988

Inv. č. O-610

Nepublikováno

16. Fišárek Alois (*16. 7. 1906 Prostějov – †5. 2. 1980 Praha, studium: AVU 1924-1929 /Nechleba V./, studijní cesty do Francie a Itálie, člen SVU Mánes od 1932, SVU v Brně, vyučoval na VŠUP od 1946, profesor na AVU od 1967)

Krajina, 1955

Olej, plátno, 34 x 52 cm

Signováno vpravo dole Fišárek 55

Dílo z doby útlumu autorovy tvorby. Snaha o vyvážení impresivního a harmonického působení díla.

Převodem z ODO KT dne 1. 1. 1965

Inv. č. O-156

Literatura: Fišárek 1988 (není reprodukován, uveden v seznamu vystavených prací pod č. 110).

17. Fišárek Alois

Zátiší, 1961

Tempera, lepenka, 59 x 30 cm

Signováno vlevo dole Fišárek 61

Dílo z šedesátých let čerpající ze zátiší třicátých let, která vycházejí z kubismu a fauvismu. Jedná se o druhou variantu obrazu *Zátiší s vínem* z roku 1945 (nenalezen).

Převodem z MŠK ze dne 30. 6. 1967

Inv. č. O-254

Literatura: Fišárek 1988 (není reprodukován, uveden v seznamu vystavených prací pod č. 134).

18. Fišárek Alois

Zátiší se sklenicí červeného vína, 1961

Tempera, papír, 47 x 57 cm

Signováno vpravo dole Fišárek 61

Dílo z šedesátých let čerpající ze zátiší třicátých let, která vycházejí z kubismu a fauvismu.

Převodem z MK Praha dne 30. 4. 1968

Inv. č. O-278

Literatura: Fišárek 1988 (není reprodukován, uveden v seznamu vystavených prací pod č. 133).

19. Fišárek Alois

Na venkovské almárce, 1964

Tempera, lepenka, 55 x 49 cm

Signováno dole uprostřed Fišárek 64

Dílo z šedesátých let čerpající ze zátiší třicátých let, která vycházejí z kubismu a fauvismu.

Převodem z MŠK evid. č. 14291 dne 3. 3. 1967

Inv. č. O-225

Literatura: Fišárek 1988 (není reprodukován, uveden v seznamu vystavených prací pod č. 145).

20. Foltýn František (*9. 6. 1891 Královské Stachy /Sušice/ – †8. 6. 1976 Brno, studium: UMPRUM 1913 /Hofbauer A., Dítě E./, Académie Julianne a Académie Grand-Chaumière v Paříži 1924-34, zakládající člen SVU v Brně 1922, člen skupiny Cercle et Carré, Abstraction – Création)

Kompozice, před rokem 1938

Olej, plátno, 81 x 64 cm

Nesignováno

Dílo ze střední fáze autorovy tvorby. Předznamenává konec autorova progresivního malířského pojetí. Dochází ke zlyričtění kompozic a postupnému vyhasínání barev. Vzniká několik variant laděných do šedých, modrých, starorůžových a lila odstínů, např. *Kompozice* (1938, NG, obr. 47), *Kompozice* (1938, soukromá sbírka, obr. 48), *Kompozice* (1939-1940, NG, obr. 49).

Nákup z roku 1967

Inv. č. O-261

Nepublikováno

21. Fremund Richard (*9. 4. 1928 Praha – †21. 5. 1969 Praha, studium: AVU 1945-1949 /Nechleba V., Pukl V./, AMU 1951-1954 /Tröster F./, člen tvůrčí skupiny Křížovatka, SČSVU od 1949, skupiny Máj 57 od 1957, SČUG Hollar od 1957)

Žena v šátku, 1957

Olej, plátno, 73 x 90 cm

Signováno vpravo nahoře Fremund 57

Dílo ze série venkovanek a žen v krojích z konce padesátých let s osobitou stylizací. Použito kompoziční schéma frontálně zobrazeného poprsí ženy či dvojice žen ve stylizovaných šátcích. V pozadí znakovité prvky českého venkova – kulaté koruny stromů, jednoduchá vesnická stavení, vlnící se hladina rybníka.

Převodem z MŠK dne 6. 6. 1967

Inv. č. O-238

Literatura: Chmelařová 2014, s. 151. – Fremund 1928-1969, č. kat. 137 (není reprodukován, uveden v soupise).

Vystaveno: Fremund 2003. – Fremund 2004.

22. Fremund Richard

Z cyklu Slovensko, 1959

Olej, plátno, 42 x 60 cm

Signováno 15.X.59 Fremund R.

Dílo ze série venkovanek a žen v krojích z konce padesátých let s postupující geometrizací. Použito kompoziční schéma frontálně zobrazeného poprsí ženy či dvojice žen ve stylizovaných šátcích. V pozadí znakovité prvky českého venkova – kulaté koruny stromů, jednoduchá vesnická stavení, vlnící se hladina rybníka. Hlavy žen stylizovány do tvaru kosočtverce, který rámuje obdélný šátek, jemné rysy obličejů.

Převodem z MK Praha evid. č. 16427 dne 12. 1. 1972

Inv. č. O-369

Literatura: Fremund 1928-1969, č. kat. 154 (není reprodukován, uveden v soupise).

Vystaveno: Fremund 2003. – Fremund 2004.

23. Fremund Richard

Vánoční krajina, 1963

Olej, plátno, 75 x 98 cm

Signováno vpravo dole 27.XII.63 R. Fremund

Dílo ze závěru tvorby z vrcholné série krajin stylizovaných do znakově uzavřených symbolů erbů a tabel. Součástí tradiční znaky – kříž na kostelní věži, rybník, hřbitov.

Převodem z MK Praha evid. č. 14258 dne 30. 9. 1968

Inv. č. O-286

Literatura: Fremund 1928-1969, č. kat. 201 (není reprodukován, uveden v soupise).

Vystaveno: Procházka po krajině. – Fremund 2003. – Fremund 2004.

24. Gross František (*19. 4. 1909 Nová Paka – †27. 7. 1985 Praha, studium: ČVUT 1927-28, UMPRUM 1928-31 /Kysela F./, člen Skupiny 42 1942-48, UB 1941-1952, SČUG Hollar od 1945, SČSVU 1949-70, VOUB 1951-52, skupiny Radar 1961-70)

Přerušená rozmluva, [1. polovina 60. let]

Olej, sololit, 123 x 95 cm

Nesignováno

Dílo z doby autorových experimentů s litím a kapáním barvy. Na základě stylových charakteristik dílo datováno do první poloviny šedesátých let. Porovnáno s díly *Hlavonožec* (1964, obr. 65), *Hnědá hlava* (1964, obr. 66), kde autor litím vykresluje kontury, které uzavírají barevné plochy na obrazové ploše. Dílo založené na lité kontuře v prvním plánu, v pozadí zůstávají barevné plochy. Pro dataci svědčí užití sololitové desky jako podkladu, který autor používal v šedesátých letech.

Převodem z MŠK dne 6. 6. 1967

Inv. č. O-251

Nepublikováno

25. Gross František

Strojek, 1967

Akryl, sololit, 68 x 54 cm

Signováno vpravo dole F. GROSS 67 (vzadu na sololitu: František Gross, olej, sololit, 68

x 54 cm, 1967)

Dílo ze série strojků založené na skladbě z plochých útvarů v čistých lokálních barvách, které se navzájem proplétají, ale tvoří jeden celek. Kresebně rozvržené plochy uzavírá obrysová linie.

Zakoupeno od Aleny Švaňkové (bytem Koněvova 248, Praha 3) dne 29. 11. 1988

Inv. č. O-612

Nepublikováno

26. Gross František

Dobry den periferie, 1970

Olej, sololit, 51 x 71 cm

Nesignováno (vzadu štítek s adresou autora: F. Gross, Dobry den, periferie, olej, 1970, 51 x 71 cm)

Dílo čerpající z výtvarného pojetí nastoleného během šedesátých let. Drží se pevné tvarové skladby, důmyslně seskládané konstrukce z barevných hladkých ploch obkroužených černou linií. Tematicky dílo reflektuje Grossovo zaujetí pro městskou tematiku.

Převodem z MK Praha evid. č. 17134 dne 12. 1. 1972

Inv. č. O-378

Nepublikováno

27. Hejna Václav (*24. 9. 1914 Praha – †2. 8. 1985 Praha, studium: VŠA ČVUT 1934-1939 /Blažíček O. J., Pokorný D./, École des Beaux Arts v Paříži, člen SVU Mánes od 1940, SČUG Hollar, Surindépendants Paříž, skupiny 7 v říjnu)

Tři muži, 1934

Olej, lepenka, 50 x 70 cm

Signováno vpravo nahoře V. Hejna 34.

Dílo z doby autorova období existenciálního expresionismu. Dochází k posunu od zobrazení jednotlivce k vícefigurálním kompozicím (ty jsou přesto poskládány z jednotlivých postav). Obdobný motiv muže s hlavou položenou do dlaní je na obraze *Čekárna dr. Schauera* (1938, NG, obr. 44).

Převodem z MŠK Praha dne 31. 5. 1966, předáno hospodářskou smlouvou 31. 5. 1966

Inv. č. O-192

Literaura: Galerie Klatovy / Klenová 2014, s. 26.

Vystaveno: Hejna 2013. – Klenová 2014.

28. Hejna Václav

Zátiší s chlebem, 1937-38

Olej, juta, 55 x 72 cm

Signováno vpravo dole Hejna 37, v partii džbánů VH (vzadu na lepence V. Hejna 38, štítek výstava čs. umění v Lucernu /č.k. 18/, dále přepis Vystaveno 1946 v Paříži, 1947 v Lucernu a Bruselu)

Dílo z doby autorova období existenciálního expresionismu. Z tvůrčího období zaměřeného na náměty jedlíků a obecně jídla.

Převodem z MŠK dne 6. 6. 1967

Inv. č. O-241
Nepublikováno
Vystaveno: Hejna 2013.

29. Hodonský František (*19. 2. 1945 Moravský Písek, studium: Střední uměleckoprůmyslová škola v Uherském Hradišti 1959-1963 /prof. Vladimír Hroch/, AVU 1963-1969 /Jiroudek F./, zaměstnanec Státních restaurátorských ateliérů Praha 1981-1987, profesor krajinářské a figurální malby na AVU)

V prostoru, 1986

Olej, plátno, 100 x 80 cm

Signováno vpravo dole HODONSKÝ 86

Dílo z doby inspirace lužními lesy Slovácka. Barevný kolorit založený na sytých a potemnělých zeleních.

Nákup od autora dne 29. 11. 1988

Inv. č. O-624

Literatura: Galerie Klatovy / Klenová 2014, s. 80.

Vystaveno: Procházka po krajině. – Klenová 2014.

30. Hodonský František

Hnízda nad rybníkem, 1988

Olej, plátno, 116 x 130 cm

Signováno vpravo dole HODONSKÝ 88

Dílo z doby inspirace lužními lesy Slovácka. Z doby autorova zaujetí pro vodní živel. Obdobná varianta *Hnízda nad rybníkem* (1988, provenience neznámá, obr. 125).

Nákup od autora dne 29. 11. 1988

Inv. č. O-623

Literatura: Hodonský 1991 (není reprodukován, uveden v seznamu vystavených obrazů pod č. 10, nesouhlasí rozměry, zde 130 x 120 cm).

Vystaveno: Salò. – Procházka po krajině.

31. Hudeček Antonín (*14. 1. 1872 Loucká /Budyně nad Ohří/ – †11. 8. 1941 Častolovice, studium: AVU 1887-1891 /Pirner M./, 1887, soukromá studium u Uzbeho A. v Mnichově 1891, Akademie výtvarných umění v Mnichově 1892 /Seitz O./, AVU 1893-1895 /Brožík V., Mařák J./, člen SVU Mánes, ČAVU)

Chalupy, [1909-1912]

Olej, plátno, 87 x 124 cm

Nesignováno

Dílo z doby autorova působení na Policku (Police nad Metují). Dílo datováno na základě porovnání s obrazem *Machov* (1910-1912, Orlická galerie v Rychnově nad Kněžnou, obr. 10).

Nákup od Starožitnosti Praha z roku 1979

Inv. č. O-495

Nepublikováno

32. Janeček Ota (*15. 8. 1919 Pardubičky /Pardubice/ – †1. 7. 1996 Praha, studium: VŠA ČVUT 1937-1939 /Blažíček O., Bouda C./, UMPRUM 1941-1942 /Novák J./, člen SVU Mánes od 1943, SČUG Hollar od 1945)

Hnědý pták, 1977

Olej, plátno, 38,5 x 39 cm

Signováno vpravo dole O. Janeček (vzadu na plátně Ota Janeček, 1977, Hnědý pták)
Dílo ze sedmdesátých let, založené na mýtické krajině spojené z realistických prvků a snové atmosféry prostoupené měkkým světlem. Objevují se námětové prvky známé již z předchozí tvorby – sluneční kotouč, nízký horizont, a také prvky nové, například plodu šípku.

Zakoupeno od Jana Hobizala (bytem Pod hradbami 64, Prachatice) dne 28. 5. 1987

Inv. č. O-588

Nepublikováno

33. Jiřincová Ludmila (*9. 5. 1912 Praha – †22. 1. 1994 Praha, studium: soukromá škola Vejrycha R. 1924-1934, SPŠK v Bechyni 1934-1935, AVU 1935-1939 /Šimon T. F./, členka SČUG Hollar od 1941)

Kytice s černým závojem, 1979

Kombinovaná technika, papír, 45 x 30 cm

Nesignováno

Dílo z pozdní tvorby. Dílo inspirované autorčiným letním pobytem na Šumavě. Vzorem byla krajina a zahrada kolem jejího domu.

Nákup od autorky z roku 1982

Inv. č. O-540

Literatura: Hlaváček 1991, obr. 49.

34. Jiřincová Ludmila

Akt, [1979]

Kombinovaná technika, papír, 29 x 20 cm

Signováno vpravo dole Jiřincová

Dílo z řady variant ženských námětů osmdesátých let. Datace navržena na základě monografie Luboše Hlaváčka a stylistických charakteristik.

Nákup od autorky z roku 1982

Inv. č. O-541

Literatura: Hlaváček 1991, obr. 51.

35. Jiřincová Ludmila

V podzimní mlze, [1979]

Kombinovaná technika, papír, 29 x 20 cm

Signováno vlevo dole L. Jiřincová

Dílo z řady variant ženských námětů osmdesátých let. Datace navržena na základě monografie Luboše Hlaváčka a stylistických charakteristik.

Nákup od autorky z roku 1982
Inv. č. O-539
Literatura: Hlaváček 1991, obr. 81.

36. Jiřincová Ludmila

Pohár vzpomínek [Babí léto], 1981

Olej, plátno, 100 x 60 cm

Signováno vpravo dole L. Jiřincová

Dílo z řady variant ženských námětů osmdesátých let. V monografii Luboše Hlaváčka uveden pod názvem *Babí léto*. Obdobné námětové varianty *Pohár vzpomínek I.* (1965, provenience neznámá, obr. 101) a *Pohár vzpomínek* (1966, provenience neznámá, obr. 102)

Nákup od autorky z roku 1982

Inv. č. O-541

Literatura: Hlaváček 1991, obr. 75.

37. John Jiří (*6. 11. 1923 Třešť – †22. 6. 1972 Praha, studium: Státní grafická škola v Praze 1945-1946 /Balaš Z./, VŠUP 1946-1951 /Kaplický J./, člen UB, skupiny UB 12, SČUG Hollar, působil na AVU 1964-1967, docent na AVU od 1967)

Atelier, 1958

Olej, plátno, 112 x 68 cm

Nesignováno (vzadu na plátně J. John 58)

Dílo ze střední fáze autorovy tvorby. Z doby zaměření se na náměty interiérů. Tiché a jemné vyznění tohoto plátna je podpořeno tlumenou barevností v hnědých a narůžovělých tónech.

Nákup z roku 1963, ODO KT 1. 1. 1965

Inv. č. O-140

Nepublikováno

38. Kaván František (*10. 9. 1866 Víchovska Lhota /Víchova nad Jizerou, Vrchlabí/ – †16. 12. 1941 Libuň /Jičín/, studium: AVU 1890-1898 /Mařák J./, člen UB 1896-1899, SVU Mánes od 1897, JUV 1929-1941, čestný člen Sdružení výtvarných umělců severočeských od 1929, řádný člen ČAVU od 1931)

Krajina od Pasek, [1904-1922]

Olej, lepenka, 50 x 59 cm

Signováno vlevo dole Kavan Od Pasek [Millešimových] (poslední slovo signatury těžce čitelné)

Dílo z doby pobytů ve Vítanově (u Hlinska, okr. Chrudim) v letech 1904-1906 a 1909-1922. Na základě signatury s autorovým vlastnoručním určením místa vzniku díla datováno přibližně do let 1900-1920. V tomto tvůrčím období byly signatury provedeny perem či inkoustovou tužkou, někdy opatřeny hvězdičkou. Převažoval sklon signatury 45°.

Převodem z ODO KT dne 1. 1. 1965

Inv. č. O-164
Nepublikováno

39. Kaván František

Zima na Svratecku (U Sv. Hamrů), [1925-1930]

Olej, lepenka, 50x 66 cm

Signováno vlevo dole KAVÁN (U SV. HAMRŮ)

Dílo z doby pobytu autora ve Svobodných Hamrech (u Trhové Kamenice, okr. Chrudim) v letech 1925-1930. Datace navržena na základě signatury s místem určení vzniku díla.

Převodem z Galerie Cheb, ODO KT 1. 1. 1965

Inv. č. O-137

Nepublikováno

40. Kaván František

Krajina, [1920-1941]

Olej, lepenka, 25 x 30 cm

Signováno vlevo dole Kaván

Dílo ze závěrečné životní etapy, tj. z let 1920-1941. Dílo datováno na základě vyvedení signatury, která dílo řadí do autorovy pozdní tvorby. Signatura v době pozdní tvorby je většinou drobná, hluboko v rohu a jednoslovná.

Nákup od Starožitnosti Praha z roku 1979

Inv. č. O-496

Nepublikováno

41. Kojan Jan (*10. 8. 1886 Kojákovice /Třeboň/ – †5. 6. 1951 Lhota /Borovany/, studium: SPŠK v Bechyni 1901-1903, UMPRUM 1906-1912 /Mašek K. V., Dítě E., Hofbauer A./, AVU 1912-1914 a 1919-1922 /Hynais V., krátce Šaloun L., Krattner K./, studijní pobyt v Paříži)

Slepí muzikanti, 1920

Olej, plátno, 67 x 77 cm

Nesignováno

Dílo z období autorova zpracovávání válečných a poválečných zážitků. Podobná varianta *Slepí muzikanti* (1920, neznámá provenience, obr. 26).

Nákup z umělcovy pozůstalosti prostřednictvím AJG v Hluboké nad Vltavou dne 18. 2. 1977 (výběr obrazů a jejich galerijní hodnota schválena nákupní komisí AJG v Hluboké nad Vltavou)

Inv. č. O-434

Nepublikováno

42. Kojan Jan

Spravování sítí, 1930

Olej, lepenka, 70,5 x 49 cm

Signováno vlevo dole Kojan 30 (vzadu štítek s adresou autora: Jan Kojan, Praha 7, Havanská 9, Spravování sítí)

Dílo z tvůrčího období posunu autorovy tvorby k expresivnějšímu a uvolněnějšímu malířskému vyjádření. Inspirované rybářskými náměty a jihočeskou krajinou z oblasti Třeboňska.

Nákup z umělcovy pozůstalosti prostřednictvím AJG v Hluboké nad Vltavou dne 18. 2. 1977 (výběr obrazů a jejich galerijní hodnota schválena nákupní komisí AJG v Hluboké nad Vltavou)

Inv. č. O-432

Nepublikováno

Vystaveno: Café Srdíčko v Horažďovicích 1998.

43. Kojan Jan

Rozcestí, 1935

Olej, plátno, 95 x 75 cm

Signováno vlevo dole Kojan

Dílo inspirované venkovským prostředím. Barevnost používaná na rybářskou tematiku užita na venkovské prostředí, pro zdůraznění deštivé atmosféry.

Nákup z umělcovy pozůstalosti prostřednictvím AJG v Hluboké nad Vltavou dne 18. 2. 1977 (výběr obrazů a jejich galerijní hodnota schválena nákupní komisí AJG v Hluboké nad Vltavou)

Inv. č. O-431

Literatura: Míčko 1961, obr. V. – Krajný 1979, nestr.

44. Kojan Jan

Dům v olších, 1938

Olej, plátno, 93 x 120 cm

Signováno vlevo dole Kojan

Dílo inspirované venkovským prostředím. Barevnost používaná na rybářskou tematiku pozměněna na sytou barevnost kontrastující zelené a rumělkově červené. Kontrast podporuje práce se světlem a stínem znázorněného lesa.

Nákup z umělcovy pozůstalosti prostřednictvím AJG v Hluboké nad Vltavou dne 18. 2. 1977 (výběr obrazů a jejich galerijní hodnota schválena nákupní komisí AJG v Hluboké nad Vltavou)

Inv. č. O-430

Literatura: Míčko 1961, obr. IV.

45. Kotík Jan (*4. 1. 1916 Turnov – †23. 3. 2002 Praha, studium: UMPRUM 1936-1941 /Benda J./, vedoucí oddělení pro industriální design, vedoucí ateliéru ÚLUV 1950-1953, pracovní pobyt v New Yorku 1982-1983, docent na AVU 1991-1992, člen Skupiny 42 1942-1948, SČUG Hollar od 1945, UB od 1946, Exilu 1969, UB 1992-2002)

Obraz (Bukurešť), 1948

Olej, plátno, 95 x 130 cm

Signováno vpravo dole j. Kotík 48 (vzadu na rámu: W.Hablík – obraz namalován pravděpodobně přes starší malbu)

Dílo z období výraznější eliminace perspektivního pojetí obrazové plochy. Podobně traktovaná obrazová plocha na obraze *Deště* (1947, GASK, obr. 63).

Převodem z MŠK dne 6. 6. 1967

Inv. č. O-249

Literatura: Mladičová 2011, s. 304 (reprodukován a uveden v soupisu výtvarného díla).

Vystaveno: Roky ve dnech 2010.

46. Kotík Pravoslav (*1. 5. 1889 Slabce /Rakovník/ – †14. 1. 1970 Praha, studium: UMPRUM 1908-1912 /Dítě E., Mašek K. V., Schikaneder J./, člen SVU Mánes 1918-1930, UB 1919-1924, Sociální skupiny HO-HO-KO-KO 1924-1927)

Pasáček koz, 1924

Olej, plátno, 51 x 76 cm

Signováno vlevo dole P. KOTÍK

Dílo z doby příklonu autora k primitivismu. Obrazový děj se odehrává v kulisovité scéně, vytvářené z osobitě pojaté tvarové struktury kubismu. Záměrná je primitivizující stylizace s prvky naivní deformace, přiklání se k monochromnímu projevu, užívá převážně střídmé odstíny různých hnědí.

Zakoupeno od Jana Hobizala (bytem Pod hradbami 64, Prachatice) dne 18. 11. 1987

Inv. č. O-598

Nepublikováno

47. Kotík Pravoslav

Při západu slunce, 1942

Olej, plátno, 46 x 65 cm

Dílo z válečných let založené na expresivitě a fauvistické barevnosti. Harmonická a poklidná krajina s lidskou stafáží.

Signováno vpravo nahoře Příteli J. Horovi P. KOTÍK 42

Nákup z listopadu 1967

Inv. č. O-260

Literatura: Kotík 1991, s. 132 (není reprodukován, uvedeno v soupisu díla pod č. 453).

48. Kotík Pravoslav

Kobylinky, 1942

Olej, plátno, 59 x 80 cm

Signováno nahoře uprostřed P. Kotík 42 (vzadu na slepém rámu: vystaveno Praha /Mánes/ 1960, Karlovy Vary 1961, vyplněný štítek: Pravoslav Kotík, číslo S 11430, olej, 1942, 51 x 81)

Dílo založené na výrazné reakci na válečnou situaci. Masa chaoticky se propletených tvarově deformovaných těl vytváří pocit neklidu a zmaru. K disharmonii přispívá také výrazný kontrast žlutého pozadí s výrazně expresivní černou obrysovou linií a mdlými odstíny postav.

Převodem z MKI Praha ze dne 6. 5. 1969

Inv. č. O-301

Literatura: Kotík 1991, s. 48, s. 133 (reprodukován a uveden v soupisu díla pod č. 461).

49. Kotík Pravoslav

Obydlí básníka, 1964

Olej, plátno, 50 x 61 cm

Signováno vlevo nahoře P. Kotík 64

Dílo z pozdního nefigurativního období založené na potřebě experimentovat. Užitím nejrůznějších materiálů (provazů, fáčoviny, apod.) dosahuje nejrůznějších efektů a struktur.

Převodem z MK Praha dne 6. 5. 1969

Inv. č. O-300

Literatura: Kotík 1991, s. 146 (není reprodukován, uveden v soupisu díla pod č. 786).

50. Kotyza Vladivoj (*30. 10. 1943 Praha, studium: AVU 1961-1967 /Pelc A., Tittelbach V., Slánský B./)

Krajina, 1978

Olej, plátno, 100 x 120 cm

Signováno vpravo dole KOTYZA 78 (vzadu na plátně štítek s adresou autora: Vladivoj Kotyza, Nám. Republiky 14, Plzeň, Krajina)

Dílo ze střední fáze autorovy tvorby inspirované krajinou. Užity typické ptačí perspektivy a nadhled. Dílo zobrazuje pramenící řeku v hornaté krajině, která je zaznamenaná z takového nadhledu, že je patrné zakřivení země.

Nákup od autora z roku 1979

Inv. č. O-513

Nepublikováno

51. Lhoták Kamil (*25. 7. 1912 Praha – †22. 10. 1990 Praha, studium: FF UK, autodidakt, člen UB od 1940, Skupiny 42 1942-1948, SČUG Hollar od 1945)

Předměstí č. 30, 1955

Tempera, papír, 23,5 x 28 cm

Signováno vpravo dole Kamil Lhoták 1955

Dílo inspirované autorovým zájmem v zobrazování městského prostředí a civilistní tematiky. Jedná se o námět všedního dne zaměřený na obyčejné věci a výjev každodennosti – úzký výsek ulice na blíže neurčeném předměstí, ohraničený ohradní zdí s nepostradatelnou reklamou a kouřícím komínem za zdí. Obdobný reklamní štít s nápisem Cinzano na obraze *Nádraží* (2. pol. 40. let, NG).

Převodem z MŠK Praha dne 31. 5. 1966, předáno hospodářskou smlouvou 31. 5. 1966

Inv. č. O-194

Nepublikováno

52. Malich Karel (*18. 10. 1924 Holice /Pardubice/, studium: PdF UK 1945-1949 /Salcman M., Kovárna F./, AVU 1950-1953 /Silovský V./)

Krajina, 1959

Tempera, papír, 58 x 72 cm

Signováno vpravo dole K. Malich 59

Dílo z období rané tvorby zaměřeného na krajinu rodiště, kdy autor upouští od přímého napodobování krajiny a dochází k tvarové a barevné proměně. Z monochromní plochy zasněžené krajiny autor vydobývá modelaci terénu pomocí vlnících se expresivních linií. Monochromní barevnost rozbíjí odstíny růžové a modré.

Převodem z Galerie Cheb, ODO KT 1. 1. 1965

Inv. č. O-118

Literatura: Ohniska znovuzrození 1994, s. 319 (není reprodukován, uveden v seznamu vystavených prací, nesouhlasí signatura – zde uvedeno značeno vpravo dole: K. Malich). – Salcmanova škola 2010.

53. Modrý Vladimír (*15. 1. 1907 Radčice /Plzeň/ – †6. 6. 1976 Plzeň, studium: UMPRUM 1928-1931 /Hofbauer A., Brunner V. H., Kratochvíl Z., Špillar, Wachsmann B./, soukromé studium u Špillara K., člen Skupiny pěti západočechů, SZVU, předseda SZVU od 1933)

Otava (Mrak a slunce), 1973

Olej, plátno, 68,4 x 130 cm

Signováno vpravo dole V.V. MODRÝ 73

Dílo z autorovy závěrečné etapy tvorby. Důraz na barevnou stránku díla a skrytý zdroj světla.

Nákup od autora z roku 1973

Inv. č. O-408

Literatura: Modrý 2004 (není reprodukován, uveden v seznamu děl pod č. 207 pod názvem *Mrak a slunce*).

54. Muzika František (*26. 6. 1900 Praha – †1. 11. 1974 Praha, studium: AVU 1918-1924 /Loukota J., Nechleba V., Obrovský J., Štursa J./, profesor na UMPRUM 1938, profesor na VŠUP 1945-1970, člen Devětsilu od 1921, SVU Mánes od 1923, SČUG Hollar)

Ležící žena, 1944

Olej, dřevo, 20 x 25 cm

Signováno vpravo dole F. Muzika 44

Dílo z tvůrčího období válečných let založeného na fantomatických bytostech, ženských torzech a fantaskních srostlicích. Obdobný námět na obraze *Tři figury* (1944, soukromá sbírka, obr. 53).

Nákup dne 15. 4. 1986

Inv. č. O-583

Nepublikováno

55. Nejedlý Otakar (*14. 3. 1883 Roudnice nad Labem – †17. 6. 1957 Praha, studium: soukromá krajinářská škola Engelmüllera F. 1898-1901, studijní pobyty v Římě, Indii a na Cejloně 1896-1910, profesorem speciální krajinářské školy na AVU 1925-1957, člen SVU Mánes od 1904)

Pohled na Šumavu, 1926

Olej, plátno, 144 x 232

Signováno vlevo dole Ot. Nejedlý 1926

Dílo z období autorova příklonu k proudu realistického českého malířství. Panoramatický pohled na široký krajinný rámeček z nadhledu.

Nákup dne 15. 4. 1986

Inv. č. O-587

Nepublikováno

56. Nejedlý Otakar

Jaro na vsi, 1953

Olej, plátno, 49 x 75 cm

Signováno vpravo dole Ot. Nejedlý 53

Dílo ze závěru autorovy pozdní tvůrčí etapy. Založeno na tříplánové kompozici s prvkem stromů a cesty.

Převodem z Galerie Karlovy Vary č. 0-428 dne 1. 1. 1965

Inv. č. O-67

Nepublikováno

57. Nejedlý Otakar

Ve žních, [po 1918]

Olej, plátno, 80 x 160 cm

Signováno vpravo dole Ot. Nejedlý

Dílo z období autorovy realistické produkce. Datace navržena na základě obrazového pojetí díla, které spadá do zmíněné realistické produkce.

Převodem Galerie Karlovy Vary č. 0-597 dne 1. 1. 1965

Inv. č. O-56

Nepublikováno

58. Orišková Petra (*16. 8. 1941 Praha, studium: vyučila s malířkou porcelánu ve Staré Roli /Karlovy Vary/ 1954-1956, SOŠV 1957-1960, VŠUP 1960-1966 /Eckert O./)

Těšení, 1967

Olej, plátno, 80 x 62 cm

Signováno napravo od středu dole OP 1967

Dílo z období autorčiny rané tvorby inspirované lidskými postavami sledovanými pro problematičnost lidského bytí. Důležitým prvkem detaily lidské tváře či těla, které vytvářejí dojem chaotické změti.

Nákup od autorky dne 29. 11. 1988

Inv. č. O-629

Nepublikováno

Vystaveno: Orišková 1966-2002.

59. Orišková Petra

Přerušený sen, 1983

Olej, plátno, 170 x 141 cm

Signováno téměř uprostřed mírně napravo OP 1983 (vzadu na plátně: Petra Orišková „Přerušný sen“, 1983, 140 x 170, olej, Slovenská 31, 101 00 Praha 10)

Dílo ze střední fáze autorčiny tvorby založené na obrazech, z kterých cítíme lidskou přítomnost, ale reálně na obraze lidská figura není přítomna.

Nákup od autorky dne 29. 11. 1988

Inv. č. O-630

Literatura: Praha 2000 (není reprodukován, v seznamu vystavených prací). – Galerie Klatovy / Klenová 2014, s. 70.

Vystaveno: AJG 2001. – Orišková 1966-2002. – Klenová 2014.

60. Ouhel Ivan (*18. 2. 1945 Ostrava, studium: kurzy výtvarné výchovy v Ústředním domě železničářů v Praze /Čech/, SOŠV 1968, AVU 1968-1974 /Souček K./, člen Volného seskupení 12/15 Pozdě, ale přece od 1987, UB od 1992)

Krajina, [polovina 70. let]

Olej, plátno, 122 x 85 cm

Signováno dole ve středu I. Ouhel (vzadu na slepém rámu štítek s adresou autora: Ivan Ouhel, Ruská 48, Praha 10, Krajina)

Dílo z autorovy rané tvorby. Datace navržena na základě stylistických charakteristik, kdy v rané tvorbě ještě zcela nerezignuje na formální znaky tradiční krajinomalby.

Převodem z MK Praha dne 25. 10. 1979

Inv. č. O-493

Vystaveno: Salò. – Procházka po krajině.

61. Ouhel Ivan

Dialog, 1977

Olej, plátno, 122 x 120 cm

Signováno dole uprostřed I. Ouhel 77

Dílo z autorova tvůrčího období návaznosti obrazů na objekty z plexiskla pokrytých malbou.

Nákup od autora dne 29. 11. 1988

Inv. č. O-631

Literatura: Galerie Klatovy / Klenová 2014, s. 82.

Vystaveno: Procházka po krajině. – Klenová 2014.

62. Ouhel Ivan

Kytka, 1984

Olej, sololit, 125 x 120 cm

Signováno vpravo dole I. Ouhel 84

Dílo z období autorovy revize svého uměleckého projevu. Dochází k monumentalizování úseku krajinného motivu či detailu na velkoformátová plátna.

Nákup od autora dne 29. 11. 1988

Inv. č. O-632

Literatura: Ouhel 1985, s. 12.

63. Paderlík Arnošt (*1. 12. 1919 Nučice – †1. 6. 1999 Březová, studium: UMPRUM 1937-1939 /Kysela F./, asistent Makovského V. ve Zlíně 1939-1941, UMPRUM 1942-1943 /Kysela F./, člen skupiny Sedm v říjnu 1939-1941, SVU Mánes od 1943, SČUG Hollar od 1945, pedagog na VŠUP od 1960, profesor na AVU 1963-1986)

Nálet, 1945

Olej, lepenka, 96 x 74 cm

Nesignováno (vzadu na rámu štítek Arnošt Paderlík, Nálet, olej, na lepence tužkou nálet 1945)

Dílo ovlivněné válečnými prožitky založenými na motivu kohouta. Publikace Jiřího Ptáčka uvádí dílo pod názvem *Dítě s kohoutem*. Podobný námět na obraze *Dítě s kohoutem* (1946, provenience neznámá, obr. 78).

Převodem z MK Praha evid. č. 17615 dne 30. 6. 1972

Inv. č. O-394

Nepublikováno

64. Paderlík Arnošt

Meloun, 1953

Olej, překližka, 28 x 34,5 cm

Signováno vlevo nahoře PADERLÍK 53

Dílo z poválečných let inspirované vzpomínkami na dětství. Uměleckým projevem je dílo blízko zátiším Josefa Navrátila.

Převodem z Galerie Karlovy Vary č. 0-499 dne 1. 1. 1965

Inv. č. O-60

Nepublikováno

65. Paderlík Arnošt

Pomeranče, 1963

Olej, plátno, 45 x 60 cm

Signováno vlevo dole PADERLÍK 1963

Dílo ze střední fáze autorovy tvorby vyznačující se jednoduchostí tvarů, výraznou barevností, plošností a kresebností, které se někdy podobají až lidovému umění.

Převodem z MŠK Praha dne 16. 3. 1963

Inv. č. O-184

Nepublikováno

66. Paderlík Arnošt

Zátiší se špačkem, 1964

Tempera, sololit, 61 x 73,5 cm

Signováno vlevo dole PADERLÍK 64

Dílo ze střední fáze autorovy tvorby vyznačující se jednoduchostí tvarů, výraznou barevností, plošností a kresebností, které se někdy podobají až lidovému umění. Užity typické prvky koláčů dělených na výseče.

Převodem z MK Praha evid. č. 14266 dne 30. 9. 1968

Inv. č. O-290

Literatura: Ptáček 2002, s. 116, obr. 51.

67. Paderlík Arnošt

Hemingwayovský motiv, 1967

Olej, plátno, 110 x 135 cm

Signováno vpravo nahoře PADERLÍK 67 (vzadu na rámu štítek s adresou autora: Arnošt Paderlík, Pořezová 53, Zvole u Pha, Hemingwayovský motiv)

Dílo založené na námětu kohouta. V publikaci Jiřího Ptáčka dílo uvedeno pod názvem *Hemingwayovské zátiší* s datací 1957. Název obrazu na štítku a datace v signatuře jasně potvrzují údaje ze záznamů GKK.

Převodem z MKI Praha evid. č. 16603 dne 30. 4. 1971

Inv. č. O-356

Literatura: Ptáček 2002, s. 108, obr. 41 (liší se název a datace – zde uvedeno *Dítě s kohoutem*, 1957).

68. Paderlík Arnošt

Dopis z vojny, [60. léta]

Olej, sololit, 70 x 100 cm

Signováno vpravo dole PADERLÍK

Dílo založené na opakujícím se motivu koláče. Na základě stylistických podobností, především rukopisných a obrazových, lze dílo datovat do šedesátých let.

Převodem z MK Praha v roce 1980

Inv. č. O-523

Nepublikováno

69. Paderlík Arnošt

Zátiší s kostkovaným ubrusem, 1980

Olej, sololit, 61 x 91 cm

Signováno vpravo nahoře PADERLÍK 80

Dílo z pozdní tvorby inspirované motivy z dětství, koláči a prostými věcmi každodenního života.

Převodem z MK Praha v roce 1982

Inv. č. O-534

Nepublikováno

70. Paur Jaroslav (*25. 7. 1918 Kladno - Dubí – †21. 12. 1987 Praha, studium: grafická škola užitých umění prof. Rottera v Praze, Ukrajinské studio výtvarných umění v Praze /Kulec I./, AVU /Obrovský J./soukromé studium u malíře Maliny M., člen SVU Mánes od 1946)

Spálené město, 1961

Olej, plátno, 67 x 92 cm

Signováno vpravo dole J. Paur 61

Dílo inspirované válečnými prožitky a zničením Varšavy v roce 1946. Spálené a mrtvolné město s rudým apokalyptickým nebem, na němž tkví temné slunce, symbolizuje hrůzu a nebezpečí atomové války.

Nákup z roku 1967

Inv. č. O-262
Nepublikováno

71. Pirner Maxmilián (*13. 2. 1854 Sušice – †2. 4. 1924 Praha, studium: AVU 1872-1874, Akademie výtvarných umění ve Vídni 1875-1879 /Trenkwald J./)

Sexus partus vitae, fames in perpetuum (Koloběh života), 1903

Olej, plátno, 64 x 262 cm

Nesignováno

Dílo inspirované námětem koloběhu života. Námětově podobné dílo *Vivere in aeternum* (kolem 1903, NG, obr. 2).

Zakoupeno od Věry Gallerové (bytem Zengrova 32, Praha 6), schváleno nákupní komisí GVU na Klenové dne 3. 11. 1977

Inv. č. O-438

Literatura: Pirner 1987, obr. 73. – Pirner 1979, č. kat. 125.

Vystaveno: Pirner 2006. – Pirner 2007. – Pirner 2009.

72. Pittermann - Longen Emil Artur (*29. 7. 1885 Pardubice – †24. 4. 1936 Benešov, studium: AVU 1902-1906/7 /Thiele F./, člen skupiny Osma 1907)

Tuláci, [po 1910]

Olej, plátno, 58,5 x 50 cm

Signováno vpravo dole E. A. Longen

Dílo z období po ukončení spolupráce se skupinou Osma. Datace navržena na základě užití autorova pseudonymu Longen po roce 1910. K této dataci ukazuje i „umírněnější“ forma expresivního pojetí díla a fauvistická barevnost, která toto dílo přibližuje spíše k tvorbě vycházející ještě z členství ve skupině Osma.

Zakoupeno od Jana Hobizala (bytem Pod hradbami 64, Prachatice) dne 7. 10. 1988

Inv. č. O-641

Nepublikováno

73. Rabas Václav (*13. 11. 1885 Krušovice – †26. 10. 1954 Praha, studium: AVU 1906-1913 /Roubalík B., Bukovac V., Schwaiger H., Švabinský M./, člen UB od 1909, zakládající člen SČUG Hollar, předseda VOUB 1923-1935)

Žně v Krušovicích ve slunečním jasu, 1932

Olej, plátno, 100 x 130 cm

Signováno vpravo dole Rabas 32

Dílo z autorova tvůrčího období, kdy autor se snažil vyjádřit obecný znak rodné země (jakousi charakteristiku dané krajiny) a sociálně viděnou krajinu.

Zakoupeno od autorova syna Jana Rabase (bytem Besední 1, Pha 1 – Malá Strana) 1985

Inv. č. O-576

Nepublikováno

74. Rabas Václav

Krajina pod mraky, 1934

Olej, plátno, 74 x 169 cm

Nesignováno

Dílo z autorova tvůrčího období, kdy autor se snažil vyjádřit obecný znak rodné země (jakousi charakteristiku dané krajiny) a sociálně viděnou krajinu.

Zakoupeno od autorova syna Jana Rabase (bytem Besední 1, Pha 1 – Malá Strana) dne 19. 4. 1984

Inv. č. O-570

Nepublikováno

75. Radimský Václav (*6. 10. 1867 Pašinka /Kolín/ – †31. 1. 1946 Pěšinka /Kolín/, krajinářská škola vídeňské Akademie 1888 /von Lichtenfels E./, po roce studia odjel do Paříže, usadil se v Barbizonu 1892)

Podzimní slunce v lese, 1932 [1920-1925]

Olej, plátno, 70 x 100 cm

Signováno vpravo dole Radimský (vzadu nahoře na slepém rámu vyplněný štítek – 1. členská výstava Myslbeka v pavilonu v Praze 1, Příkopy – duben - květen 1932, olej – „Podzimní slunce v lese“, V. Radimský, ak. malíř, Pašinka v Kolíně)

Dílo z pozdní etapy autorovy tvorby. Na základě datace v monografii od Naděždy Blažičkové – Horové, která jej datuje do let 1920-1925, a stylistických podobností s díly *Letní den na Labi* (1920-1925, sbírka České spořitelny, obr. 4) a *Sušení prádla (Dům u vody)* (1920-1925, Galerie Kodl v Praze, obr. 5) lze vyvodit dataci 1920-1925.

Převodem Galerie Karlovy Vary č. O-594 dne 1. 1. 1965

Inv. č. O-57

Literatura: Blažičková – Horová 2011, s. 263, č. kat. 326.

Vystaveno: Radimský 2005. – Radimský 2006 – Radimský 2012.

76. Radimský Václav

Záliv, [1940]

Olej, plátno, 50 x 65 cm

Signováno vlevo dole V.Radimský

Dílo z pozdní etapy autorovy tvorby. Na základě datace v monografii od Naděždy Blažičkové – Horové, která jej datuje do roku 1940, a stylistických podobností s díly *Labská partie (Labe)* (1940, Regionální muzeum v Kolíně, obr. 7) a *Vodní zákoutí* (kolem 1940, soukromá sbírka, obr. 8) se nabízí datace do roku 1940.

Nákup z roku 1982

Inv. č. O-546

Literatura: Blažičková – Horová 2011, s. 279, č. kat. 419.

77. Rittstein Michael (*17. 9. 1949 Praha, studium: SOŠV 1964-1968, AVU 1968-1974 /Paderlík A./, spoluzakladatelem Volného seskupení 12/15 Pozdě, ale přece 1987, sdružení Nová skupina, SVU Mánes)

Vysávání, 1987

Kombinovaná technika, sololit, 125 x 150 cm

Signováno vpravo dole M. RITTSTEIN 87

Dílo založené námětově na groteskně pojaté ženě při běžné každodenní činnosti. V tomto případě konkrétně zaznamenává typ ženy divoké běsnící, která se škodolibým úsměvem vysává mouchu – škůdce.

Nákup od autora dne 29. 11. 1988

Inv. č. O-617

Literatura: Galerie Klatovy / Klenová 2014, s. 92.

Vystaveno: Salò. – Klenová 2014.

78. Samec Jan ml. (*18. 11. 1955 Karlovy Vary, studium: SPŠK Bechyně 1974, výtvarná výchova na FF UK 1979, člen skupiny Týn 93, Nového sdružení pražských umělců)

V zatopeném lomu, 1986

Olej, plátno, 100 x 100 cm

Signováno vlevo dole J. Samec 86

Dílo z rané etapy autorovy tvorby inspirované syrovou temnou důlní krajinou.

Nákup od autora dne 29. 11. 1988

Inv. č. O-613

Nepublikováno

79. Samec Jan ml.

Důl u Karlových Varů, 1987

Olej, plátno, 90 x 110 cm

Signované vpravo dole J. Samec

Dílo z ranější fáze autorovy tvorby, kde se monochromností dostává až na pomezí abstrakce.

Nákup od autora dne 29. 11. 1988

Inv. č. O-614

Nepublikováno

80. Slavík Otakar (*18. 12. 1931 Pardubice – †6. 11. 2010 Vídeň, studium: SPŠK v Bechyni 1946-1948, Hořická sochařská a kamenická škola 1948-1952, PdF Univerzity Komenského v Bratislavě 1952-1953 /Nevan E./, PdF UK 1953-1955 /Salcman M., Lidický K., Bouda C./)

Kulisák Major, 1965

Olej, plátno, 76 x 70 cm

Signováno vpravo dole SLAVÍK

Dílo z rané tvorby autora ze série z námětového okruhu baletek, kulisáků, dělníků a pijáků piva.

Převodem z MŠK Praha dne 16. 3. 1966

Inv. č. O-181

Literatura: Rous 2009, s. 33.

Vystaveno: Salcmanova škola 2010. – Salcman 2010.

81. Smetana Jan (*3. 10. 1918 Praha – †6. 4. 1998 Praha, studium: ČVUT, UK v Praze, člen Skupiny 42 1942-1948, UB od 1944, SČUG Hollar od 1945, Skupiny 58, vyučující na AVU od 1946)

Příjezd do města, 1941

Olej, lepenka, 24 x 31 cm

Signováno vpravo dole J. Smetana 1941.

Dílo z rané etapy autorovy tvorby před členstvím ve Skupině 42 založené na inspiraci městem.

Nákup od autora dne 19. 4. 1984

Inv. č. O-563

Literatura: Petrová 1987, obr. 4.

82. Smetana Jan

Rozhledna, 1944

Dílo z doby členství ve Skupině 42; inspirace městem. Charakteristickými prvky jsou věčný pohled, lineární stavba a hladký přesný rukopis.

Olej, lepenka, 26 x 35 cm

Signováno vpravo dole Smetana 44 (vzadu na lepence: „Rozhledna“, olej 1944, 35 x 25 cm)

Převodem z Galerie Karlovy Vary č. 0-582 dne 1. 1. 1965

Inv. č. O-54

Literatura: Galerie Klatovy / Klenová 2014, s. 24.

Vystaveno: Klenová 2014.

83. Smetana Jan

Únor, 1964

Olej, plátno, 70 x 120 cm

Signováno vlevo dole Smetana 64. (vzadu na plátně: „Únor“, olej, 1964, 70 x 120 cm)

Dílo ze střední etapy autorovy tvorby založené na abstrahování a skládání objektů do nových struktur se základem v koloběhu přírody.

Převodem z MŠK Praha dne 16. 3. 1966

Inv. č. O-185

Nepublikováno

84. Smetana Jan

Až na konci lesa, 1969

Olej, plátno, 130 x 180 cm

Nesignováno (vzadu na plátně: Jan Smetana, „Až na konci lesa“, olej 1969, 130 x 180 cm)

Dílo založené na inspiraci přírodou a jejím cyklem. Dílo je tvořeno kresebnou konstrukcí tvarů na pastózním pozadí.

Převodem z MK Praha dne 15. 9. 1970

Inv. č. O-331

Nepublikováno

85. Smetana Jan

Laboratoř II., 1969

Olej, plátno, 73 x 100 cm

Signováno vpravo dole Smetana 69

Dílo ze série děl inspirovaných tématem moderní vědy a techniky. Kresebná konstrukce tvarů vytváří srostlici laboratorního náčiní.

Nákup od autora dne 19. 4. 1984

Inv. č. O-562

Literatura: Petrová 1987, obr. 58. – Smetana 1978, nestr. – Smetana 1979 (není reprodukován, uveden v seznamu vystavených prací pod č. 29).

86. Smetana Jan

Nocturno, 1978

Olej, plátno, 90 x 130 cm

Signováno vpravo dole Smetana 78

Dílo založené na inspiraci přírodou, konkrétně vlastní zahradou. Vyznačuje se výrazně pastózním rukopisem s méně výraznou kresebnou konstrukcí.

Převodem z MK Praha dne 25. 10. 1979

Inv. č. O-492

Nepublikováno

87. Smetana Jan

Vzpomínka z daleké cesty III., [1980]

Olej, plátno, 65 x 81 cm

Signováno vpravo dole „80“, pod tím „Smetana“

Dílo z pozdní fáze autorovy tvorby. Dílo lze datovat na základě signatury, která uvádí zkrácenou dataci, kterou autor běžně používal.

Převodem z MK Praha v roce 1983

Inv. č. O-556

Nepublikováno

88. Sopko Jiří (*20. 2. 1942 Dubová /Ukrajina/, studium: SOŠV 1956-1960, AVU 1960-1966 /Horník J., Pelc A./, odborný asistent na AVU 1969-1971, člen Volného Sdružení 12/15 Pozdě, ale přece od 1987, UB od 1992, profesor na AVU od 1990, rektor AVU)

Úroda, 1973

Olej, plátno, 125 x 125 cm

Signováno vpravo dole Sopko 73

Dílo z autorovy série tzv. hlavonožců tlumočící dobový životní pocit.

Nákup od autora dne 29. 11. 1988

Inv. č. O-636

Literatura: Šrut 2001 (reprodukován výřez obrazu na knižní obálce).

89. Sopko Jiří

Tukani, 1981

Olej, plátno, 150 x 95 cm

Signováno vpravo dole Sopko 81

Dílo z autorovy série obrazů s námětem tukanů.

Nákup od autora dne 29. 11. 1988

Inv. č. O-635

Literatura: Salò 1999, s. 31 (reprodukován a uveden v seznamu reprodukcí). – Galerie Klatovy / Klenová 2014, s. 76.

Vystaveno: Klenová 2014.

90. Souček Karel (*26. 9. 1915 Kročehlavy – †26. 11. 1982 Kladno, studium: UMPRUM 1935-1937 /Hofbauer A., Benda J./, AVU 1945 /Nowak W., Obrovský J./, profesor na AVU od 1958, rektor AVU 1967-1970, člen Skupiny 42 1943-1948, skupiny Říjen, UB od 1943, SČUG Hollar)

Automat II., [polovina 40. let]

Olej, plátno, 70 x 90 cm

Nesignováno (vzadu na slepém rámu štítek: Karel Souček, Automat II., olej, plátno, 70 x 90 cm)

Dílo inspirované náměty městských interiérů jídelen, bufetů či automatů. Na základě stylové analýzy lze dílo vzhledem k poměrně realistickému zobrazení (pozdější díla stejných námětů jsou mnohem dynamičtější a expresivnější) datovat do poloviny čtyřicátých let.

Nákup z roku 1963, ODO KT 1. 1. 1965

Inv. č. O-142

Nepublikováno

91. Souček Karel

Večer ve městě, 1962

Olej, plátno, 61 x 91 cm

Signováno vpravo dole K. Souček 62

Dílo z tvůrčího období ovlivněného cestou do Paříže a Londýna v roce 1961 a zobecňující představou města. Vyznačuje se geometrickou obrazovou konstrukcí s různými barevnými črtami.

Převodem z MK Praha dne 6. 5. 1969

Inv. č. O-296

Nepublikováno

92. Souček Karel

Kavárna, 1963

Olej, tempera, lepenka, 42,5 x 56,5 cm

Signováno vpravo dole K. Souček 63

Dílo z tvůrčího období ovlivněného cestou do Paříže a Londýna v roce 1961 a zobecňující představou města. Vyznačuje se geometrickou obrazovou konstrukcí s různými barevnými črtami.

Zakoupeno od Jana Hobizala (bytem Pod hradbami 64, Prachatice) dne 15. 4. 1986
Inv. č. O-580
Nepublikováno

93. Souček Karel

Londýnský motiv, 1964

Olej, plátno, 125 x 90 cm

Signováno vlevo dole K. Souček 64

Dílo inspirované cestou do Londýna z počátku šedesátých let. Vyznačuje se energickým expresivním rukopisem a vrstvenými plochami šedí, modří, hnědí a prosvětlujícími plochami odstínů oranžové.

Převodem z MŠK dne 6. 6. 1967

Inv.č.O-253

Nepublikováno

94. Souček Karel

Don Quijote, 1969

Olej, sololit, 90 x 122 cm

Signováno vpravo dole K. Souček 69

Dílo ze série děl s námětem postavy Dona Quijota. Zde v podobě štíhlé přízračné postavy s dřevcem uprostřed holých krystalických skal.

Převodem z MK Praha dne 15. 9. 1970

Inv. č. O-338

Nepublikováno

95. Souček Karel

La passage blue (Modrá pasáž), 1975

Olej, plátno, 151 x 149 cm

Signováno vlevo dole K. Souček 75

Dílo z pozdních let tvorby založené na obvyklém námětu kaváren, automatů, kadeřnictví, které v tomto období maluje jako velkoformátová díla.

Převodem z MK Praha dne 25. 10. 1979

Inv. č. O-491

Nepublikováno

96. Souček Karel

Don Quijote, 1982

Olej, plátno, 81 x 60 cm

Signováno vpravo dole K. Souček 82

Dílo ze série děl s námětem postavy Dona Quijot z pozdní tvorby. Tato verze oproti variantě z šedesátých let září teplými tóny s výrazně žlutými a modrými tahy štětce.

Zakoupeno od Martina Otavy (bytem Třebonice 64, Praha 5) dne 28. 6. 1988

Inv. č. O-605

Nepublikováno

97. Sozanský Jiří (*27. 6. 1946 Praha, studium: AVU 1967-1973 /Jiroudek F./, předseda seskupení Boxart, SČUG Hollar)

Incident I., 1986-1987

Olej, plátno, překližka, 240 x 190 cm

Nesignováno

Dílo založené na existenci člověka v mezní situaci, člověka jako oběti teroru totalitních režimů, válečných katastrof či osamělé existence na pokraji smrti. Dynamickým a expresivním rukopisem „vytváří iluzi hřmotu zápasících těl“. Námětově podobné jsou malby pro autorův projekt ve Veletržním paláci (1983-1984, obr. 116).

Nákup od autora dne 29. 11. 1988

Inv. č. 637

Literatura: Galerie Klatovy / Klenová 2014, s. 90.

Vystaveno: Klenová 2014.

98. Špála Václav (*24. 8. 1885 Žlunice /Nový Bydžov/ – †12. 5. 1946 Praha, studium: Odborná škola uměleckého zámečnictví v Hradci Králové 1899-1902, soukromý krajinářský ateliér Engelmüllera F., AVU 1903 /Bukovac V., Thiele F./, pobyt v Dubrovniku 1907-1908, člen SVU Mánes 1909-1911, SVU 1911-1912, předseda SVU Mánes od 1936)

U vody [Žanda], 1919

Olej, plátno, 55 x 67 cm

Signováno vpravo dole VŠ 19 (vzadu na rubu: Soupis díla Národního umělce Václava Špály)

Dílo z doby poválečné tvorby autora. V monografii NG uveden v soupise černobílých vyobrazení jako *Ležící dáma (Žanda)*, 1919. Změna názvu vznikla pravděpodobně při převodu z NG do GKK. Jedná se o dílo konvenčnějšího charakteru oproti dílům ze stejné doby, např. *Tři ženy u vody* (1919, Západočeská galerie v Plzni, obr. 18) či *Pradleny* (1919, České muzeum výtvarných umění, obr. 19). Na základě názvu uváděného v katalogu NG lze přesně identifikovat (Špálova žena) osobu na obraze a spolu s tím upřesnit název obrazu v evidenci galerie.

Nákup NG Praha od np. Starožitnosti v Plzni z roku 1976

Inv. č. O-429

Literatura: Špála 2005 (reprodukován a uveden v soupisu černobílých vyobrazení).

Vystaveno: Košická moderna 2013.

99. Švéda Tomáš (*12. 12. 1947 Praha, studium: SOŠV 1963-1967, AVU 1967-1973 /Fišárek A./, člen Volného seskupení 12/15 Pozdě, ale přece, SVU Mánes od 1996)

Strom, 1988

Olej, akryl, překližka, 122 x 182 cm

Nesignováno (vzadu na překližce T. Švéda, 1988)

Dílo z tradičního námětového okruhu autora (hlava, strom, kámen a vlastní existence v kosmu). Hlavním stavebním prvkem je barva a světlo.

Nákup od autora dne 29. 11. 1988
Inv. č. O-638
Literatura: Galerie Klatovy / Klenová 2014, s. 84.
Vystaveno: Klenová 2014.

100. Tittelbach Vojtěch (*30. 7. 1900 Mutějovice /Rakovník/ – †16. 9. 1971 Praha, studium: UMPRUM 1919-1922 /Dítě E., Benda J./, AVU 1922-1926 /Švabinský M./, studijní pobyt v Paříži /Kupka F./, profesor na AVU 1959-1970, člen UB 1929-1940, SVU Mánes od 1940, Skupiny 58 od 1958)

Stopa v písku, 1935

Olej, plátno, 56 x 74 cm

Signováno vlevo dole Tittelbach (vzadu na rámu štítek: Vojtěch Tittelbach, „Stopa v písku I.“, /olej/ 1935)

Dílo z doby zlyřčení autorovy tvorby v polovině třicátých let s motivem ležící postavy, která je z valérové malby v pozadí vynesena na povrch obrysovou linií. Námětovou a názvem podobnou variantou je *Stopa v písku II.* (1935, NG, obr. 51). Další varianta měla být ve sbírce básníka Františka Halase (nenalezena).

Převodem z MK Praha evid. číslo 15961 dne 7. 11. 1969

Inv. č. O-311

Nepublikováno

101. Válová Květoslava (*13. 12. 1922 Kladno – †6. 9. 1998 Kladno, studium: VŠUP 1946-1950 /Filla E./, abs. 1950, členka skupiny Trasa)

Kolaři, 1962

Olej, plátno, 90 x 110 cm

Signováno vlevo dole K. Válová 1962

Dílo z autorčiny střední fáze tvorby založená námětově na dělnickém prostředí hutí a každodenním životě dělníků.

Převodem z MŠK inv.č. 11142 v roce 1963, ODO KT 1. 1. 1965

Inv. č. O-8

Literatura: Jitka | Květa Válovy 2002, s. 41.

Vystaveno: Jitka a Květa Válovy 2011. – Jitka a Květa Válovy 2012.

102. Valter Karel (*17. 2. 1909 České Budějovice – †17. 11. 2006 Tábor, studium: Učitelství v Českých Budějovicích 1924-1928, 4 semestry na PdF v Českých Budějovicích 1933-1935, člen avantgardního českobudějovického uměleckého sdružení Linie 1931-1939, SJV 1939-1950, skupina Kolektiv od 1962, skupiny Index od 1966, VOUB od 1990)

Fukar v poli, 1975

Olej, plátno, 115 x 105 cm

Signováno vpravo dole VALTER K. 75

Dílo založené na sepjetí autora s jihočeskou krajinou a zaměřením na lidskou práci v krajině.

Převodem z MK Praha dne 25. 10. 1979

Inv. č. O-487

Nepublikováno

Vystaveno: Procházka po krajině.

103. Valter Karel

Kaplicko u Dluhoště, 1976

Olej, plátno, 60 x 81 cm

Signováno vlevo dole Valter 76 (vzadu na rámu štítek s adresou autora: Valter Karel, Tábor, Zbyňkova 1236, Kaplicko u Dluhoště)

Dílo z prostředí Kaplicka založené na velmi syrovém užití temných hutných past.

Převodem z MK Praha evid. č. 16585 dne 30. 4. 1971

Inv. č. O-353

Nepublikováno

POZNÁMKY

¹ Bc. Veronika Bártová, *Sbírka obrazů Galerie Klatovy/Klenová v letech 1963-1989* (diplomová práce), Katedra dějin umění FF UP, Olomouc 2010.

² Vojtěch Lahoda – Mahulena Nešlehová – Marie Platovská et al., *Dějiny českého výtvarného umění IV/1, 1890-1938*, Praha 1998. – Vojtěch Lahoda – Mahulena Nešlehová – Marie Platovská et al., *Dějiny českého výtvarného umění IV/2, 1890-1938*, Praha 1998. – Rostislav Švácha – Marie Platovská (edd.), *Dějiny českého výtvarného umění V, 1939/1958*, Praha 2005. – Rostislav Švácha – Marie Platovská (edd.), *Dějiny českého výtvarného umění VI/1, 1958/2000*, Praha 2007.

³ Elektronický katalog sbírek výtvarného umění v Registru sbírek výtvarného umění, <http://www.citem.cz/promus11/index.php?page=catalogue>, vyhledáno 5. 12. 2014.

⁴ Pavel Vančát, *Normalizační galerie* (propagační materiál k výstavě), Galerie Klatovy/Klenová 2010, nestr.

⁵ Práce vznikla v rámci základního kursu Školy muzejní propedeutiky Asociace muzeí a galerií České republiky v roce 2010.

⁶ 50 (kat. výst.), Galerie Klatovy / Klenová 2014.

⁷ Směrnice o krajských galeriích, in: *Věstník Ministerstva školství, věd a umění VIII*, sešit 22, 1952, s. 287-288. – Vznik regionálních galerií převzat z Miloslav Racek, *České výtvarné umění 20. století ve sbírkách regionálních galerií*, *Umění XXVIII*, č. 6, 1980, s. 481-492. – Jiří Kotalík, *O regionálních galeriích*, in: Marcela Flašarová (ed.), *30 let Galerie Klatovy – Klenová, 1964-1994*, Galerie Klatovy – Klenová 1995, nestr. – Dagmar Jelínková, *Šedesátiletá galerijní síť na území ČR*, in: Hana Kristová (ed.), *50 let Galerie Klatovy / Klenová* (sborník), Galerie Klatovy / Klenová 2014, s. 23-26.

⁸ Jelínková 2014 (pozn. 7), s. 24.

⁹ Ibidem.

¹⁰ Historie GKK a akvizicí převzata z následující literatury: Vančát 2010 (pozn. 4), nestr. – Marcela Flašarová (ed.), *30 let Galerie Klatovy – Klenová, 1964-1994*, Galerie Klatovy – Klenová 1995, nestr. – Galerie Klatovy / Klenová 2014 (pozn. 6), s. 7-11.

¹¹ Malířka Vilma Vrbová – Kotrbová byla dědičkou klenovského panství po Antonínu Snížkoví. V roce 1951 bylo klenovské panství převzato Československým státem. V roce 1989 jej malířka získala zpět v restitucích. Svůj majetek na Klenové odkázala Galerii Klatovy / Klenová, která má ve svých sbírkách velký soubor děl této autorky a vystavuje je v rámci stále expozice. Historie Klenové viz Flašarová 1995 (pozn. 10) – Galerie Klatovy / Klenová 2014 (pozn. 6), s. 7-11. – Hana Kristová (ed.), *50 let Galerie Klatovy / Klenová* (sborník), Galerie Klatovy / Klenová 2014, s. 27-56.

¹² Ke zmíněné výstavě byl vydán katalog *Max Pirner, 1854-1924, výbor z malířského díla* (kat. výst.), Výstavní síň Masné krámy v Plzni, státní zámek Klenová, Plzeň 1979.

¹³ Tomáš Vlček, *Malířství, kresba a grafika generace devadesátých let*, in: Vojtěch Lahoda – Mahulena Nešlehová – Marie Platovská et al., *Dějiny českého výtvarného umění IV/1, 1890-1938*, Praha 1998, s. 26.

¹⁴ Ibidem, s. 31.

¹⁵ Ibidem, s. 38.

¹⁶ Ibidem, s. 39.

¹⁷ *Maxmilián Pirner 1854-1924* (kat. výst.), Národní galerie v Praze – Anežský klášter 1987, s. 6.

¹⁸ Překlad z latiny „*Sex (soulož), zrod života, věčný hlad*“.

¹⁹ Pirner 1987 (pozn. 17), č. kat. 245, obr. 245.

²⁰ Ibidem. Pastel se nachází ve sbírce Grafiky a kresby pod inv. č. K 46608. V katalogu sbírkových předmětů Národní galerie v Praze <http://ng.bach.cz/ng-vademecum/> (vyhledáno 8. 11. 2014) není tento pastel uveden.

²¹ *Václav Radimský 1867-1946, výběr z malířské tvorby* (kat. výst.), Galerie Felixe Jeneweina v Kutné Hoře – Vlašský dvůr, Východočeská galerie v Pardubicích, Kutná Hora 2005, nestr. – *Václav Radimský 1867-1946, Melancholie, výběr z díla* (kat. výst.), Galerie města Kolína při městském divadle v Kolíně, Kolín 2013, s. 11.

²² Naděžda Blažíčková – Horová, *Václav Radimský 1867-1946* (kat. výst.), Galerie hlavního města Prahy – Městská knihovna, Řevnice 2011, s. 36.

-
- ²³ Ibidem, s. 263, č. kat. 326.
- ²⁴ Ibidem, s. 209.
- ²⁵ Ibidem, s. 262, č. kat. 324.
- ²⁶ Ibidem, s. 263, č. kat. 325.
- ²⁷ Ibidem, s. 279, č. kat. 419 – zde je obraz nazván *Záliv na Labi*.
- ²⁸ Ibidem, s. 277, č. kat. 411.
- ²⁹ Ibidem, s. 278, č. kat. 415.
- ³⁰ Jaroslav Pecháček, *Okoř a malíři kolem Antonína Slavička*, Praha 1964, s. 5, 49-71. - *Krajinou duše Antonína Hudečka* (kat. výst.), České muzeum výtvarných umění v Praze, Moravská galerie v Brně, Východočeská galerie v Pardubicích 2003, s. 4-6.
- ³¹ Ludmila Karlíková, *Antonín Hudeček*, Praha 1983, s. 28. – *Antonín Hudeček* (kat. výst.), Galerie moderního umění v Hradci Králové 2002, nestr.
- ³² Střítěž se nachází dle publikace Karlíková 1983 (pozn. 27), s. 28 na Českomoravské vysočině. Na dnešní Vysočině se nachází několik obcí s názvem Střítěž, např. u Třebíče, u Jihlavy, u Pelhřimova, u Žďáru nad Sázavou.
- ³³ Karlíková 1983 (pozn. 31), s. 46.
- ³⁴ Ibidem, s. 54, 62.
- ³⁵ Hudeček 2003 (pozn. 30), s. 12.
- ³⁶ Obraz Machov v katalogu výstavy Hradec Králové 2002 (pozn. 31), nestr.
- ³⁷ Ludmila Karlíková, *František Kaván*, Praha 1992, s. 44.
- ³⁸ Ibidem, s. 44, 47.
- ³⁹ Michael Zachař, *František Kaván*, Galerie Kodl, Praha 2009, s. 190.
- ⁴⁰ Karlíková 1992 (pozn. 37), s. 49.
- ⁴¹ Zachař 2009 (pozn. 39), s. 190.
- ⁴² Eduard Burget – Ondřej Váša, *Ota Bubeníček 1871-1962*, Praha 2007, s. 112.
- ⁴³ Ibidem.
- ⁴⁴ Ibidem.
- ⁴⁵ Ibidem, s. 64-65.
- ⁴⁶ Ibidem, s. 76.
- ⁴⁷ Ke vzniku a působení skupiny Osma více v publikaci Nicholas Sawicki, *Na cestě k modernosti, Umělecké sdružení Osma a jeho okruh v letech 1900-1910*, Praha 2014.
- ⁴⁸ Vojtěch Lahoda, Civilismus, primitivismus a sociální tendence v malířství dvacátých a třicátých let, in: Vojtěch Lahoda – Mahulena Nešlehová – Marie Platovská et al., *Dějiny českého výtvarného umění IV/2, 1890-1938*, Praha 1998, s. 61-145.
- ⁴⁹ Hana Rousová, Abstrakce třicátých let, in: Vojtěch Lahoda – Mahulena Nešlehová – Marie Platovská et al., *Dějiny českého výtvarného umění IV/2, 1890-1938*, Praha 1998, s. 301.
- ⁵⁰ Ibidem, s. 301-302.
- ⁵¹ František Šmejkal, Surrealismus 1932-1938, in: Vojtěch Lahoda – Mahulena Nešlehová – Marie Platovská et al., *Dějiny českého výtvarného umění IV/2, 1890-1938*, Praha 1998, s. 237.
- ⁵² Ibidem, s. 89.
- ⁵³ *Osma po 100 letech, Výstava ke 100. výročí 1. výstavy Osmy* (kat. výst.), České muzeum výtvarných umění v Praze, Východočeská galerie v Pardubicích 2007, nestr., heslo Emil Artur Pittermann – Longen.
- ⁵⁴ *Emil Artur Pittermann – Longen* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění Roudnice nad Labem 1975, nestr.
- ⁵⁵ Osma 2007 (pozn. 53), nestr., heslo Emil Artur Pittermann – Longen. – Pittermann – Longen 1975 (pozn. 54), nestr.
- ⁵⁶ Pittermann – Longen 1975 (pozn. 54), nestr.
- ⁵⁷ Ibidem.
- ⁵⁸ Ibidem.
- ⁵⁹ *Václav Špála, Mezi avantgardou a živobytím* (kat. výst.), Národní galerie v Praze – Valdštejnská jízdárna, Moravská galerie v Brně – Pražákův Palác, Egon Schiele Art Centrum v Českém Krumlově, Praha 2005, soupis černobílých vyobrazení, nestr.
- ⁶⁰ Ibidem, s. 32, 36.

-
- ⁶¹ Ibidem, vyobr. 148.
- ⁶² *Václav Špála (1885-1946), Vybraná díla ze sbírek českých galerií* (kat. výst.), Galerie výtvarných umění v Chebu, České muzeum výtvarných umění v Praze, Oblastní galerie v Liberci 2003, s. 32.
- ⁶³ Špála 2005 (pozn. 59), s. 31.
- ⁶⁴ Ibidem, s. 37.
- ⁶⁵ Lidmila Hanzlová, *Otakar Nejedlý*, Praha 1984, s. 30.
- ⁶⁶ Ibidem, s. 31. – *Otakar Nejedlý, Z Čech na Cejlon, do Indie a zase zpátky* (kat. výst.), Galerie moderního umění v Roudnici nad Labem, Východočeská galerie v Pardubicích 2013, s. 18. – Olaf Hanel, *Otakar Nejedlý 1883-1957*, Praha 2005, s. 27.
- ⁶⁷ Hanzlová 1984 (pozn. 65), s. 31.
- ⁶⁸ Ibidem, s. 30, 32, 33.
- ⁶⁹ Hanel 2005 (pozn. 66), s. 27.
- ⁷⁰ Hanzlová 1984 (pozn. 65), s. 44.
- ⁷¹ Ibidem, s. 37.
- ⁷² Ibidem, s. 46.
- ⁷³ Ibidem, s. 32.
- ⁷⁴ *Václav Rabas – Václav Zoubek* (text), *Václav Rabas ve sbírkách Rabasovy galerie*, Rabasova galerie v Rakovníku, Rakovník 1999, s. 17.
- ⁷⁵ Ibidem.
- ⁷⁶ *Václav Rabas, výběr z díla* (kat. výst.), Západočeská galerie v Plzni – Masné krámy, Plzeň 1972, nestr.
- ⁷⁷ Tomáš Vlček, *Krajina v českém umění 20. století*, in: Naděžda Blažíčková – Horová (ed.), *Krajina v českém umění 17. – 20. století, Průvodce stálou expozicí Národní galerie v Praze v paláci Kinských*, Praha 2005, s. 104.
- ⁷⁸ Rabas – Zoubek 1999 (pozn. 74), s. 22.
- ⁷⁹ Miloslav Krajný, *Jan Kojan*, České Budějovice 1979, nestr. – Miroslav Míčko, *Jan Kojan*, Praha 1961, s. 13.
- ⁸⁰ Krajný 1979 (pozn. 79), nestr.
- ⁸¹ Ibidem, vyobr. 1. Liší se od obrazu ze sbírky GKK v pojetí pozadí. Na tomto obraze je v pozadí hornatá krajina. Na obraze z GKK je hrad na kopci.
- ⁸² Míčko 1961 (pozn. 79), s. 13-14.
- ⁸³ Krajný 1979 (pozn. 79), nestr.
- ⁸⁴ Míčko 1961 (pozn. 79), s. 15.
- ⁸⁵ *Pravoslav Kotík 1889-1970* (kat. výst.), Národní galerie v Praze – Valdštejnská jízdárna, Praha 1991, s. 20.
- ⁸⁶ Ibidem, s. 22.
- ⁸⁷ Ibidem, s. 20.
- ⁸⁸ Ibidem, s. 38.
- ⁸⁹ Ibidem, s. 48.
- ⁹⁰ Ibidem, s. 59.
- ⁹¹ Ibidem, s. 64.
- ⁹² Ibidem, s. 66-67.
- ⁹³ Jan Spurný, *Jan Bauch*, Praha 1978, s. 12. – Rea Michalová – Peter Kováč, *Jan Bauch*, Galerie ART, Praha 2012, s. 25.
- ⁹⁴ Michalová – Kováč 2012 (pozn. 93), s. 25.
- ⁹⁵ Ibidem, s. 25, 32.
- ⁹⁶ Spurný 1978 (pozn. 93), s. 12.
- ⁹⁷ Michalová – Kováč 2012 (pozn. 93), s. 40.
- ⁹⁸ Spurný 1978 (pozn. 93), s. 14.
- ⁹⁹ Michalová – Kováč 2012 (pozn. 93), s. 16-17, 40.
- ¹⁰⁰ Spurný 1978 (pozn. 93), s. 16. – Michalová – Kováč 2012 (pozn. 93), s. 50.
- ¹⁰¹ Michalová – Kováč 2012 (pozn. 93), s. 169, obr. 109.
- ¹⁰² Ibidem, s. 168, obr. 106.
- ¹⁰³ Ibidem, obr. 116.
- ¹⁰⁴ Ibidem, s. 48.
- ¹⁰⁵ Spurný 1978 (pozn. 93), s. 17.
- ¹⁰⁶ Ibidem, s. 19-21.

-
- ¹⁰⁷ Ibidem, vyobr. 75.
- ¹⁰⁸ Ibidem, s. 21.
- ¹⁰⁹ Harald Tesan, *Václav Hejna, Barva a bytí* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu, Museum Moderner Kunst – Wörlen (Passau), Oblastní galerie Vysočiny v Jihlavě, Cheb 2013, s. 149.
- ¹¹⁰ Ibidem, s. 67.
- ¹¹¹ Ibidem, s. 26, 28.
- ¹¹² Ibidem, s. 158.
- ¹¹³ Např. *Čekárna dr. Schauera* z Roudnice nad Labem viz Tesan 2013 (pozn. 109), s. 27, dále *Čekárna dr. Schauera* z GVU v Ostravě viz Tesan 2013 (pozn. 109), s. 30.
- ¹¹⁴ Ibidem, s. 24.
- ¹¹⁵ Ibidem, s. 9, 67.
- ¹¹⁶ *František Foltýn 1891-1976, Košice – Paříž – Brno* (kat. výst.), Moravská galerie v Brně – Pražákův palác, Brno 2007, s. 71.
- ¹¹⁷ Ibidem, s. 109.
- ¹¹⁸ Ibidem, s. 82.
- ¹¹⁹ Ibidem, s. 110.
- ¹²⁰ Jiří Hlušíčka, *František Foltýn 1891-1976*, Galerie Antonína Procházky v Brně, Brno 2006, s. 33-34.
- ¹²¹ Ibidem, s. 40.
- ¹²² Ibidem, s. 42.
- ¹²³ Ibidem, vyobr. 131 (seznam vyobr. s. 231).
- ¹²⁴ Ibidem, vyobr. 132 (seznam vyobr. s. 232).
- ¹²⁵ Foltýn 2007 (pozn. 116), s. 156.
- ¹²⁶ Luboš Hlaváček, *Vojtěch Tittelbach*, Praha 1986, s. 12.
- ¹²⁷ Ibidem, s. 13.
- ¹²⁸ Ibidem, s. 14. – Jiří Kotalík, *Vojtěch Tittelbach*, Praha 1959, s. 8.
- ¹²⁹ Hlaváček 1986 (pozn. 126), s. 17, obr. 47.
- ¹³⁰ Ibidem, s. 20-21.
- ¹³¹ Vojtěch Lahoda, *Melancholie, expresionismus a skupina Sedm v říjnu*, in: Rostislav Švácha – Marie Platovská (edd.), *Dějiny českého výtvarného umění V, 1939/1958*, Praha 2005, s. 75.
- ¹³² Tomáš Vlček (ed.), *České moderní a současné umění 1890-2010, Katalog stále expozice Sbírký moderního a současného umění Národní galerie v Praze, 2. díl* (kat. výst.), Praha 2010, s. 6.
- ¹³³ Vlastimil Tetiva – Vlasta Koubská, *František Muzika*, Gallery 2012, s. 160.
- ¹³⁴ Ibidem, s. 78, vyobr. 052. – Registr sbírek výtvarného umění, elektronický katalog sbírek výtvarného umění,
- ¹³⁵ Tetiva – Koubská 2012 (pozn. 133), s. 117, 126 – František Muzika nepřijal zcela surrealistickou doktrínu. Spíše se svou tvorbou v určitých bodech se surrealismem střetával. Surrealismus byl tehdy jedinou tendencí, která odpovídala úměrně době od první po druhou světovou válku.
- ¹³⁶ Registr sbírek výtvarného umění, elektronický katalog sbírek výtvarného umění,
- ¹³⁷ Tetiva – Koubská 2012 (pozn. 133), s. 124, vyobr. 090.
- ¹³⁸ František Šmejkal, *František Muzika*, Praha 1966, vyobr. 92.
- ¹³⁹ Tetiva – Koubská 2012 (pozn. 133), s. 168, vyobr. 132.
- ¹⁴⁰ *Jan Smetana, souborná výstava* (kat. výst.), Alšova jihočeská galerie – Wortnerův dům České Budějovice, České Budějovice 2009, s. 2.
- ¹⁴¹ *Zasloužilý umělec Jan Smetana, výběr z díla 1941-1981* (kat.výst.), Galerie umění v Karlových Varech, Galerie výtvarného umění v Chebu, Západočeská galerie v Plzni, Krajská galerie v Hradci Králové, rok a místo vydání neuvedeno, nestr.
- ¹⁴² *Jan Smetana, Energie: Světlo a hmota* (kat. výst.), Severočeská galerie výtvarného umění v Litoměřicích, Litoměřice 2006, nestr.
- ¹⁴³ Smetana 2009 (pozn. 140), s. 3.
- ¹⁴⁴ Ibidem, s. 4.

-
- ¹⁴⁵ Smetana 1941-1981 (pozn. 141), nestr.
- ¹⁴⁶ Smetana 2009 (pozn. 140), s. 4.
- ¹⁴⁷ L. H. Augustin [Luboš Hlaváček], *Kamil Lhoták*, Praha 2000, s. 41.
- ¹⁴⁸ Ibidem, s. 313.
- ¹⁴⁹ Ibidem, s. 71.
- ¹⁵⁰ Ibidem, s. 75.
- ¹⁵¹ Ibidem, s. 85-86, 88.
- ¹⁵² *Kamil Lhoták čili Útěcha z techniky* (kat. výst.), Moravská galerie v Brně, Technické muzeum v Brně, Brno 2010, s. 9.
- ¹⁵³ Augustin 2000 (pozn. 147), s. 122-125, 131.
- ¹⁵⁴ Ibidem, s. 136-137.
- ¹⁵⁵ Ibidem, s. 179, 182, 206.
- ¹⁵⁶ *Skupina 42 ze sbírek Východočeské galerie v Pardubicích a Galerie moderního umění v Hradci Králové* (kat. výst.), Východočeská galerie v Pardubicích, Galerie moderního umění v Hradci Králové 2011, nestr.
- ¹⁵⁷ Iva Mladičová (ed.), *Jan Kotík (1916-2002)*, Praha 2011, s. 42.
- ¹⁵⁸ Ibidem.
- ¹⁵⁹ Ibidem, s. 302, vyobr. 247.
- ¹⁶⁰ Eva Petrová, *František Gross*, Praha 2004, s. 111-121. – *Zasloužilý umělec František Gross, výběr z díla 1931-1983* (kat. výst.), Galérie Václava Špály, Galérie umění Karlovy Vary, Praha 1984, nestr.
- ¹⁶¹ Petrová 2004 (pozn. 160), s. 179.
- ¹⁶² Ibidem, s. 181.
- ¹⁶³ Ibidem, s. 167, 270, vyobr. 195.
- ¹⁶⁴ Ibidem, s. 169, 270, vyobr. 199.
- ¹⁶⁵ Ibidem, s. 171.
- ¹⁶⁶ Ibidem, s. 179.
- ¹⁶⁷ Ibidem, s. 181. – Gross 1984 (pozn. 160), nestr.
- ¹⁶⁸ Jiří Kotalík, *Karel Souček, Data a svědectví o jeho cestě životem a uměním*, Praha 1983, s. 66.
- ¹⁶⁹ Ibidem, s. 67.
- ¹⁷⁰ Ibidem, s. 68.
- ¹⁷¹ Ibidem, s. 29-30.
- ¹⁷² Ibidem, s. 30 – zde zmínka o obraze *Automat II.* z let 1944-45. Není však možné ověřit zda se jedná o stejný obraz jako ve sbírce GKK.
- ¹⁷³ Ibidem, s. 69.
- ¹⁷⁴ Ibidem, s. 70.
- ¹⁷⁵ Ibidem.
- ¹⁷⁶ Ibidem.
- ¹⁷⁷ Ibidem, s. 71.
- ¹⁷⁸ Ibidem, s. 75.
- ¹⁷⁹ *Jaroslav Paur, zaslužilý umělec, obrazy* (kat. výst.), Severočeská galerie výtvarného umění v Litoměřicích, Litoměřice 1981, nestr. – *Jaroslav Paur* (kat. výst.), Galerie Václava Špály v Praze, Praha 1965, nestr.
- ¹⁸⁰ *Jaroslav Paur – obrazy* (kat. výst.), Oblastní galerie v Olomouci 1964, nestr. – Paur 1965 (pozn. 169), nestr.
- ¹⁸¹ Jiří Ptáček (ed.), *Arnošt Paderlík*, České Budějovice 2002, s. 16.
- ¹⁸² Ibidem.
- ¹⁸³ Registr sbírek výtvarného umění, elektronický katalog sbírek výtvarného umění, http://www.citem.cz/promus11/index.php?page=catalogue&table=9¶ms=135%7C8%3B1%3B%7C14%3B4%3B%27%25Paderl%C3%ADk+Arno%C5%A1t%25%27%3B0%3B&promus_id_a=136854&connecti on_field=promus_id_a&offset=143&savedPrevId=&recsId=2380&select_checked=0, vyhledáno 3. 12. 2014.
- ¹⁸⁴ Ptáček 2002 (pozn. 181), s. 99, vyobr. 33 – provenience díla není uvedena.
- ¹⁸⁵ Ibidem, s. 7, 19.
- ¹⁸⁶ Ibidem, s. 20.
- ¹⁸⁷ Ibidem, s. 26.
- ¹⁸⁸ Ibidem, s. 19.
- ¹⁸⁹ Ibidem, s. 108, obr. 41.

¹⁹⁰ Ibidem, s. 20, 22.

¹⁹¹ Ibidem, s. 7, 19, 27.

¹⁹² Tereza Petišková, Oficiální umění padesátých let, in: Rostislav Švácha – Marie Platovská (edd.), *Dějiny českého výtvarného umění V, 1939/1958*, Praha 2005, s. 341-342. – Pavel Halík, Padesátá léta, in: Rostislav Švácha – Marie Platovská (edd.), *Dějiny českého výtvarného umění V, 1939/1958*, Praha 2005, s. 279.

¹⁹³ Vojtěch Lahoda, Máj 57, Trasa a obroda modernismu, in: Rostislav Švácha – Marie Platovská (edd.), *Dějiny českého výtvarného umění VI/1, 1958/2000*, Praha 2007, s. 79-97. – Vojtěch Lahoda, Rozvoj tvůrčích skupin 1958-1970: každodenní modernismus, in: Rostislav Švácha – Marie Platovská (edd.), *Dějiny českého výtvarného umění VI/1, 1958/2000*, Praha 2007, s. 99-121.

¹⁹⁴ Mahulena Nešlehová, Informelní projevy, in: Rostislav Švácha – Marie Platovská (ed.), *Dějiny českého výtvarného umění VI/1, 1958/2000*, Praha 2007, s. 134.

¹⁹⁵ Marie Klimešová, Česká nová figurace šedesátých let, reflexe pop artu, groteska, asambláž, in: Rostislav Švácha – Marie Platovská (edd.), *Dějiny českého výtvarného umění VI/1, 1958/2000*, Praha 2007, s. 143.

¹⁹⁶ Jiří Šetlík, Léta sedmdesátá a osmdesátá, in: Rostislav Švácha – Marie Platovská (edd.), *Dějiny českého výtvarného umění VI/1, 1958/2000*, Praha 2007, s. 369-370.

¹⁹⁷ Ibidem, s. 374.

¹⁹⁸ Vojtěch Lahoda, *Emil Filla*, Praha 2007, s. 567.

¹⁹⁹ *Emil Filla (1882-1953)* (kat. výst.), Jízdná Pražského hradu, Muzeum umění Olomouc, Praha 2007, s. 76.

²⁰⁰ Veronika Wolf, *Čeští a slovenští umělci na Bienále v Benátkách 1920-1970*, Olomouc 2005, s. 237, č. kat. 9. Tutéž informaci potvrzuje štítek na blindrámu obrazu „XXIV. Exposition Biennale Internationale des Beaux-Arts Venise, 1948, E. Filla *Natura morta con mandolino*, Ministerstvo Information Pratur, Tchécoslovaquie – XXIV. Benátské Bienále, 1948, E. Filla – *Zátiší s mandolínou*, Ministerstvo Informací, Československo“.

²⁰¹ Vojtěch Lahoda, Plíživý modernismus a socialistické umění 1948-1958, in: Rostislav Švácha – Marie Platovská (edd.), *Dějiny českého výtvarného umění V, 1939/1958*, Praha 2005, s. 383-384.

²⁰² Lahoda 2007 (pozn. 198), s. 651-652.

²⁰³ Jiří Hlušíčka, *Emil Filla (1882-1953)*, Brno 2003, s. 37.

²⁰⁴ Miroslav Lamač, *Alois Fišárek*, Praha 1987, s. 96.

²⁰⁵ Ibidem, s. 15.

²⁰⁶ Ibidem, vyobr. 95 – zde je obraz *Zátiší* (č. kat. 74) uvedeno pod názvem *Zátiší s vínem*.

²⁰⁷ Ibidem, s. 104. V roce 1964 vznikla další varianta, viz Lamač 1987 (pozn. 204), vyobr. 96.

²⁰⁸ Marcela Chmelařová (ed.), *Richard Fremund*, Retro Gallery 2014, s. 24.

²⁰⁹ Ibidem, s. 43.

²¹⁰ Ibidem, s. 24.

²¹¹ Ibidem, s. 32-34. – *Richard Fremund 1928-1969* (kat. výst.), Východočeská galerie v Pardubicích, Galerie výtvarného umění v Hodoníně, České muzeum výtvarného umění v Praze 2003, s. 10.

²¹² Chmelařová 2014 (pozn. 208), s. 38.

²¹³ Ibidem, s. 40. – Fremund 1928-1969 (pozn. 211), s. 13.

²¹⁴ Chmelařová 2014 (pozn. 208), s. 40. – Fremund 1928-1969 (pozn. 244), s. 13.

²¹⁵ Ibidem, s. 24.

²¹⁶ Ibidem, s. 33.

²¹⁷ Ibidem, s. 39.

²¹⁸ Ibidem, s. 42.

²¹⁹ Ibidem, s. 43.

²²⁰ Ibidem, s. 47.

²²¹ *Karel Malich* (kat. výst.), Galerie umění Karlovy Vary, Galerie umění Cheb, Galerie umění Roudnice nad Labem 1988, nestr. – *Karel Malich, Z cyklu výstav Zevnitř – I* (kat. výst.), Východočeská galerie Pardubice, Pardubice 2004, nestr. – Karel Srp, *Karel Malich*, Galerie Zdeněk Sklenář, Praha 2006, s. 21-22. – *Karel Malich, Vnitřní světlo* (kat. výst.), Muzeum umění Olomouc, Olomouc 2014, nestr.

²²² Malich 2006 (pozn. 221), s. 24.

²²³ Ibidem.

²²⁴ Jaromír Zemina, *Jiří John, deset úvah o umění, o přírodě, o životě a umírání*, Praha 1992, s. 40.

²²⁵ Ibidem, s. 41.

-
- ²²⁶ Ibidem, s. 30, 41.
²²⁷ Ibidem, s. 41.
²²⁸ Ibidem, s. 42.
²²⁹ Ibidem, s. 42-43.
²³⁰ Ibidem, s. 44.
²³¹ Radan Wagner, *Ota Janeček, obrazy*, Praha 2003, s. 9.
²³² Ibidem, s. 10.
²³³ Ibidem, s. 11.
²³⁴ Ibidem, s. 13.
²³⁵ Ibidem, s. 16-17.
²³⁶ Ibidem, s. 18-19.
²³⁷ Wagner 2003 (pozn. 231), s. 20.
²³⁸ Luboš Hlaváček, *Ota Janeček*, Praha 1989, s. 118. – Wagner 2003 (pozn. 231), s. 20.
²³⁹ Wagner 2003 (pozn. 231), s. 20-21.
²⁴⁰ Luboš Hlaváček, *Ludmila Jiřincová*, Praha 1991, s. 43.
²⁴¹ Ibidem, s. 77, 172.
²⁴² Ibidem, s. 133 – konkrétně Pec pod Čerchovem (okres Domažlice).
²⁴³ Ibidem, s. 141.
²⁴⁴ Hlaváček 1991 (pozn. 240).
²⁴⁵ Ibidem, vyobr. 51 a 81.
²⁴⁶ Hlaváček 1991 (pozn. 240).
²⁴⁷ Ibidem, vyobr. 75.
²⁴⁸ Ibidem, vyobr. 31 a 82.
²⁴⁹ *Jitka | Květa Válovy* (kat. výst.), Národní galerie v Praze – Veletržní palác, Praha 2002, s. 49. – *Jitka a Květa Válovy, malá retrospektiva* (kat. výst.), Severočeská galerie výtvarného umění v Litoměřicích, Litoměřice 2011, s. 5, 8.
²⁵⁰ *Jitka | Květa Válovy* 2002 (pozn. 249), s. 55.
²⁵¹ Ibidem, s. 49. – *Jitka a Květa Válovy* 2011 (pozn. 249), s. 7.
²⁵² *Jitka | Květa Válovy* 2002 (pozn. 249), s. 55.
²⁵³ Ibidem, s. 56.
²⁵⁴ Ibidem, s. 58.
²⁵⁵ Jan Rous (ed.), *Otakar Slavík*, Gallery 2009, s. 17.
²⁵⁶ Ibidem, s. 14. – *Otakar Slavík, malby a kresby* (kat. výst.), Národní galerie v Praze, Středočeská galerie, Praha 1991, nestr.
²⁵⁷ Rous 2009 (pozn. 255), s. 17.
²⁵⁸ *Karel Valter* (kat. výst.), Alšova jihočeská galerie v Hluboké nad Vltavou, Galerie umění v Karlových Varech, Gema Art v Praze 1999, s. 9.
²⁵⁹ Kaplice (okres Český Krumlov); Valter 1999 (pozn. 258), s. 8.
²⁶⁰ Valter 1999 (pozn. 258), s. 8.
²⁶¹ *Vladimír V. Modrý – Plzeňský Don Kychot* (kat. výst.), Národní galerie v Praze – Valdštejnská jízdárna, Praha 2004, nestr., kapitola 2.
²⁶² Ibidem, kapitola 5.
²⁶³ APo [Alena Potůčková], heslo Volné seskupení 12/15 Pozdě, ale přece, in: Anděla Horová (ed.), *Nová encyklopedie českého výtvarného umění N – Ž*, Praha 1995, s. 914.
²⁶⁴ Šetlík 2007 (pozn. 196), s. 377, 380.
²⁶⁵ Potůčková 1995 (pozn. 263), s. 914.
²⁶⁶ Marie Klimešová, Od nové figurace k nové expresi a grotesce, 12/15, in: Rostislav Švácha – Marie Platovská (ed.), *Dějiny českého výtvarného umění VI/2, 1958/2000*, Praha 2007, s. 697.
²⁶⁷ Potůčková 1995 (pozn. 263), s. 914.
²⁶⁸ Klimešová 2007 (pozn. 266), s. 710-712.
²⁶⁹ *Petra Oriěšková, obrazy – kresby, výběr z tvorby 1966-2011* (kat. výst.), Alšova jihočeská galerie – Wortnerův dům České Budějovice, České Budějovice 2002, nestr.
²⁷⁰ Ibidem.
²⁷¹ Ibidem.
²⁷² Pavla Pečínková – Dušan Brozman – Linda Sedláková, *Jiří Sopko*, Gema Art 2007, s. 11.
²⁷³ Ibidem, s. 21.

-
- ²⁷⁴ Ibidem, s. 13.
- ²⁷⁵ Ibidem, s. 27.
- ²⁷⁶ Ibidem, s. 37-38.
- ²⁷⁷ Ibidem, s. 38.
- ²⁷⁸ Ibidem. Zde je uvedena datace 1975. Na obraze je však signatura „Sopko 73“, tudíž je datace uvedená v publikaci nesprávná.
- ²⁷⁹ Josef Kroutvor, *Jiří Sopko*, Praha 1990, s. 52.
- ²⁸⁰ Sopko 2007 (pozn. 272), s. 45.
- ²⁸¹ Kroutvor 1990 (pozn. 279), s. 52.
- ²⁸² Sopko 2007 (pozn. 272), s. 24: *Aus zoologischen Gärten*, Edice Die blauen Bücher, Königstein i. Taunus und Leipzig, Karl Robert Langewiesche Verlag 1931.
- ²⁸³ *Michael Rittstein, Vlhkou stopou* (kat. výst.), Národní galerie v Praze – Veletržní palác, Gallery 2007, s. 10.
- ²⁸⁴ Ibidem, s. 22-23.
- ²⁸⁵ Ibidem, s. 23.
- ²⁸⁶ *Václav Bláha, obrazy – kresby* (kat. výst.), Junior klub na Chmelnici 1987, nestr.
- ²⁸⁷ Jiří Olič, heslo Bláha Václav, Informační systém abART, <http://abart-full.artarchiv.cz/osoby.php?Fvazba=heslo&i=1&Fmistoumrti=&Fprijmeni=Bláha&Fjmeno=Václav&FnarozDen=&FnarozMes=&FnarozRok=&FumrtiDen=&FumrtiMes=&FumrtiRok=&Fmisto=&Fobor=>, vyhledáno 6. 11. 2014.
- ²⁸⁸ *Václav Bláha, obrazy – kresby* (kat. výst.), Malá galerie Československého spisovatele v Brně, Brno 1986, nestr.
- ²⁸⁹ Jiří T. Kotalík – Olga Sozanská – Jiří Sozanský (edd.), *Jiří Sozanský, monology 1971-2006*, 2006, s. 7.
- ²⁹⁰ Ibidem, s. 11.
- ²⁹¹ Ibidem, s. 65, 69.
- ²⁹² Ivan Neumann, *Ivan Ouhel*, Praha 1991, s. 52.
- ²⁹³ Ibidem, s. 70.
- ²⁹⁴ Ibidem, s. 62, 66.
- ²⁹⁵ Ibidem, s. 70.
- ²⁹⁶ Ibidem, s. 86-87. – Marcela Pánková, *Ivan Ouhel, Česká malba 80. a 90. let* (kat. výst.), Galerie umění Karlovy Vary, Oblastní galerie výtvarného umění Roudnice 1990, nestr.
- ²⁹⁷ *Fantastický realismus 1960-1966, Jan Jedlička – Vladivoj Kotyza – Mikuláš Rachlík* (kat. výst.), Galerie města Plzně 2013, s. 119.
- ²⁹⁸ Ibidem, s. 61.
- ²⁹⁹ *Miloslav Čelakovský* (sborník), Západočeská galerie v Plzni – výstavní síň „13“ 2007, s. 11.
- ³⁰⁰ Ibidem, s. 22.
- ³⁰¹ Ibidem, s. 11, 25, 29, 36.
- ³⁰² *František Hodonský, Plovoucí smaragdy, výběr z díla 1962-2000* (kat. výst.), Oblastní galerie v Liberci, Galerie výtvarného umění v Hodoníně, Horácká galerie v Novém Městě na Moravě, Rabasova galerie v Rakovníku, Západočeská galerie v Plzni 2000, s. 6. – *František Hodonský* (kat. výst.), Galerie Dolmen, Praha 2010, s. 9. – Jaroslav Vanča, *Obsahy lužních lesů*, in: *ibidem*, s. 279.
- ³⁰³ Hodonský 2010 (pozn. 302), s. 23.
- ³⁰⁴ Hodonský 2000 (pozn. 302), s. 5.
- ³⁰⁵ Hodonský 2010 (pozn. 302), s. 114-115.
- ³⁰⁶ Ibidem, s. 24.
- ³⁰⁷ *Jan Samec, Zatímní stratigrafie* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Náchodě 2012, s. 8.
- ³⁰⁸ Ibidem, s. 9.
- ³⁰⁹ *Jan Benda, keramická plastika, Jan Samec, malba, kresba* (kat. výst.), Alšova jihočeská galerie – oddělení keramiky, Bechyně – zámecká sýpka 1994, nestr.
- ³¹⁰ Eva Neumannová, *Václav Balšán, kresby*, Karlovy Vary 1999, nestr.
- ³¹¹ *Václav Balšán, obrazy a kresby* (kat. výst.), Galerie umění Karlovy Vary – Letohrádek zámeckého parku v Ostrově 2004, nestr.
- ³¹² *Václav Balšán* (kat. výst.), Galerie umění Karlovy Vary, Galerie výtvarného umění Cheb 1990, nestr.
- ³¹³ Neumannová 1999 (pozn. 310), nestr.

³¹⁴ *Tomáš Švéda, malba – kresba (kat. výst.)*, Krajská galerie výtvarného umění ve Zlíně, Galerie Brno, Galerie umění Karlovy Vary 2004, s. 92.

³¹⁵ Marcela Pánková, *Tomáš Švéda, Česká malba 80. a 90. let (kat. výst.)*, Galerie umění Karlovy Vary, Oblastní galerie výtvarného umění Roudnice 1990, nestr.

³¹⁶ Švéda 2004 (pozn. 314), s. 11.

8. ZÁVĚR

Předmětem této diplomové práce byl příspěvek k ikonografii a dataci obrazů ze sbírky GKK, konkrétně k akvizicím z let 1963-1989. Tomuto obrazovému fondu bylo dosud věnováno minimum pozornosti a pouze malá část děl byla v uplynulých letech podrobena uměleckohistorickému bádání či prezentována v publikacích. V úvodu byl nastíněn vznik regionálních galerií, resp. GKK a její obrazové sbírky, který vzhledem k politickým konstelacím tehdejších let byl velmi specifický. Cílem této práce bylo ale především přispět alespoň částečně k poznání děl v obrazové sbírce GKK, která z důvodu stávajícího zaměření galerie na současné umění, není využívána naplno a nebude v budoucnu pravděpodobně ani doplňována o další díla. Vybraná díla byla zařazena do kontextu tvorby jejich autora, u nedatovaných děl byla navržena datace, dále byla nalezena námětově podobná díla nebo charakterizován malířský projev autora v době jejich vzniku. Byly vytvořeny medailony autorů s přihlédnutím k dílům ze sbírky GKK. Tyto medailony byly zahrnuty do kapitol, které vyplývají z vývoje českého umění dvacátého století, a především z určitých okruhů zastoupených v klenovské sbírce, tj. *Mařákovi žáci a jejich předchůdci, Umělecké tendence 20.-30. let 20. století, Reakce na válku, její poválečné ozvuky a okruh Skupiny 42, Tvorba 50.-70. let, Generace 70.-80. let*. Současně byl ke komentovaným dílům sestaven katalog se základními informacemi k jednotlivým dílům (rozměry, technika, inv. č. v rámci sbírky apod.), životopisnými

údaji autorů a nově zjištěními údaji k daným dílům (datace, literatura, výstavy apod.).

Vzhledem k tomu, že pouze malá část z komentovaných děl byla publikována, je významným přispěním této práce zařazení těchto děl do kontextu tvorby jejich autorů, např. u Otakara Nejedlého, Jana Baucha, Karla Součka, Františka Grosse či regionálních autorů Miloslava Čelakovského, Vladivoje Kotyzy a dalších. Zároveň toto zařazení přispělo k objevení námětově podobných děl či variant, např. u děl Maxmiliána Pirnera, Františka Foltýna, Vojtěcha Tittelbacha, Františka Muziky, Františka Hodonského a dalších. U Václava Špály vedla komparace děl k ukázce různorodosti jeho tvorby v rámci jednoho roku. Dále na základě stylové analýzy a signatur byla datována či předatována část děl. U Václava Radimského bylo předatováno dílo *Při zapadajícím slunci* (č. kat. 75, obr. 3), které dosud neslo dataci určenou dle data výstavy, na které bylo vystaveno. Velmi cenná je datace u tří děl Františka Kavána (č. kat. 38, 39, 40, obr. 11, 12, 13), jelikož jsou to patrně zcela neznámá díla, která neuvádí ani obsáhlý soupis Kavánova díla v monografii Michaela Zachaře. K určení těchto datací pomohly především signatury, do kterých Kaván uvedl místo určení, kde dílo vzniklo. U Antonína Hudečka byla datace obrazu *Chalupy* (č. kat. 31, obr. 9) určena na základě stylové a námětové podobnosti s obrazem *Machov* (obr. 10), čímž bylo i určeno místo vzniku díla. Znalost signatury pomohla také u datování plátna *Tuláci* (č. kat. 72, obr. 16) Emila Artura Pittermann – Longena či *Vzpomínka na daleké cesty III.* (č. kat. 87, obr. 60) Jana Smetany. Stylová analýza a znalost užívaných

malířských materiálů byla základem také pro dataci obrazu Františka Grosse *Přerušená rozmluva* (č. kat. 24, obr. 67). Datace byla určena ještě u dalších děl, např. Karla Součka, Ludmily Jiřincové, Arnošta Paderlíka nebo Ivana Ouhela.

Doufám, že tato práce bude především přínosem pro samotnou galerii, kdy na základě nových zjištění lze doplnit stávající evidenci. V rámci této práce byla zpracována pouze vybraná část obrazového fondu akvizice z let 1963-1989, proto by se mohla tato práce stát také impulsem pro další práci s tímto fondem, zároveň pomoci k lepšímu pochopení sbírkového fondu a jeho možnému využití pro výstavní účely.

POUŽITÁ LITERATURA, PRAMENY A INTERNETOVÉ ZDROJE

LITERATURA A PRAMENY (abecedně)

L. H. Augustin [Luboš Hlaváček], *Kamil Lhoták*, Praha 2000.

Veronika Bártová, *Sbírka obrazů Galerie Klatovy/Klenová v letech 1963-1989* (diplomová práce), FF UP, Olomouc 2010.

Anděla Horová (ed.), *Nová encyklopedie českého výtvarného umění N – Ž*, Praha 1995.

Naděžda Blažíčková – Horová (ed.), *Krajina v českém umění 17. – 20. století, Průvodce stálou expozicí Národní galerie v Praze v paláci Kinských*, Praha 2005.

Eduard Burget – Ondřej Váša, *Ota Bubeníček 1871-1962*, Praha 2007.

Marcela Flašarová (ed.), *30 let Galerie Klatovy – Klenová, 1964 – 1994*, Galerie Klatovy – Klenová 1995.

Olaf Hanel, *Otakar Nejedlý 1883-1957*, Praha 2005.

Lidmila Hanzlová, *Otakar Nejedlý*, Praha 1984.

Luboš Hlaváček, *Vojtěch Tittelbach*, Praha 1986.

Luboš Hlaváček, *Ota Janeček*, Praha 1989.

Luboš Hlaváček, *Ludmila Jiřincová*, Praha 1991.

Jiří Hlušíčka, *František Foltýn 1891-1976*, Galerie Antonína Procházky v Brně, Brno 2006.

Jiří Hlušíčka, *Emil Filla (1882-1953)*, Brno 2003.

Anděla Horová (ed.), *Nová encyklopedie českého výtvarného umění, A – M*, Praha 1995.

Anděla Horová (ed.), *Nová encyklopedie českého výtvarného umění, N – Ž*, Praha 1995.

Anděla Horová (ed.), *Nová encyklopedie českého výtvarného umění, Dodatky*, Praha 2006.

Marcela Chmelařová (ed.), *Richard Fremund*, Retro Gallery 2014.

Ludmila Karlíková, *Antonín Hudeček*, Praha 1983.

- Ludmila Karlíková, *František Kaván*, Praha 1992.
- Kolektiv autorů, *Malířské signatury 2*, Praha 2013.
- Jiří Kotalík, *Vojtěch Tittelbach*, Praha 1959.
- Jiří Kotalík, *Karel Souček, Data a svědectví o jeho cestě životem a uměním*, Praha 1983.
- Jiří T. Kotalík – Olga Sozanská – Jiří Sozanský (edd.), *Jiří Sozanský, monology 1971-2006*, 2006.
- Josef Kroutvor, *Jiří Sopko*, Praha 1990.
- Miloslav Krajný, *Jan Kojan*, České Budějovice 1979.
- Hana Kristová (ed.), *50 let Galerie Klatovy / Klenová* (sborník), Galerie Klatovy / Klenová 2014.
- Vojtěch Lahoda – Mahulena Nešlehová – Marie Platovská et al., *Dějiny českého výtvarného umění IV/1, 1890-1938*, Praha 1998.
- Vojtěch Lahoda – Mahulena Nešlehová – Marie Platovská et al., *Dějiny českého výtvarného umění IV/2, 1890-1938*, Praha 1998.
- Vojtěch Lahoda, *Emil Filla*, Praha 2007.
- Miroslav Lamač, *Alois Fišárek*, Praha 1987.
- Alena Malá (ed.), *Slovník českých a slovenských výtvarných umělců 1950-2009, Kon – Vz*, Výtvarné centrum Chagall, Ostrava 2001-2009.
- Alena Malá – Petr Pavliňák, *Signatury českých a slovenských výtvarných umělců*, Ostrava 2010.
- Zbyšek Malý (ed.), *Slovník českých a slovenských výtvarných umělců 1950-2000, A - Kom*, Výtvarné centrum Chagall, Ostrava 1998-2000.
- Miroslav Míčko, *Jan Kojan*, Praha 1961.
- Rea Michalová – Peter Kováč, *Jan Bauch*, Galerie ART, Praha 2012.
- Iva Mladičová (ed.), *Jan Kotík (1916-2002)*, Praha 2011.
- Ivan Neumann, *Ivan Ouhel*, Praha 1991.

- Eva Neumannová, *Václav Balšán, kresby*, Karlovy Vary 1999.
- Petr Pavliňák a kol., *Signatury českých a slovenských výtvarných umělců*, Ostrava 1995.
- Pavla Pečinková – Dušan Brozman – Linda Sedláková, *Jiří Sopko*, Gema Art 2007.
- Jaroslav Pecháček, *Okoš a malíři kolem Antonína Slavička*, Praha 1964.
- Eva Petrová, *Jan Smetana*, Praha 1987.
- Eva Petrová, *František Gross*, Praha 2004.
- Jiří Ptáček (ed.), *Arnošt Paderlík*, České Budějovice 2002.
- Václav Rabas – Václav Zoubek (text), *Václav Rabas ve sbírkách Rabasovy galerie*, Rabasova galerie v Rakovníku, Rakovník 1999.
- Jan Rous (ed.), *Otakar Slavík*, Gallery 2009.
- Václav Rytíř, *Malířské signatury 1*, Praha 2013.
- Nicholas Sawicki, *Na cestě k modernosti, Umělecké sdružení Osma a jeho okruh v letech 1900-1910*, Praha 2014.
- Jan Spurný, *Jan Bauch*, Praha 1978.
- Karel Srp, *Karel Malich*, Galerie Zdeněk Sklenář, Praha 2006.
- František Šmejkal, *František Muzika*, Praha 1966.
- Rostislav Švácha – Marie Platovská (edd.), *Dějiny českého výtvarného umění V, 1939/1958*, Praha 2005.
- Rostislav Švácha – Marie Platovská (edd.), *Dějiny českého výtvarného umění VI/1, 1958/2000*, Praha 2007.
- Vlastimil Tetiva – Vlasta Koubská, *František Muzika*, Gallery 2012.
- Zuzana Tobolková – Kotíková, *Pravoslav Kotík, Obrazy a kresby ze sbírky Jaroslava Fröhliche*, 2003.
- Prokop Toman (ed.), *Nový slovník československých výtvarných umělců, A – K*, Výtvarné centrum Chagall, Ostrava 1993.
- Prokop Toman (ed.), *Nový slovník československých výtvarných umělců, L – Ž*, Výtvarné centrum Chagall, Ostrava 1993.

Prokop Toman (ed.), *Nový slovník československých výtvarných umělců, Dodatky*, Výtvarné centrum Chagall, Ostrava 1994.

Radan Wagner, *Ota Janeček, obrazy*, Praha 2003.

Michael Zachař, *František Kaván*, Galerie Kodl, Praha 2009.

Jaromír Zemina, *Jiří John, deset úvah o umění, o přírodě, o životě a umírání*, Praha 1992.

KATALOGY VÝSTAV (abecedně)

Antonín Hudeček (kat. výst.), Galerie moderního umění v Hradci Králové 2002.

Naděžda Blažíčková – Horová, *Václav Radimský 1867-1946* (kat. výst.), Galerie hlavního města Prahy – Městská knihovna, Řevnice 2011.

Emil Artur Pittermann – Longen (kat. výst.), Galerie výtvarného umění Roudnice nad Labem 1975.

Emil Filla (1882-1953) (kat. výst.), Jízdárna Pražského hradu, Muzeum umění Olomouc, Praha 2007.

Fantastický realismus 1960-1966, Jan Jedlička – Vladivoj Kotyza – Mikuláš Rachlík (kat. výst.), Galerie města Plzně 2013.

František Foltýn 1891-1976, Košice – Paříž – Brno (kat. výst.), Moravská galerie v Brně – Pražákův palác, Brno 2007.

František Hodonský, Plovoucí smaragdy, výběr z díla 1962-2000 (kat. výst.), Oblastní galerie v Liberci, Galerie výtvarného umění v Hodoníně, Horácká galerie v Novém Městě na Moravě, Rabasova galerie v Rakovníku, Západočeská galerie v Plzni 2000.

František Hodonský (kat. výst.), Galerie Dolmen, Praha 2010.

Ivan Ouhel, Obrazy, objekty, kresby (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu, Cheb 1985.

Jan Benda, keramická plastika, Jan Samec, malba, kresba (kat. výst.), Alšova jihočeská galerie – oddělení keramiky, Bechyně – zámecká sýpka 1994.

Jan Samec, malba (kat. výst.), Alšova Jihočeská galerie v Hluboké nad Vltavou, Mezinárodní muzeum keramiky v Bechyni, Bechyně – zámecký pivovar 2009.

Jan Samec, Zatímní stratigrafie (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Náchodě 2012.

Jan Smetana, Energie: Světlo a hmota (kat. výst.), Severočeská galerie výtvarného umění v Litoměřicích, Litoměřice 2006.

Jan Smetana, souborná výstava (kat. výst.), Alšova jihočeská galerie – Wortnerův dům České Budějovice, České Budějovice 2009.

Jaroslav Paur – obrazy (kat. výst.), Oblastní galerie v Olomouci 1964.

Jaroslav Paur (kat. výst.), Galerie Václava Špály v Praze, Praha 1965.

Jaroslav Paur, zasloužilý umělec, obrazy (kat. výst.), Severočeská galerie výtvarného umění v Litoměřicích, Litoměřice 1981.

Jitka | Květa Válovy (kat. výst.), Národní galerie v Praze – Veletržní palác, Praha 2002.

Jitka a Květa Válovy, malá retrospektiva (kat. výst.), Severočeská galerie výtvarného umění v Litoměřicích, Litoměřice 2011.

Kamil Lhoták čili Útěcha z techniky (kat. výst.), Moravská galerie v Brně, Technické muzeum v Brně, Brno 2010.

Karel Malich (kat. výst.), Galerie umění Karlovy Vary, Galerie umění Cheb, Galerie umění Roudnice nad Labem 1988.

Karel Malich, Z cyklu výstav Zevnitř – I (kat. výst.), Východočeská galerie Pardubice, Pardubice 2004.

Karel Malich, Vnitřní světlo (kat. výst.), Muzeum umění Olomouc, Olomouc 2014.

Karel Valter (kat. výst.), Alšova jihočeská galerie v Hluboké nad Vltavou, Galerie umění v Karlových Varech, Gema Art v Praze 1999.

Krajinou duše Antonína Hudečka (kat. výst.), České muzeum výtvarných umění v Praze, Moravská galerie v Brně, Východočeská galerie v Pardubicích 2003.

Max Pirner, 1854-1924, výbor z malířského díla (kat. výst.), Výstavní síň Masné krámy v Plzni, státní zámek Klenová, Plzeň 1979.

Marie Klimešová, Roky ve dnech, České umění 1945-1957 (kat. výst.), Řevnice 2010.

Miloslav Čelakovský (sborník), Západočeská galerie v Plzni – výstavní síň „13“ 2007.

Maxmilián Pirner 1854-1924 (kat. výst.), Národní galerie v Praze – Anežský klášter 1987.

Marcela Pánková, Tomáš Švéda, Česká malba 80. a 90. let (kat. výst.), Galerie umění Karlovy Vary, Oblastní galerie výtvarného umění Roudnice 1990.

Marcela Pánková, Ivan Ouhel, Česká malba 80. a 90. let (kat. výst.), Galerie umění Karlovy Vary, Oblastní galerie výtvarného umění Roudnice 1990.

Michael Rittstein, Vlhkou stopou (kat. výst.), Národní galerie v Praze – Veletržní palác, Gallery 2007.

Osma po 100 letech, Výstava ke 100. výročí 1. výstavy Osmy (kat. výst.), České muzeum výtvarných umění v Praze, Východočeská galerie v Pardubicích 2007.

Otakar Nejedlý, Z Čech na Cejlon, do Indie a zase zpátky (kat. výst.), Galerie moderního umění v Roudnici nad Labem, Východočeská galerie v Pardubicích 2013.

Otakar Slavík, malby a kresby (kat. výst.), Národní galerie v Praze, Středočeská galerie, Praha 1991.

Petra Orišková, obrazy – kresby, výběr z tvorby 1966-2011 (kat. výst.), Alšova jihočeská galerie – Wortnerův dům České Budějovice, České Budějovice 2002.

Pravoslav Kotík 1889-1970 (kat. výst.), Národní galerie v Praze – Valdštejnská jízdárna, Praha 1991.

Richard Fremund 1928-1969 (kat. výst.), Východočeská galerie v Pardubicích, Galerie výtvarného umění v Hodoníně, České muzeum výtvarného umění v Praze 2003.

Skupina 42 ze sbírek Východočeské galerie v Pardubicích a Galerie moderního umění v Hradci Králové (kat. výst.), Východočeská galerie v Pardubicích, Galerie moderního umění v Hradci Králové 2011.

Harald Tesan, Václav Hejna, Barva a bytí (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu, Museum Moderner Kunst – Wörlen (Passau), Oblastní galerie Vysočiny v Jihlavě, Cheb 2013.

Tomáš Švéda, malba – kresba (kat. výst.), Krajská galerie výtvarného umění ve Zlíně, Galerie Brno, Galerie umění Karlovy Vary 2004.

Václav Balšán (kat. výst.), Galerie umění Karlovy Vary, Galerie výtvarného umění Cheb 1990.

Václav Balšán, obrazy a kresby (kat. výst.), Galerie umění Karlovy Vary – Letohrádek zámeckého parku v Ostrově 2004.

Václav Bláha, obrazy – kresby (kat. výst.), Malá galerie Československého spisovatele v Brně, Brno 1986.

Václav Bláha, obrazy – kresby (kat. výst.), Junior klub na Chmelnici 1987.

Václav Hejna, Ze sbírek galerie Zlatá husa v Praze (kat. výst.), Galerie Karlovy Vary, Oblastní galerie Vysočiny v Jihlavě 2009.

Václav Rabas, výběr z díla (kat. výst.), Západočeská galerie v Plzni – Masné krámy, Plzeň 1972.

Václav Radimský 1867-1946, výběr z malířské tvorby (kat. výst.), Galerie Felixe Jeneweina v Kutné Hoře – Vlašský dvůr, Východočeská galerie v Pardubicích, Kutná Hora 2005.

Václav Radimský 1867-1946, Melancholie, výběr z díla (kat. výst.), Galerie města Kolína při městském divadle v Kolíně, Kolín 2013.

Václav Špála (1885-1946), Vybraná díla ze sbírek českých galerií (kat. výst.), Galerie výtvarných umění v Chebu, České muzeum výtvarných umění v Praze, Oblastní galerie v Liberci 2003.

Václav Špála, Mezi avantgardou a živobytím (kat. výst.), Národní galerie v Praze – Valdštejnská jízdárna, Moravská galerie v Brně – Pražákův Palác, Egon Schiele Art Centrum v Českém Krumlově, Praha 2005.

Pavel Vančát, *Normalizační galerie* (propagační materiál k výstavě), Galerie Klatovy/Klenová 2010.

Vladimír V. Modrý – Plzeňský Don Kychot (kat. výst.), Národní galerie v Praze – Valdštejnská jízdárna, Praha 2004.

Tomáš Vlček (ed.), *České moderní a současné umění 1890-2010, Katalog stále expozice Sbírký moderního a současného umění Národní galerie v Praze, 2. díl* (kat. výst.), Praha 2010.

Zasloužilý umělec František Gross, výběr z díla 1931-1983 (kat. výst.), Galérie Václava Špály, Galérie umění Karlovy Vary, Praha 1984.

Zasloužilý umělec Jan Smetana, výběr z díla 1941-1981 (kat.výst.), Galerie umění v Karlových Varech, Galerie výtvarného umění v Chebu, Západočeská galerie v Plzni, Krajská galerie v Hradci Králové, rok a místo vydání nevedeno.

50 (kat. výst.), Galerie Klatovy / Klenová 2014.

INTERNETOVÉ ZDROJE

http://www.galerie-plzen.cz/index.php?list=2_1&php=1&vystava=116, vyhledáno 21. 2. 2013.

<http://www.galeriekvary.cz/vystavy/archiv-vystav/vystavy-2010/odkaz-martina-salcmana>, vyhledáno 21. 2. 2013.

<http://www.citygalleryprague.cz/cs/web/guest/vystavy/-/vystavy/archiv/2010>, vyhledáno 22. 2. 2013.

<http://www.galerie-ltm.cz/clanek.php?aid=245>, vyhledáno 22. 2. 2013.

<http://www.citygalleryprague.cz/cs/web/guest/vystavy/-/vystavy/vystava/16080>, vyhledáno 22. 2. 2013.

<http://www.gavu.cz/vaclav-hejna-1914-1985-barva-a-byti/>, vyhledáno 22. 2. 2013.

http://www.mmk-passau.de/index.php?option=com_content&task=view&id=91&Itemid=124, vyhledáno 22. 2. 2013.

http://www.ogv.cz/vyst_hejna, vyhledáno 22. 2. 2013.

<http://www.galerietu.cz/vystavy-archiv-vystav.php?year=2012>, vyhledáno 22. 2. 2013.

<http://www.monopol-magazin.de/kalender/ort/20102721/passau/Museum-Moderner-Kunst-Woerlen-Passau.html>, vyhledáno 21. 3. 2014.

<http://www.vsg.sk/kosicka-moderna-jej-presahy/>, vyhledáno 26. 3. 2014.

http://www.citem.cz/promus11/index.php?page=catalogue&table=18¶ms=1719%7C8%3B1%3B%7C&promus_id_a=903&connection_field=promus_id_a&offset=1730&savedPrevId=&recsId=&select_checked=, vyhledáno 6. 11. 2014.

http://www.citem.cz/promus11/index.php?page=catalogue&table=18¶ms=1719%7C8%3B1%3B%7C&promus_id_a=888&connection_field=promus_id_a&offset=1725&savedPrevId=&recsId=&select_checked=, vyhledáno 6. 11. 2014.

<http://abart-full.artarchiv.cz/osoby.php?Fvazba=heslo&i=1&Fmistoumrti=&Fprijmeni=Bláha&Fjmeno=Václav&FnarozDen=&FnarozMes=&FnarozRok=&FumrtiDen=&FumrtiMes=&FumrtiRok=&Fmisto=&Fobor=>, vyhledáno 6. 11. 2014.

<http://ng.bach.cz/ng-vademecum/>, vyhledáno 8. 11. 2014.

<http://abart-full.artarchiv.cz/osoby.php?IDosoby=30728>, vyhledáno 5. 12. 2014.

<http://www.citem.cz/promus11/index.php?page=catalogue>, vyhledáno 5. 12. 2014.

SEZNAM ZKRATEK LITERATURY, KATALOGŮ VÝSTAV, VÝSTAV A INSTITUCÍ

Poznámka: Zkratky jsou užity v rámci celého dokumentu, vč. obrazové přílohy.

SEZNAM ZKRATEK LITERATURY A KATALOGŮ VÝSTAV

Augustin 2000

L. H. Augustin, *Kamil Lhoták*, Praha 2000.

Bártová 2010

Veronika Bártová, *Sbírka obrazů Galerie Klatovy/Klenová v letech 1963-1989* (diplomová práce), FF UP, Olomouc 2010.

Blažíčková – Horová 2011

Naděžda Blažíčková – Horová, *Václav Radimský 1867-1946* (kat. výst.), Galerie hlavního města Prahy – Městská knihovna, Řevnice 2011.

Burget – Váša 2007

Eduard Burget – Ondřej Váša, *Ota Bubeníček 1871-1962*, Praha 2007.

Fišárek 1988

Alois Fišárek, 1906-1980 (kat. výst.), NG Praha – Valdštejnská jízdárna, Praha 1988.

Flašarová 1995

Marcela Flašarová (ed.), *30 let Galerie Klatovy – Klenová, 1964 – 1994*, Galerie Klatovy – Klenová 1995.

Foltýn 2007

František Foltýn 1891-1976, Košice – Paříž – Brno (kat. výst.), Moravská galerie v Brně – Pražákův palác, Brno 2007.

Fremund 1928-1969

Richard Fremund 1928-1969 (kat. výst.), Východočeská galerie v Pardubicích, Galerie výtvarného umění v Hodoníně, České muzeum výtvarného umění v Praze, 2003.

Galerie Klatovy / Klenová 2014

50 (kat. výst.), Galerie Klatovy / Klenová, 2014.

Gross 1984

Zasloužilý umělec František Gross, výběr z díla 1931-1983 (kat. výst.), Galérie Václava Špály, Galérie umění Karlovy Vary, Praha 1984.

Hanel 2005

Olaf Hanel, *Otakar Nejedlý 1883-1957*, Praha 2005.

Hanzlová 1984

Lidmila Hanzlová, *Otakar Nejedlý*, Praha 1984.

Hlaváček 1986

Luboš Hlaváček, *Vojtěch Tittelbach*, Praha 1986.

Hlaváček 1991

Luboš Hlaváček, *Ludmila Jiřincová*, Praha 1991.

Hlušička 2006

Jiří Hlušička, *František Foltýn 1891-1976*, Galerie Antonína Procházky v Brně, Brno 2006.

Hodonský 1991

František Hodonský, obrazy (kat. výst.), Galerie moderního umění Hradec Králové, Hradec Králové 1991.

Hodonský 2000

František Hodonský, Plovoucí smaragdy, výběr z díla 1962-2000 (kat. výst.), Oblastní galerie v Liberci, Galerie výtvarného umění v Hodoníně, Horácká galerie v Novém Městě na Moravě, Rabasova galerie v Rakovníku, Západočeská galerie v Plzni, 2000.

Hodonský 2010

František Hodonský (kat. výst.), Galerie Dolmen, Praha 2010.

Horová 1995, A – M

Anděla Horová (ed.), *Nová encyklopedie českého výtvarného umění, A – M*, Praha 1995.

Horová 1995, N – Ž

Anděla Horová (ed.), *Nová encyklopedie českého výtvarného umění, N – Ž*, Praha 1995.

Horová 2006

Anděla Horová (ed.), *Nová encyklopedie českého výtvarného umění, Dodatky*, Praha 2006.

Hradec Králové 2002

Antonín Hudeček (kat. výst.), Galerie moderního umění v Hradci Králové, 2002.

Hudeček 2003

Krajinou duše Antonína Hudečka (kat. výst.), České muzeum výtvarných umění v Praze, Moravská galerie v Brně, Východočeská galerie v Pardubicích, 2003.

Chmelařová 2014

Marcela Chmelařová (ed.), *Richard Fremund*, Retro Gallery, 2014.

Jelínková 2014

Dagmar Jelínková, Šedesátiletá galerijní síť na území ČR, in: Hana Kristová (ed.), *50 let Galerie Klatovy / Klenová* (sborník), Galerie Klatovy / Klenová, 2014.

Jitka | Květa Válovy 2002

Jitka | Květa Válovy (kat. výst.), NG Praha – Veletržní palác, Praha 2002.

Jitka a Květa Válovy 2011

Jitka a Květa Válovy, malá retrospektiva (kat. výst.), Severočeská galerie výtvarného umění v Litoměřicích, Litoměřice 2011.

Karlíková 1983

Ludmila Karlíková, *Antonín Hudeček*, Praha 1983.

Karlíková 1992

Ludmila Karlíková, *František Kaván*, Praha 1992.

Klimešová 2007

Marie Klimešová, Od nové figurace k nové expresi a grotesce, 12/15, in: Rostislav Švácha – Marie Platovská (edd.), *Dějiny českého výtvarného umění VI/2, 1958/2000*, Praha 2007.

Kotalík 1983

Jiří Kotalík, *Karel Souček, Data a svědectví o jeho cestě životem a uměním*, Praha 1983.

Kotík 1991

Pravoslav Kotík 1889-1970 (kat. výst.), Národní galerie v Praze – Valdštejnská jízdárna, Praha 1991.

Krajný 1979

Miloslav Krajný, *Jan Kojan*, České Budějovice 1979.

Kroutvor 1990

Josef Kroutvor, *Jiří Sopko*, Praha 1990.

Lahoda 2007

Vojtěch Lahoda, Emil Filla, Praha 2007.

Lamač 1987

Miroslav Lamač, *Alois Fišárek*, Praha 1987.

Malá 2001 – 2009

Alena Malá (ed.), *Slovník českých a slovenských výtvarných umělců 1950-2009, Kon – Vz*, Výtvarné centrum Chagall, Ostrava 2001-2009.

Malich 2006

Karel Srp, *Karel Malich*, Galerie Zdeněk Sklenář, Praha 2006.

Malý 1998-2000

Zbyšek Malý (ed.), *Slovník českých a slovenských výtvarných umělců 1950-2000, A – Kom*, Výtvarné centrum Chagall, Ostrava 1998-2000.

Michalová – Kováč 2012

Rea Michalová – Peter Kováč, *Jan Bauch*, Galerie ART, Praha 2012.

Míčko 1961

Miroslav Míčko, *Jan Kojan*, Praha 1961.

Mladičová 2011

Iva Mladičová (ed.), *Jan Kotík (1916-2002)*, Praha 2011.

Modrý 2004

Milan Knižák, *Vladimír V. Modrý – Plzeňský Don Kychot*, NG Praha, Praha 2004.

Neumannová 1999

Eva Neumannová, *Václav Balšán, kresby*, Karlovy Vary 1999.

Ohniska znovuzrození 1994

Ohniska znovuzrození: České umění 1956-1963 (kat. výst.), Galerie hlavního města Prahy, Praha 1994.

Osma 2007

Osma po 100 letech, Výstava ke 100. výročí 1. výstavy Osmy (kat. výst.), České muzeum výtvarných umění v Praze, Východočeská galerie v Pardubicích 2007.

Ouhel 1985

Ivan Ouhel, Obrazy, objekty, kresby (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu, Cheb 1985.

Paur 1965

Jaroslav Paur (kat. výst.), Galerie Václava Špály v Praze, Praha 1965.

Petrová 1987

Eva Petrová, *Jan Smetana*, Praha 1987.

Petrová 2004

Eva Petrová, *František Gross*, Praha 2004.

Pirner 1979

Max Pirner, výbor z malířského díla 1854-1924 (kat. výst.), Západočeská galerie Plzeň, GVU Klenová, Klenová 1979.

Pirner 1987

Maxmilián Pirner 1854-1924 (kat. výst.), Národní galerie v Praze – Anežský klášter, 1987.

Pittermann – Longen 1975

Emil Artur Pittermann – Longen (kat. výst.), Galerie výtvarného umění Roudnice nad Labem, 1975.

Potůčková 1995

APo [Alena Potůčková], heslo Volné seskupení 12/15 Pozdě, ale přece, in: Anděla Horová (ed.), *Nová encyklopedie českého výtvarného umění N – Ž*, Praha 1995, s. 914.

Praha 2000

Konec světa? (kat. výst.), NG Praha – Palác Kinských, Praha 2000.

Ptáček 2002

Jiří Ptáček (ed.), *Arnošt Paderlík*, České Budějovice 2002.

Rabas – Zoubek 1999

Václav Rabas – Václav Zoubek (text), *Václav Rabas ve sbírkách Rabasovy galerie*, Rabasova galerie v Rakovníku, Rakovník 1999.

Radimský 2005

Václav Radimský 1867-1946, výběr z malířské tvorby (kat. výst.), Galerie Felixe Jeneweina v Kutné Hoře – Vlašský dvůr, Východočeská galerie v Pardubicích, Kutná Hora 2005.

Radimský 2013

Václav Radimský 1867-1946, Melancholie, výběr z díla (kat. výst.), Galerie města Kolína při městském divadle v Kolíně, Kolín 2013.

Rous 2009

Jan Rous (ed.), *Otakar Slavík*, Gallery 2009.

Salò 1999

České moderní umění ze sbírek Galerie Klatovy – Klenová (kat. výst.), Civica Raccolta del Disegno di Salò (Itálie), Galerie Klatovy / Klenová 1999.

Smetana 1978

Jan Smetana, Obrazy z let 1958-1978 (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Roudnici nad Labem, Dům Pánů z Kunštátu v Brně, Brno 1978.

Smetana 1979

Zasloužilý umělec Jan Smetana, výběr z díla 1941-1978 (kat. výst.), Oblastní galerie Vysočiny v Jihlavě 1979.

Smetana 1941-1981

Zasloužilý umělec Jan Smetana, výběr z díla 1941-1981 (kat.výst.), Galerie umění v Karlových Varech, Galerie výtvarného umění v Chebu, Západočeská galerie v Plzni, Krajská galerie v Hradci Králové, rok a místo vydání neuvedeno.

Smetana 2009

Jan Smetana, souborná výstava (kat. výst.), Alšova jihočeská galerie – Wortnerův dům České Budějovice, České Budějovice 2009.

Sopko 2007

Pavla Pečinková, Dušan Brozman, Linda Sedláková, *Jiří Sopko*, Gema Art 2007.

Sozanský 2006

Jiří T. Kotalík – Olga Sozanská – Jiří Sozanský (edd.), *Jiří Sozanský, monology 1971-2006*, 2006.

Spurný 1978

Jan Spurný, *Jan Bauch*, Praha 1978.

Šetlík 2007

Jiří Šetlík, Léta sedmdesátá a osmdesátá, in: Rostislav Švácha – Marie Platovská (edd.), *Dějiny českého výtvarného umění VI/1, 1958/2000*, Praha 2007.

Špála 2003

Václav Špála (1885-1946), Vybraná díla ze sbírek českých galerií (kat. výst.), Galerie výtvarných umění v Chebu, České muzeum výtvarných umění v Praze, Oblastní galerie v Liberci, 2003.

Špála 2005

Václav Špála, Mezi avantgardou a živobytím (kat. výst.), NG v Praze – Valdštejnská jízdárna, Moravská galerie v Brně – Pražákův Palác, Egon Schiele Art Centrum v Českém Krumlově, Praha 2005.

Šrut 2001

Pavel Šrut, *Papírové polobotky*, Praha 2001.

Švéda 2004

Tomáš Švéda, malba – kresba (kat. výst.), Krajská galerie výtvarného umění ve Zlíně, Galerie Brno, Galerie umění Karlovy Vary, 2004.

Tesan 2013

Harald Tesan, *Václav Hejna, Barva a bytí* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu, Museum Moderner Kunst – Wörlen (Passau), Oblastní galerie Vysočiny v Jihlavě, Cheb 2013.

Tetiva – Koubská 2012

Vlastimil Tetiva – Vlasta Koubská, *František Muzika*, Gallery 2012.

Toman 1993, A – K

Prokop Toman (ed.), *Nový slovník československých výtvarných umělců, A – K*, Výtvarné centrum Chagall, Ostrava 1993.

Toman 1993, L – Ž

Prokop Toman (ed.), *Nový slovník československých výtvarných umělců, L – Ž*, Výtvarné centrum Chagall, Ostrava 1993.

Toman 1994

Prokop Toman (ed.), *Nový slovník československých výtvarných umělců, Dodatky*, Výtvarné centrum Chagall, Ostrava 1994.

Valter 1999

Karel Valter (kat. výst.), Alšova jihočeská galerie v Hluboké nad Vltavou, Galerie umění v Karlových Varech, Gema Art v Praze 1999.

Vančát 2010

Pavel Vančát, *Normalizační galerie* (propagační materiál k výstavě), Galerie Klatovy/Klenová 2010.

Wagner 2003

Radan Wagner, *Ota Janeček, obrazy*, Praha 2003.

Wolf 2005

Veronika Wolf, *Čeští a slovenští umělci na Bienále v Benátkách 1920-1970*, Olomouc 2005.

Zachař 2009

Michael Zachař, *František Kaván*, Galerie Kodl, Praha 2009.

Zemina 1992

Jaromír Zemina, *Jiří John, deset úvah o umění, o přírodě, o životě a umírání*, Praha 1992.

SEZNAM ZKRATEK VÝSTAV

AJG 2001

Obrazy ze sbírek Galerie Klatovy / Klenová, Alšova jihočeská galerie v Hluboké nad Vltavou (2001).

Fremund 2003

Richard Fremund 1928-1969, Východočeská galerie v Pardubicích (11. 12. 2003-8. 3. 2004).

Fremund 2004

Richard Fremund 1928-1969, Galerii výtvarného umění v Hodoníně (25. 2.-18. 4. 2004), České muzeum výtvarných umění v Praze (28. 4.-20. 6. 2004).

Hejna 2013

Václav Hejna (1914-1985), Barva a bytí, Galerie výtvarného umění v Chebu (10. 1.-31. 3. 2013), Museum Moderner Kunst Wörlen (Passau) (20. 4.-16. 6. 2013), Oblastní galerie Vysočiny v Jihlavě (27. 6.-18. 8. 2013).

Jitka a Květa Válovy 2011

Jitka a Květa Válovy – malá retrospektiva, Severočeská galerii výtvarného umění v Litoměřicích (17. 2. 2011-17. 4. 2011). Galerie města Trutnova, „Jitka a Květa Válovy“ (26. 4.-26. 5. 2012).

Jitka a Květa Válovy 2012

Jitka a Květa Válovy, Galerie města Trutnova (26. 4.-26. 5. 2012).

Klenová 2014

50, Galerie Klatovy / Klenová (7. 6.-31. 8. 2014).

Oriešková 1966-2001

Petra Oriešková: obrazy – kresby: výběr z tvorby 1966-2001, Alšova jihočeská galerie – Wortnerův dům (13. 12. 2001-27. 1. 2002).

Pirner 2006

V barvách chorobných: idea dekadence a umění v českých zemích 1880-1914, Obecní dům (15. 11. 2006-18. 2. 2007).

Pirner 2007

V barvách chorobných: idea dekadence a umění v českých zemích 1880-1914, Obecní dům (8. 3.-17. 6. 2007).

Pirner 2009

Dekadence, Bohemian Lands 1880-1914, Musée provincial Félicien Rops v Namur (Belgie) (30. 1. – 10. 5. 2009).

Procházka po krajině

Procházka po krajině, Krajina a příroda v českém umění 2. pol. 20. století ze sbírek Galerie Klatovy / Klenová, Galerie města Plzně (6. 9.-21. 10. 2001), Dům umění v Opavě (březen – duben 2002).

Radimský 2005

Václav Radimský 1867-1946, Výběr z malířské tvorby, Galerie Felixe Jeneweina v Kutné Hoře (4. 11. 2005-31. 1. 2006).

Radimský 2006

Václav Radimský 1867-1946, Výběr z malířské tvorby, Východočeská galerie v Pardubicích (1. 3.-28. 5. 2006).

Radimský 2012

Václav Radimský (1867-1946), Galerie hlavního města Prahy (28. 10. 2011-5. 2. 2012).

Roky ve dnech 2010

ROKY VE DNECH / České umění 1945-1958, Galerie hlavního města Prahy (28. 5.-19. 9. 2010).

Salcman 2010

Odkaz Martina Salcmana, Galerie výtvarného umění v Karlových Varech (18. 3.-2. 5. 2010).

Salcmanova škola 2010

Salcmanova škola, Galerie města Plzně (14. 1.-7. 3. 2010).

Salò

České moderní umění ze sbírek Galerie Klatovy – Klenová, Civica Raccolta del Disegno di Salò (10. 7.-10. 9. 1999), Itálie.

Košická moderna 2013

Košická moderna a jej presahy, Východoslovenská galéria v Košicích (13. 12. 2013-18. 5. 2014).

SEZNAM ZKRATEK INSTITUCÍ

AGJ Alšova jihočeská galerie v Hluboká nad Vltavou

AVU Akademie výtvarných umění v Praze

ČAVU Česká akademie věd a umění

ČVUT České vysoké učení technické v Praze

FF UK	Filozofická fakulta Univerzity Karlovy v Praze
GASK	Galerie střeđočeského kraje v Kutné Hoře
GKK	Galerie Klatovy/Klenová, dříve Galerie Klatovy – Klenová
GMU	Galerie moderního umění
GVU	Galerie výtvarného umění
JUV	Jednota umělců výtvarných
KT	Klatovy
MK	Ministerstvo kultury
MŠK	Ministerstvo školství a kultury
NG	Národní galerie v Praze
ODO KT	Okresní dům osvěty v Klatovech
OŠK ONV	Odbor školství a kultury okresního národního výboru
PdF UK	Pedagogická fakulta Univerzity Karlovy v Praze
Pha	Praha
SČUG Hollar	Sdružení českých umělců grafiků Hollar
SČSVU	Svaz československých výtvarných umělců
SJV	Sdružení jihočeských výtvarníků
SOŠV	Střední odborná škola výtvarná (Výtvarná škola Václava Hollara v Praze)
SPŠK	Střední průmyslová škola keramická v Bechyni
SVU	Spolek výtvarných umělců, popřípadě Skupina výtvarných umělců
SZVU	Svaz západočeských výtvarných umělců
UB	Umělecká beseda
UK	Univerzita Karlova v Praze
UMPRUM	Umělecko průmyslová škola v Praze
ÚLUV	Ústředí lidové umělecké výroby v Praze
VOUB	Výtvarný odbor Umělecké besedy
VŠA ČVUT	Vysoká škola architektury na Českém vysokém učení technickém v Praze
VŠUP	Vysoká škola uměleckoprůmyslová v Praze
VUT	Vysoké učení technické v Brně

SEZNAM ZKRATEK Z KATALOGU AKVIZIC 1963-1989

Abs.	Absolvoval, absolvent
č. kat.	číslo katalogu
Inv. č.	Inventární číslo
kat. výst.	katalog výstavy
nedat.	nedatováno
Obr.	Obrazová, obrázek
pol.	polovina

SEZNAM OBRAZOVÉ PŘÍLOHY

1. Maxmilián Pirner, *Sexus partus vitae, fames in perpetuum (Koloběh života)*, 1903, olej, plátno, 64 x 262 cm, GKK, Foto: GKK.
2. Maxmilián Pirner, *Vivere in aeternum*, kolem 1903, pastel, papír, 354 x 133 cm, Národní galerie v Praze, Foto: Pirner 1987.
3. Václav Radimský, *Podzimní slunce v lese*, 1932 [1920-1925], olej, plátno, 70 x 100 cm, GKK, Foto: GKK.
4. Václav Radimský, *Letní den na Labi*, 1920-1925, olej, karton, 69 x 98 cm, sbírka České spořitelny, Foto: Blažíčková – Horová 2011.
5. Václav Radimský, *Sušení prádla (Dům u vody)*, 1920-1925, olej, karton, 70 x 100 cm, Galerie Kodl v Praze, Foto: Blažíčková – Horová 2011.
6. Václav Radimský, *Záliv*, [1940], olej, plátno, 50 x 65 cm, GKK, Foto: Blažíčková – Horová 2011.
7. Václav Radimský, *Labská partie (Labe)*, 1940, olej, karton, 70 x 102 cm, Regionální muzeum v Kolíně, Foto: Blažíčková – Horová 2011.
8. Václav Radimský, *Vodní zákoutí*, kolem 1940, olej, karton, 99 x 68,5 cm, soukromá sbírka, Foto: Blažíčková – Horová 2011.
9. Antonín Hudeček, *Chalupy*, [1909-1912], olej, plátno, 87 x 124 cm, GKK, Foto: GKK.
10. Antonín Hudeček, *Machov*, 1910-1912, olej, plátno, Orlická galerie v Rychnově nad Kněžnou, Foto: Hradec – Králové 2002.
11. František Kaván, *Krajina od Pasek*, [1904-1922], olej, lepenka, 50 x 59 cm, GKK, Foto: GKK.
12. František Kaván, *Zima na Svratecku (U Sv. Hamrů)*, [1925-1930], olej, lepenka, 50x66 cm, GKK, Foto: GKK.
13. František Kaván, *Krajina*, [1920-1941], olej, lepenka, 25 x 30 cm, GKK, Foto: GKK.
14. Ota Bubeníček, *Při zapadajícím slunci*, 1907, olej, plátno, 105 x 139 cm, GKK, Foto: GKK.
15. Ota Bubeníček, *Lom*, 1912, olej, plátno, 36 x 51 cm, GKK, Foto: GKK.
16. Emil Artur Pittermann – Longen, *Tuláci*, [po 1910], olej, plátno, 58,5 x 50 cm, GKK, Foto: GKK.

17. Václav Špála, *U vody [Žanda]*, 1919, olej, plátno, 55 x 67 cm, GKK, Foto: GKK.
18. Václav Špála, *Tři ženy u vody*, 1919, olej, plátno, 80 x 74 cm, Západočeská galerie v Plzni, Foto: Špála 2005.
19. Václav Špála, *Pradleny*, 1919, olej, plátno, 75,5 x 88,5 cm, České muzeum výtvarných umění, Foto: Špála 2003.
20. Otakar Nejedlý, *Pohled na Šumavu*, 1926, olej, plátno, 144 x 232 cm, GKK, Foto: GKK.
21. Otakar Nejedlý, *Jaro na vsi*, 1953, olej, plátno, 49 x 75 cm, GKK, Foto: GKK.
22. Otakar Nejedlý, *Ve žních*, [po 1918], olej, plátno, 80 x 160 cm, GKK, Foto: GKK.
23. Václav Rabas, *Žně v Krušovicích ve slunečním jasu*, 1932, olej, plátno, 100 x 130 cm, GKK, Foto: GKK.
24. Václav Rabas, *Krajina pod mraky*, 1934, olej, plátno, 74 x 169 cm, GKK, Foto: GKK.
25. Jan Kojan, *Slepí muzikanti*, 1920, olej, plátno, 67 x 77 cm, GKK, Foto: GKK.
26. Jan Kojan, *Slepí muzikanti*, 1920, olej, 93 x 132 cm, provenience neznámá, Foto: Míčko 1931.
27. Jan Kojan, *Spravování sítí*, 1930, olej, lepenka, 70,5 x 49 cm, GKK, Foto: GKK.
28. Jan Kojan, *Rozcestí*, 1935, olej, plátno, 95 x 75 cm, GKK, Foto: GKK.
29. Jan Kojan, *Dům v olších*, 1938, olej, plátno, 93 x 120 cm, GKK, Foto: GKK.
30. Pravoslav Kotík, *Pasáček koz*, 1924, olej, plátno, 51 x 76 cm, GKK, Foto: GKK.
31. Pravoslav Kotík, *Při západu slunce*, 1942, olej, plátno, 46 x 65 cm, GKK, Foto: GKK.
32. Pravoslav Kotík, *Kobylky*, 1942, olej, plátno, 59 x 80 cm, GKK, Foto: GKK.
33. Pravoslav Kotík, *Obydlí básníka*, 1964, olej, plátno, 50 x 61 cm, GKK, Foto: GKK.
34. Jan Bauch, *Krajina s mostem*, 1930, olej, plátno, 48 x 78 cm, GKK, Foto: GKK.
35. Jan Bauch, *Kristus*, 1941, tempera, lepenka, papír, 24,5 x 33 cm, GKK, Foto: GKK.
36. Jan Bauch, *Belveder*, 1957, olej, plátno, 90 x 70 cm, GKK, Foto: GKK.
37. Jan Bauch, *Belveder*, 1941, olej, plátno, 85 x 62 cm, Galerie výtvarného umění v Chebu, Foto: Michalová – Kováč 2012.
38. Jan Bauch, *Belveder*, 1942, olej, plátno, 65 x 50 cm, Oblastní galerie v Liberci, Foto: Michalová – Kováč 2012.

- 39.** Jan Bauch, *Belveder*, 1953, olej, plátno, 48 x 52 cm, soukromá sbírka, Foto: Michalová – Kováč 2012.
- 40.** Jan Bauch, *Akt*, 1960, olej, plátno, 90 x 116 cm, GKK, Foto: GKK.
- 41.** Jan Bauch, *Hrací stůl*, 1968, olej, plátno, 133 x 108,5 cm, GKK, Foto: GKK.
- 42.** Jan Bauch, *Hrací stůl*, 1972, olej, plátno, 175 x 105 cm, provenience neznámá, Foto: Spurný 1978.
- 43.** Václav Hejna, *Tři muži*, 1934, olej, lepenka, 50 x 70 cm, GKK, Foto: GKK.
- 44.** Václav Hejna, *Čekárna dr. Schauera*, 1938, olej, plátno, 83 x 110,5 cm, Národní galerie v Praze, Foto: Tesan 2013.
- 45.** Václav Hejna, *Zátiší s chlebem*, 1937-38, olej, juta, 55 x 72 cm, GKK, Foto: GKK.
- 46.** František Foltýn, *Kompozice*, před rokem 1938, olej, plátno, 81 x 64 cm, GKK, Foto: GKK.
- 47.** František Foltýn, *Kompozice*, 1938, olej, plátno, 92 x 72 cm, Národní galerie v Praze, Foto: Hlušička 2006.
- 48.** František Foltýn, *Kompozice*, 1938, olej, plátno, 119,5 x 91,5 cm, soukromá sbírka, Foto: Hlušička 2006.
- 49.** František Foltýn, *Kompozice*, 1939-1940, olej, plátno, 92 x 73 cm, Národní galerie v Praze, Foto: Foltýn 2007.
- 50.** Vojtěch Tittelbach, *Stopa v písku*, 1935, olej, plátno, 56 x 74 cm, GKK, Foto: GKK.
- 51.** Vojtěch Tittelbach, *Stopa v písku II.*, 1935, olej, plátno, 60 x 73 cm, Národní galerie v Praze, Foto: Hlaváček 1986.
- 52.** František Muzika, *Ležící žena*, 1944, olej, dřevo, 20 x 25 cm, GKK, Foto: GKK.
- 53.** František Muzika, *Tři figury*, 1944, olej, dřevo, 22,5 x 34 cm, soukromá sbírka, Foto: Šmejkal 1966.
- 54.** Jan Smetana, *Příjezd do města*, 1941, olej, lepenka, 24 x 31 cm, GKK, Foto: GKK.
- 55.** Jan Smetana, *Rozhledna*, 1944, olej, lepenka, 26 x 35 cm, GKK, Foto: GKK.
- 56.** Jan Smetana, *Únor*, 1964, olej, plátno, 70 x 120 cm, GKK, Foto: GKK.
- 57.** Jan Smetana, *Až na konci lesa*, 1969, olej, plátno, 130 x 180 cm, GKK, Foto: GKK.
- 58.** Jan Smetana, *Laboratoř II.*, 1969, olej, plátno, 73 x 100 cm, GKK, Foto: GKK.
- 59.** Jan Smetana, *Nocturno*, 1978, olej, plátno, 90 x 130 cm, GKK, Foto: GKK.

- 60.** Jan Smetana, *Vzpomínka z daleké cesty III.*, [1980], olej, plátno, 65 x 81 cm, GKK, Foto: GKK.
- 61.** Kamil Lhoták, *Předměstí č. 30*, 1955, tempera, papír, 23,5 x 28 cm, GKK, Foto: GKK.
- 62.** Jan Kotík, *Obraz (Bukurešť)*, 1948, olej, plátno, 95 x 130 cm, GKK, Foto: GKK.
- 63.** Jan Kotík, *Deště*, 1947, olej, plátno, 97,5 x 130 cm, GASK, Foto: Mladičová 2011.
- 64.** František Gross, *Strojek*, 1967, akryl, sololit, 68 x 54 cm, GKK, Foto: GKK.
- 65.** František Gross, *Hlavonožec*, 1964, kombinovaná technika, sololit, 56 x 50 cm, provenience neznámá, Foto: Petrová 2004.
- 66.** František Gross, *Hnědá hlava*, 1964, kombinovaná technika, sololit, 65 x 48 cm, provenience neznámá, Foto: Petrová 2004.
- 67.** František Gross, *Přerušená rozmluva*, [1. polovina 60. let], olej, sololit, 123 x 95 cm, GKK, Foto: GKK.
- 68.** František Gross, *Dobrý den periferie*, 1970, olej, sololit, 51 x 71 cm, GKK, Foto: GKK.
- 69.** Karel Souček, *Automat II.*, [polovina 40. let], olej, plátno, 70 x 90 cm, GKK, Foto: GKK.
- 70.** Karel Souček, *Večer ve městě*, 1962, olej, plátno, 61 x 91 cm, GKK, Foto: GKK.
- 71.** Karel Souček, *Kavárna*, 1963, olej. tempera, lepenka, 42,5 x 56,5 cm, GKK, Foto: GKK.
- 72.** Karel Souček, *Londýnský motiv*, 1964, olej, plátno, 125 x 90 cm, GKK, Foto: GKK.
- 73.** Karel Souček, *Don Quijote*, 1969, olej, sololit, 90 x 122 cm, GKK, Foto: GKK.
- 74.** Karel Souček, *Don Quijote*, 1982, olej, plátno, 81 x 60 cm, GKK, Foto: GKK.
- 75.** Karel Souček, *La passage blue (Modrá pasáž)*, 1975, olej, plátno, 151 x 149 cm, GKK, Foto: GKK.
- 76.** Jaroslav Paur, *Spálené město*, 1961, olej, plátno, 67 x 92 cm, GKK, Foto: GKK.
- 77.** Arnošt Paderlík, *Nálet*, 1945, olej, lepenka, 96 x 74 cm, GKK, Foto: GKK.
- 78.** Arnošt Paderlík, *Dítě s kohoutem*, 1946, olej, plátno, 55 x 41 cm, provenience neznámá, Foto: Ptáček 2002.
- 79.** Arnošt Paderlík, *Meloun*, 1953, olej, překližka, 28 x 34,5 cm, GKK, Foto: GKK.
- 80.** Arnošt Paderlík, *Pomeranče*, 1963, olej, plátno, 45 x 60 cm, GKK, Foto: GKK.

- 81.** Arnošt Paderlík, *Zátiší se špačkem*, 1964, tempera, sololit, 61 x 73,5 cm, GKK, Foto: GKK.
- 82.** Arnošt Paderlík, *Hemingwayovský motiv*, 1967, olej, plátno, 110 x 135 cm, GKK, Foto: GKK.
- 83.** Arnošt Paderlík, *Dopis z vojny*, [60. léta], olej, sololit, 70 x 100 cm, GKK, Foto: GKK.
- 84.** Arnošt Paderlík, *Zátiší s kostkovaným ubrusem*, 1980, olej, sololit, 61 x 91 cm, GKK, Foto: GKK.
- 85.** Emil Filla, *Zátiší s hlavou, mandolínou, podnosem (Zátiší s mandolínou)*, 1948, olej, plátno, 97 x 130 cm, GKK, Foto: GKK.
- 86.** Emil Filla, *Kystra*, 1951, tempera, lepenka, 34 x 86,5 cm, GKK, Foto: GKK.
- 87.** Alois Fišárek, *Krajina*, 1955, olej, plátno, 34 x 52 cm, GKK, Foto: GKK.
- 88.** Alois Fišárek, *Zátiší*, 1961, tempera, lepenka, 59 x 30 cm, GKK, Foto: GKK.
- 89.** Alois Fišárek, *Zátiší se sklenicí červeného vína*, 1961, tempera, papír, 47 x 57 cm, GKK, Foto: GKK.
- 90.** Alois Fišárek, *Na venkovské almárce*, 1964, tempera, lepenka, 55 x 49 cm, GKK, Foto: GKK.
- 91.** Richard Fremund, *Žena v šátku*, 1957, olej, plátno, 73 x 90 cm, GKK, Foto: GKK.
- 92.** Richard Fremund, *Z cyklu Slovensko*, 1959, olej, plátno, 42 x 60 cm, GKK, Foto: GKK.
- 93.** Richard Fremund, *Vánoční krajina*, 1963, olej, plátno, 75 x 98 cm, GKK, Foto: GKK.
- 94.** Karel Malich, *Krajina*, 1959, tempera, papír, 58 x 72 cm, GKK, Foto: GKK.
- 95.** Jiří John, *Atelier*, 1958, olej, plátno, 112 x 68 cm, GKK, Foto: GKK.
- 96.** Ota Janeček, *Hnědý pták*, 1977, olej, plátno, 38,5 x 39 cm, GKK, Foto: GKK.
- 97.** Ludmila Jiřincová, *Kytice s černým závojem*, 1979, kombinovaná technika, papír, 45 x 30 cm, GKK, Foto: GKK.
- 98.** Ludmila Jiřincová, *Akt*, [1979], kombinovaná technika, papír, 29 x 20 cm, GKK, Foto: GKK.
- 99.** Ludmila Jiřincová, *V podzimní mlze*, [1979], kombinovaná technika, papír, 29 x 20 cm, GKK, Foto: GKK.
- 100.** Ludmila Jiřincová, *Pohár vzpomínek [Babí léto]*, 1981, olej, plátno, 100 x 60 cm, GKK, Foto: GKK.

- 101.** Ludmila Jiřincová, *Pohár vzpomínek I.*, 1965, kombinovaná technika, 39 x 26 cm, provenience neznámá, Foto: Hlaváček 1991.
- 102.** Ludmila Jiřincová, *Pohár vzpomínek*, 1966, olej, 39 x 26 cm, provenience neznámá, Foto: Hlaváček 1991.
- 103.** Květa Válová, *Kolaři*, 1962, olej, plátno, 90 x 110 cm, GKK, Foto: GKK.
- 104.** Otakar Slavík, *Kulisák Major*, 1965, olej, plátno, 76 x 70 cm, GKK, Foto: GKK.
- 105.** Karel Valter, *Fukar v poli*, 1975, olej, plátno, 115 x 105 cm, GKK, Foto: GKK.
- 106.** Karel Valter, *Kaplicko u Dluhoště*, 1976, olej, plátno, 60 x 81 cm, GKK, Foto: GKK.
- 107.** Vladimír Modrý, *Otava (Mrak a slunce)*, 1973, olej, plátno, 68,4 x 130 cm, GKK, Foto: GKK.
- 108.** Petra Orišková, *Těšení*, 1967, olej, plátno, 80 x 62 cm, GKK, Foto: GKK.
- 109.** Petra Orišková, *Přerušený sen*, 1983, olej, plátno, 170 x 141 cm, GKK, Foto: GKK.
- 110.** Jiří Sopko, *Úroda*, 1973, olej, plátno, 125 x 125 cm, GKK, Foto: GKK.
- 111.** Jiří Sopko, *Tukani*, 1981, olej, plátno, 150 x 95 cm, GKK, Foto: GKK.
- 112.** Michael Rittstein, *Vysávání*, 1987, kombinovaná technika, sololit, 125 x 150 cm, GKK, Foto: GKK.
- 113.** Václav Bláha, *Konstrukce*, 1986, kombinovaná technika, plátno, 220 x 130 cm, GKK, Foto: GKK.
- 114.** Václav Bláha, *Tři hlavy*, 1987, kombinovaná technika, sololit, 151 x 123 cm, GKK, Foto: GKK.
- 115.** Jiří Sozanský, *Incident I.*, 1986-1987, olej, plátno, překližka, 240 x 190 cm, GKK, Foto: GKK.
- 116.** Jiří Sozanský, malba pro projekt ve Veletržním paláci, 1983-1984, technika neznámá, materiál neznámý, provenience neznámá, Foto: Sozanský 2006.
- 117.** Ivan Ouhel, *Krajina*, [polovina 70. let], olej, plátno, 122 x 85 cm, GKK, Foto: GKK.
- 118.** Ivan Ouhel, *Dialog*, 1977, olej, plátno, 122 x 120 cm, GKK, Foto: GKK.
- 119.** Ivan Ouhel, *Kytka*, 1984, olej, sololit, 125 x 120 cm, GKK, Foto: GKK.
- 120.** Vladivoj Kotyza, *Krajina*, 1978, olej, plátno, 100 x 120 cm, GKK, Foto: GKK.
- 121.** Miloslav Čelakovský, *Hřiště*, 1981, olej, plátno, 92 x 102 cm, GKK, Foto: GKK.

- 122.** Miloslav Čelakovský, *Podzimní motiv*, 1984, olej, plátno, 102 x 86 cm, GKK, Foto: GKK.
- 123.** František Hodonský, *V prostoru*, 1986, olej, plátno, 100 x 80 cm, GKK, Foto: GKK.
- 124.** František Hodonský, *Hnízda nad rybníkem*, 1988, olej, plátno, 116 x 130 cm, GKK, Foto: GKK.
- 125.** František Hodonský, *Hnízda nad rybníkem*, 1988, olej, plátno, 130 x 150 cm, provenience neznámá, Foto: Hodonský 2010.
- 126.** Jan Samec ml., *Důl u Karlových Varů*, 1987, olej, plátno, 90 x 110 cm, GKK, Foto: GKK.
- 127.** Jan Samec ml., *V zatopeném lomu*, 1986, olej, plátno, 100 x 100 cm, GKK, Foto: GKK.
- 128.** Václav Balšán, *Zničený strom*, 1987, olej, plátno, 110 x 110 cm, GKK, Foto: GKK.
- 129.** Václav Balšán, *Kopec*, 1987, olej, plátno, 110 x 110 cm, GKK, Foto: GKK.
- 130.** Tomáš Švéda, *Strom*, 1988, olej, akryl, překližka, 122 x 182 cm, GKK, Foto: GKK.

OBRAZOVÁ PŘÍLOHA

1. Maxmilián Pirner, *Sexus partus vitae, fames in perpetuum (Koloběh života)*, 1903, olej, plátno, 64 x 262 cm, GKK, Foto: GKK.

2. Maxmilián Pirner, *Vivere in aeternum*, kolem 1903, pastel, papír, 354 x 133 cm, Národní galerie v Praze, Foto: Pirner 1987.

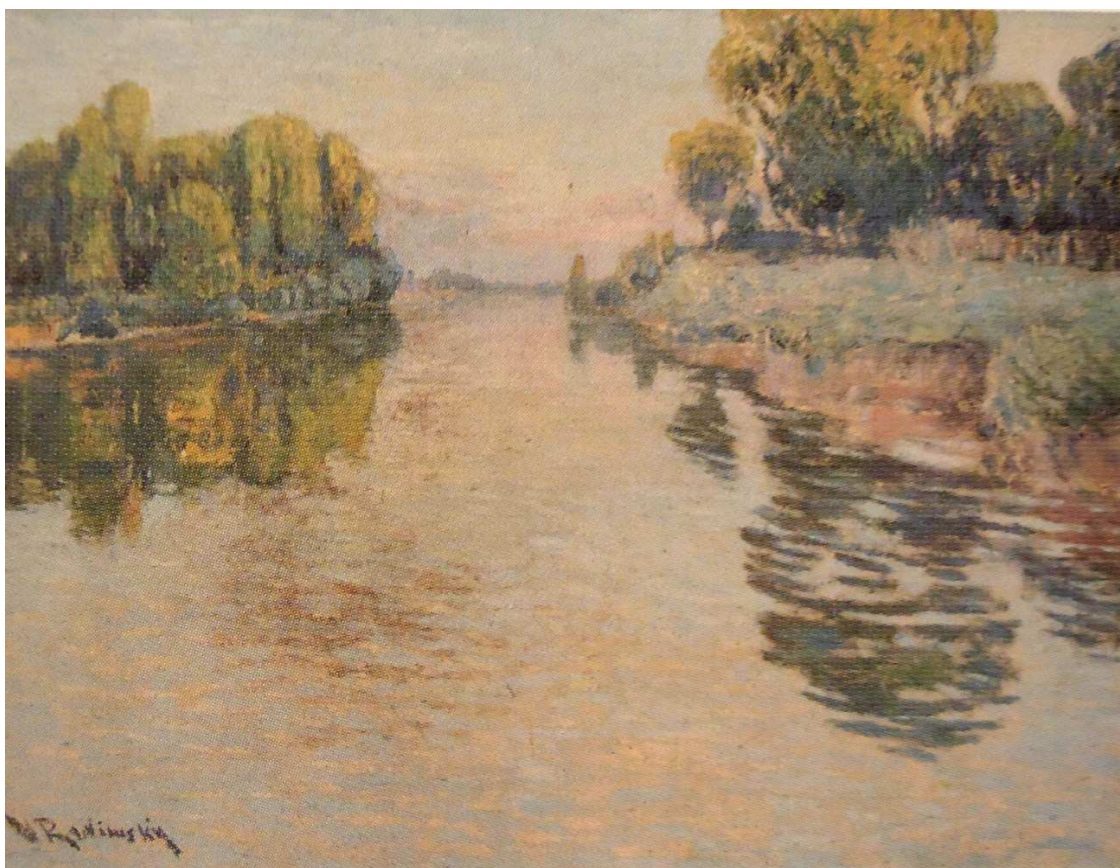
3. Václav Radimský, *Podzimní slunce v lese*, 1932 [1920-1925], olej, plátno, 70 x 100 cm, GKK, Foto: GKK.

4. Václav Radimský, *Letní den na Labi*, 1920-1925, olej, karton, 69 x 98 cm, sbírka České spořitelny, Foto: Blažíčková – Horová 2011.

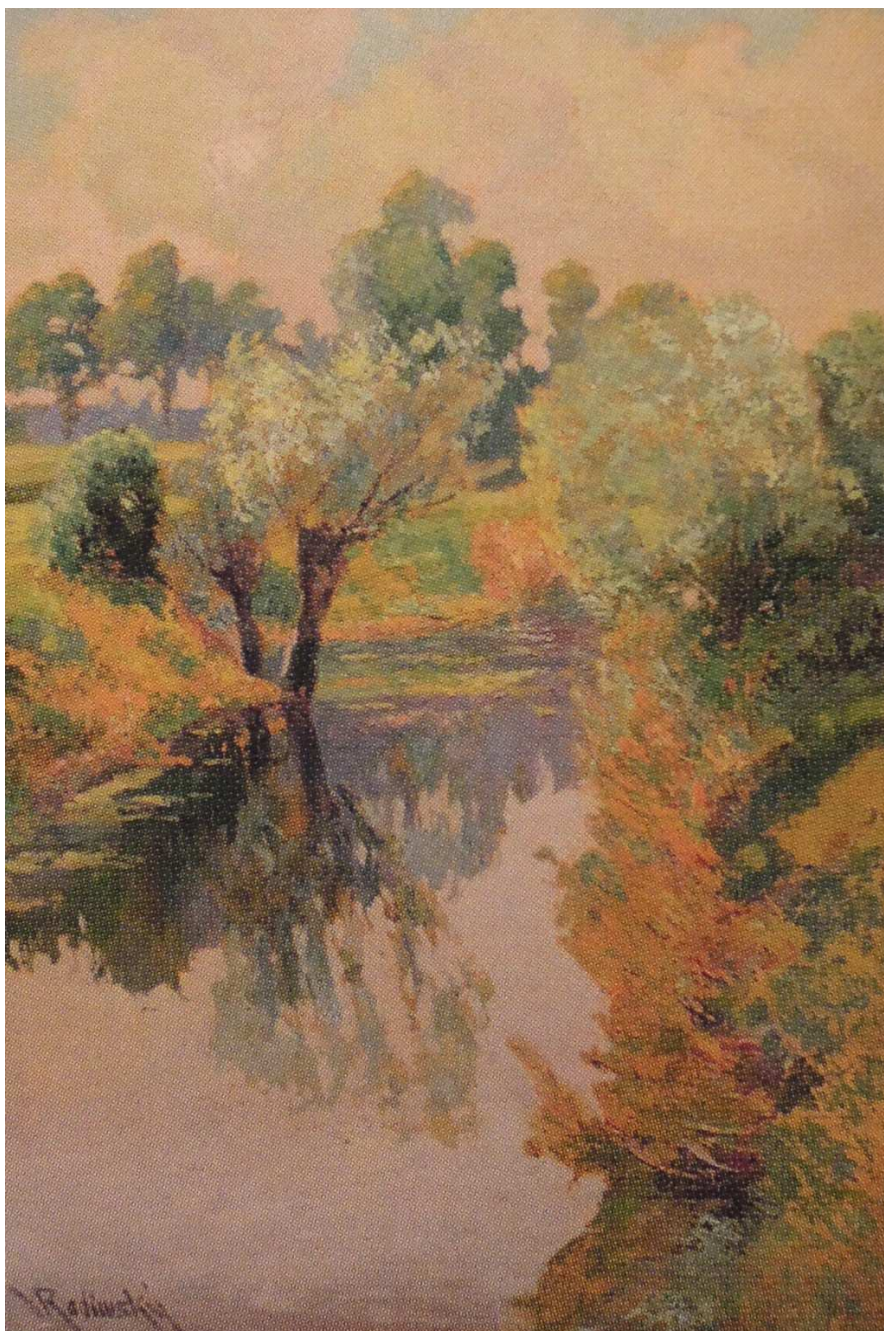
5. Václav Radimský, *Sušení prádla (Dům u vody)*, 1920-1925, olej, karton, 70 x 100 cm, Galerie Kodl v Praze, Foto: Blažíčková – Horová 2011.

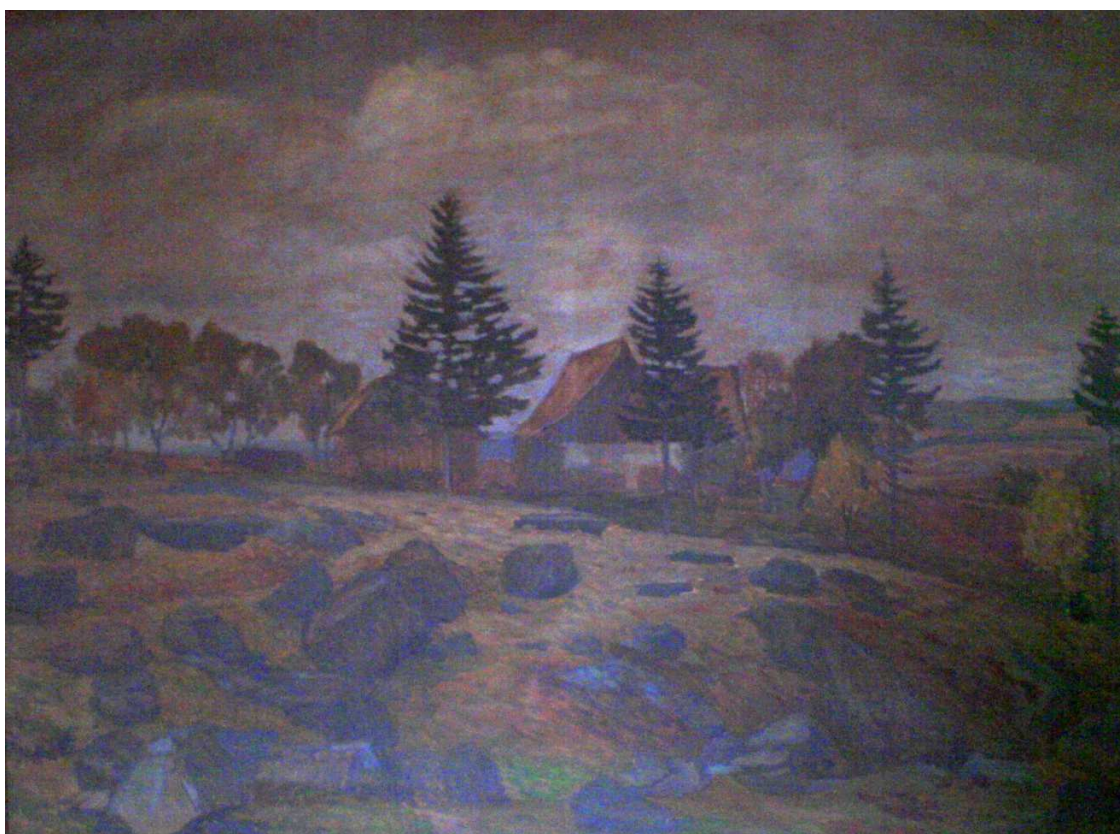
6. Václav Radimský, *Záliv*, [1940], olej, plátno, 50 x 65 cm, GKK, Foto: Blažíčková – Horová 2011.

7. Václav Radimský, *Labská partie (Labe)*, 1940, olej, karton, 70 x 102 cm, Regionální muzeum v Kolíně, Foto: Blažíčková – Horová 2011.

8. Václav Radimský, Vodní zákoutí, kolem 1940, olej, karton, 99 x 68,5 cm, soukromá sbírka, Foto: Blažíčková – Horová 2011.

9. Antonín Hudeček, *Chalupy*, [1909-1912], olej, plátno, 87 x 124 cm, GKK, Foto: GKK.

10. Antonín Hudeček, *Machov*, 1910-1912, olej, plátno, rozměry neznámé, Orlická galerie v Rychnově nad Kněžnou, Foto: Hradec – Králové 2002.

11. František Kaván, *Krajina od Pasek*, [1904-1922], olej, lepenka, 50 x 59 cm, GKK, Foto: GKK.

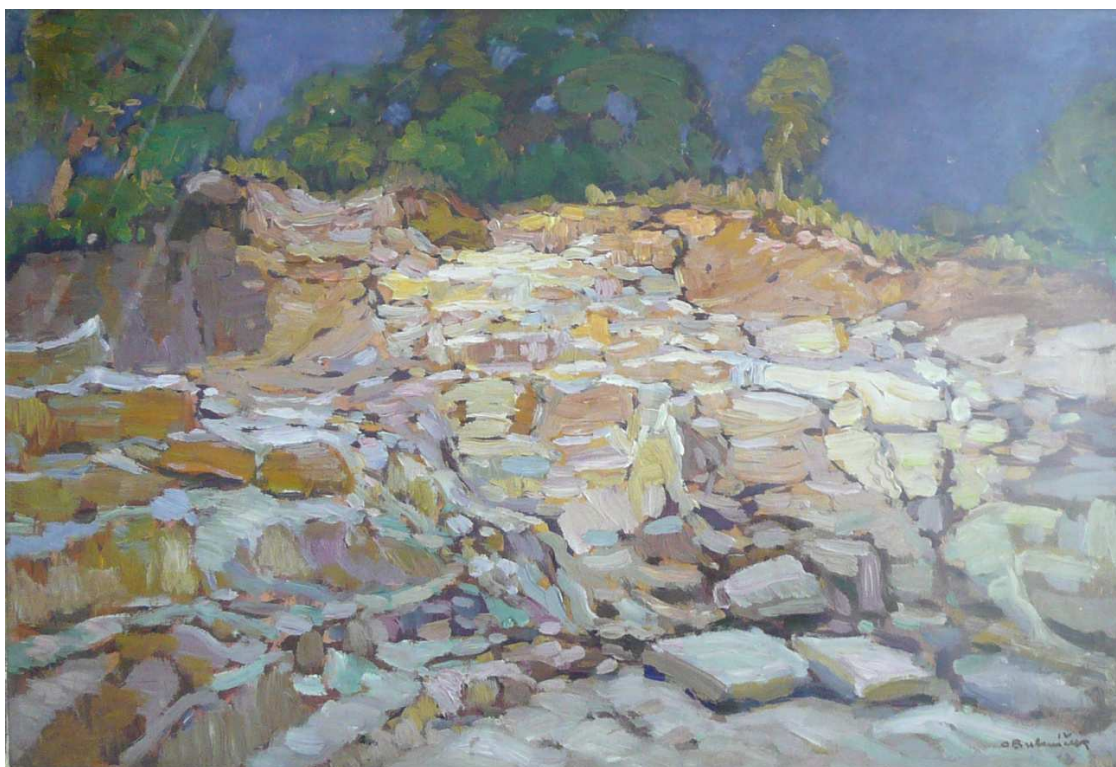
12. František Kaván, *Zima na Svratecku (U Sv. Hamrů)*, [1925-1930], olej, lepenka, 50x 66 cm, GKK, Foto: GKK.

13. František Kaván, *Krajina*, [1920-1941], olej, lepenka, 25 x 30 cm, GKK, Foto: GKK.

14. Ota Bubeníček, *Při zapadajícím slunci*, 1907, olej, plátno, 105 x 139 cm, GKK, Foto: GKK.

15. Ota Bubeníček, *Lom*, 1912, olej, plátno, 36 x 51 cm, GKK, Foto: GKK.

16. Emil Artur Pittermann – Longen, *Tuláci*, [po 1910], olej, plátno, 58,5 x 50 cm, GKK, Foto: GKK.

17. Václav Špála, *U vody [Žanda]*, 1919, olej, plátno, 55 x 67 cm, GKK, Foto: GKK.

18. Václav Špála, *Tři ženy u vody*, 1919, olej, plátno, 80 x 74 cm, Západočeská galerie v Plzni, Foto: Špála 2005.

19. Václav Špála, *Pradleny*, 1919, olej, plátno, 75,5 x 88,5 cm, České muzeum výtvarných umění, Foto: Špála 2003.

20. Otakar Nejedlý, *Pohled na Šumavu*, 1926, olej, plátno, 144 x 232 cm, GKK, Foto: GKK.

21. Otakar Nejedlý, *Jaro na vsi*, 1953, olej, plátno, 49 x 75 cm, GKK, Foto: GKK.

22. Otakar Nejedlý, *Ve žních*, [po 1918], olej, plátno, 80 x 160 cm, GKK, Foto: GKK.

23. Václav Rabas, *Žně v Krušovicích ve slunečním jasu*, 1932, olej, plátno, 100 x 130 cm, GKK, Foto: GKK.

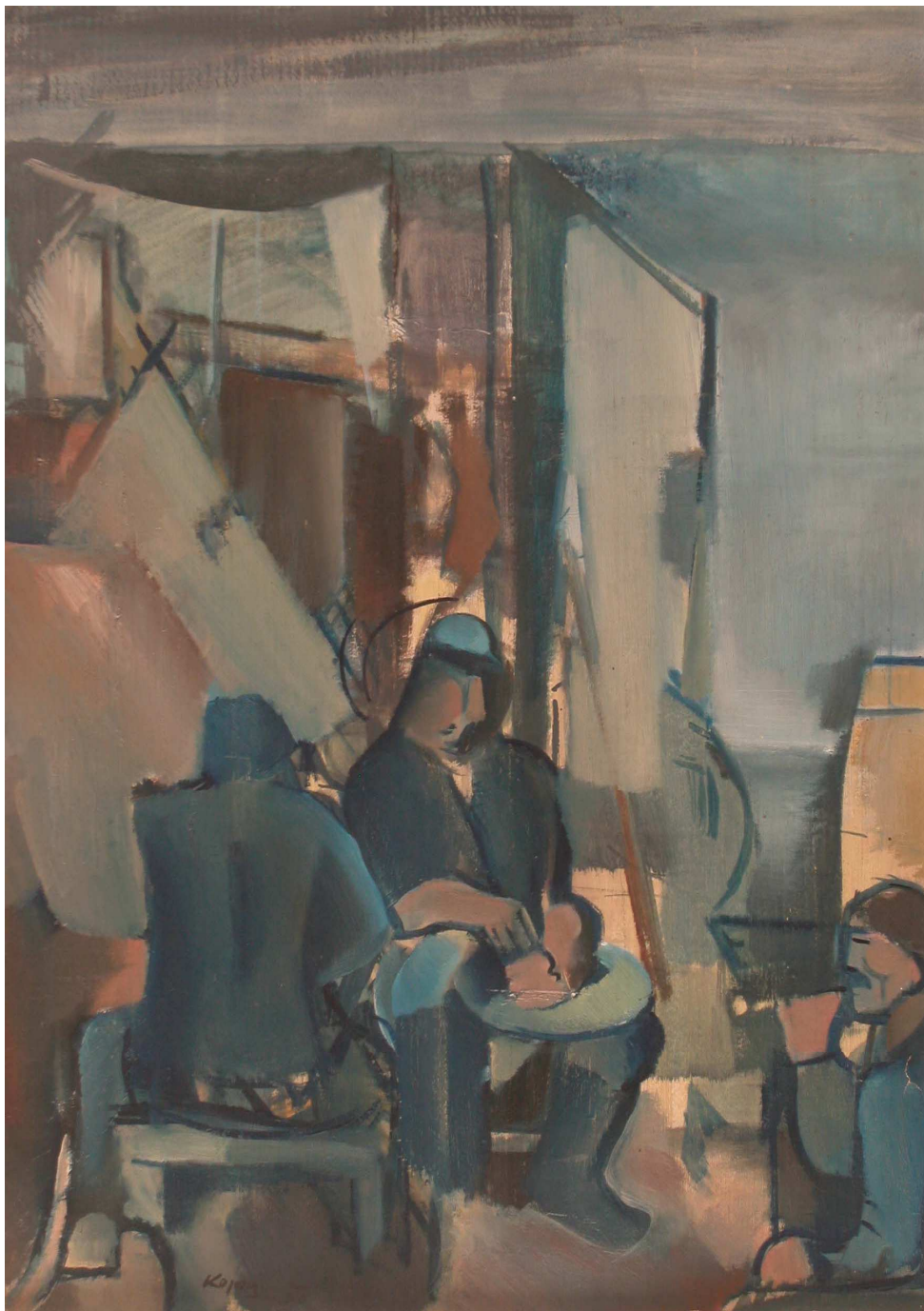
24. Václav Rabas, *Krajina pod mraky*, 1934, olej, plátno, 74 x 169 cm, GKK, Foto: GKK.

25. Jan Kojan, *Slepí muzikanti*, 1920, olej, plátno, 67 x 77 cm, GKK, Foto: GKK.

Jan Kojan, *Slepí muzikanti*, 1920, olej, 93 x 132 cm, provenience neznámá, Foto: Míčko 1931.

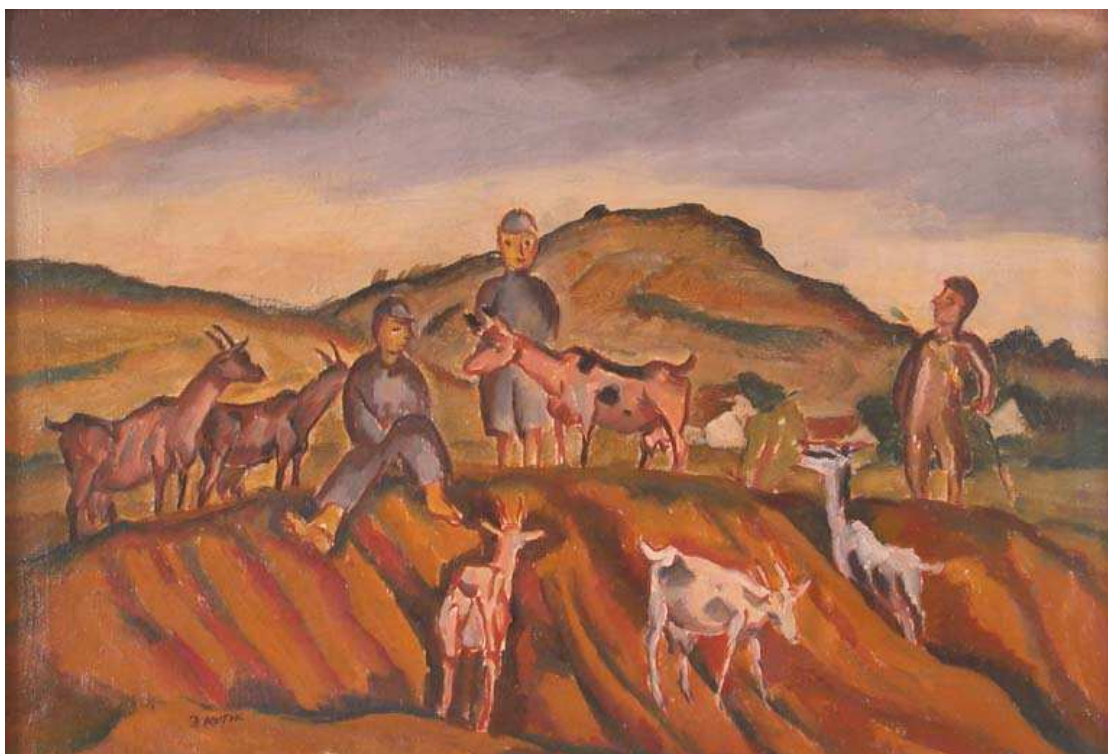
27. Jan Kojan, *Spravování sítě*, 1930, olej, lepenka, 70,5 x 49 cm, GKK, Foto: GKK.

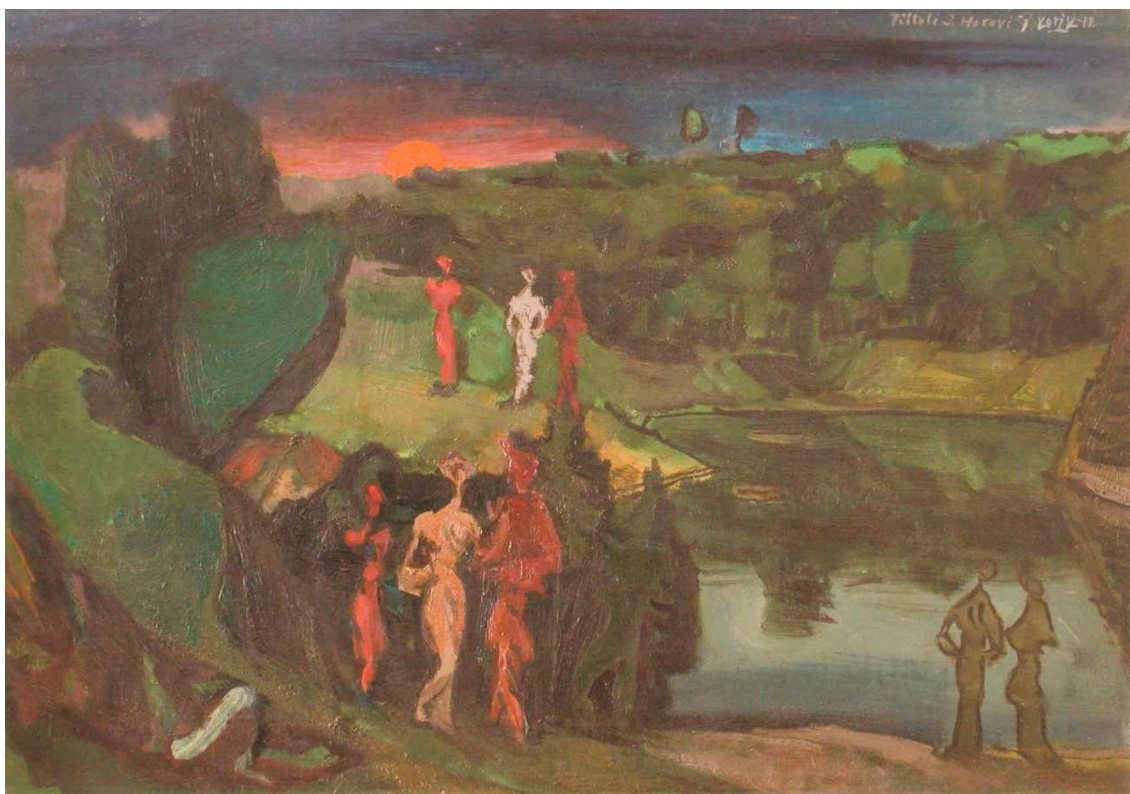
28. Jan Kojan, *Rozcestí*, 1935, olej, plátno, 95 x 75 cm, GKK, Foto: GKK.

29. Jan Kojan, *Dům v olších*, 1938, olej, plátno, 93 x 120 cm, GKK, Foto: GKK.

30. Pravoslav Kotík, *Pasáček koz*, 1924, olej, plátno, 51 x 76 cm, GKK, Foto: GKK.

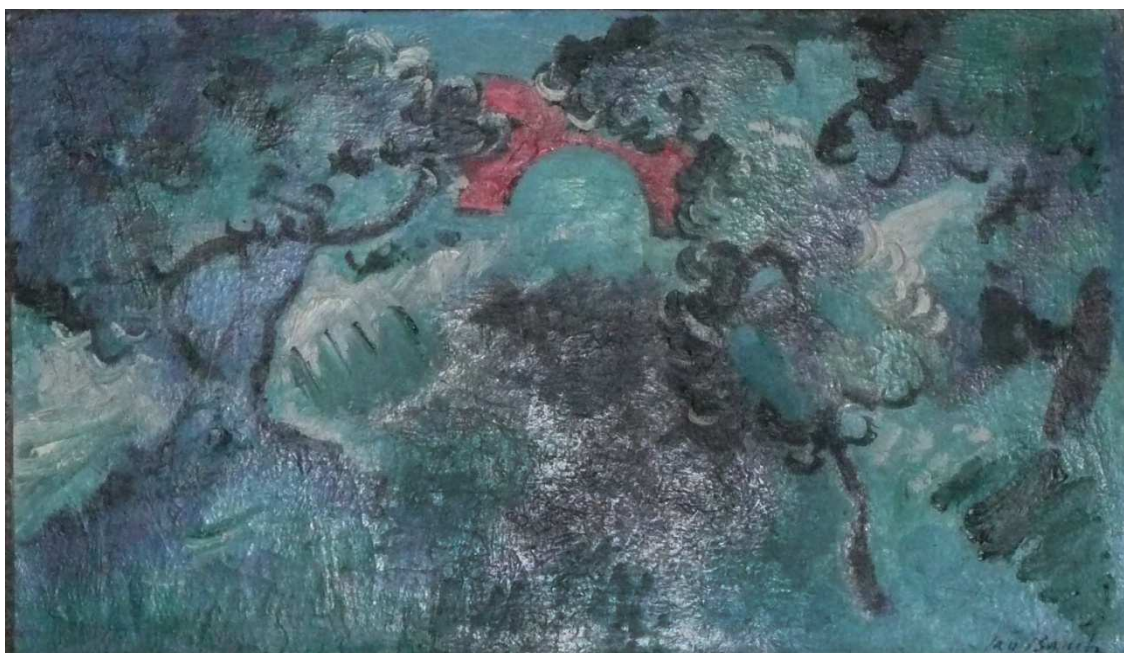
31. Pravoslav Kotík, *Při západu slunce*, 1942, olej, plátno, 46 x 65 cm, GKK, Foto: GKK.

32. Pravoslav Kotík, *Kobylky*, 1942, olej, plátno, 59 x 80 cm, GKK, Foto: GKK.

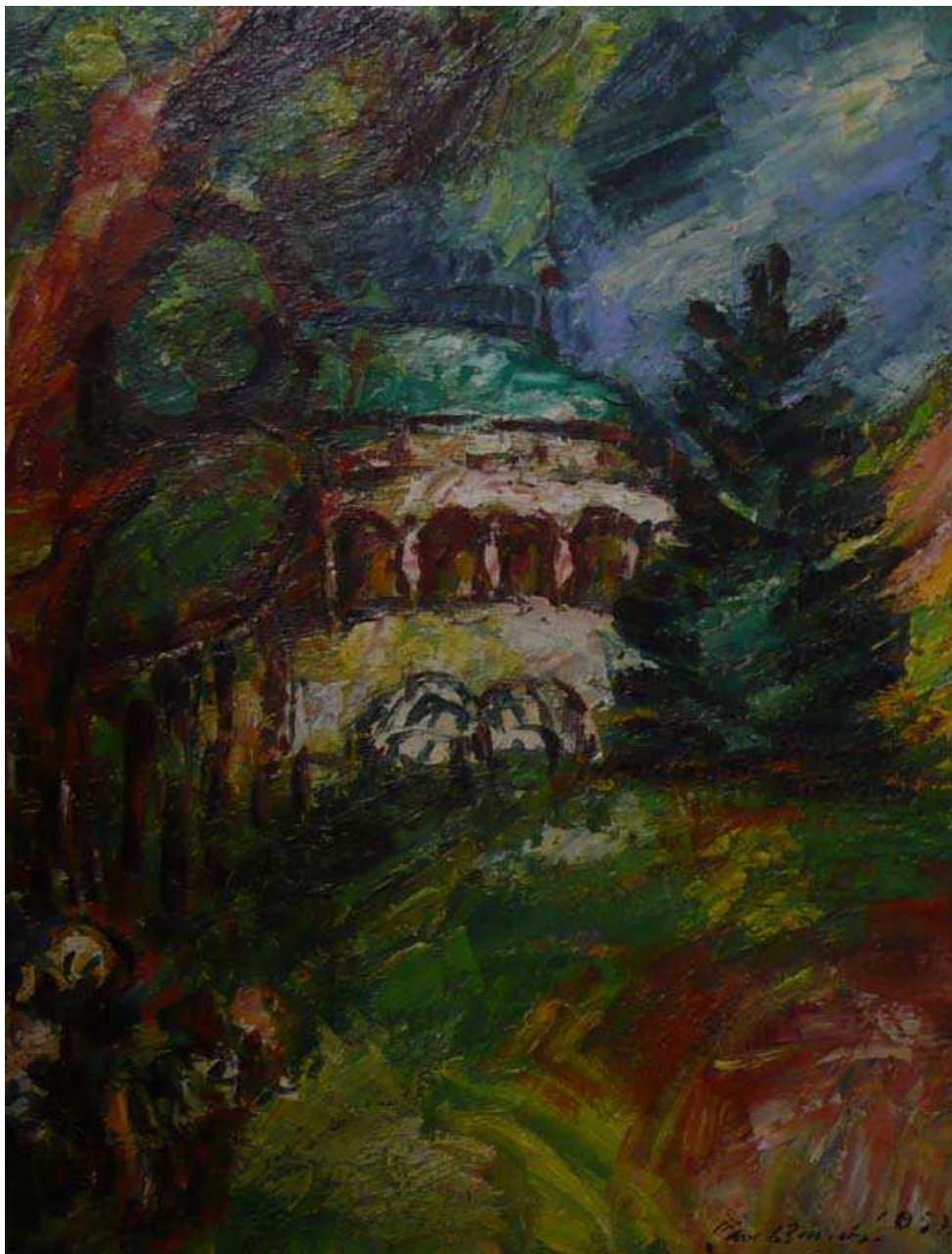
33. Pravoslav Kotík, *Obydlí básníka*, 1964, olej, plátno, 50 x 61 cm, GKK, Foto: GKK.

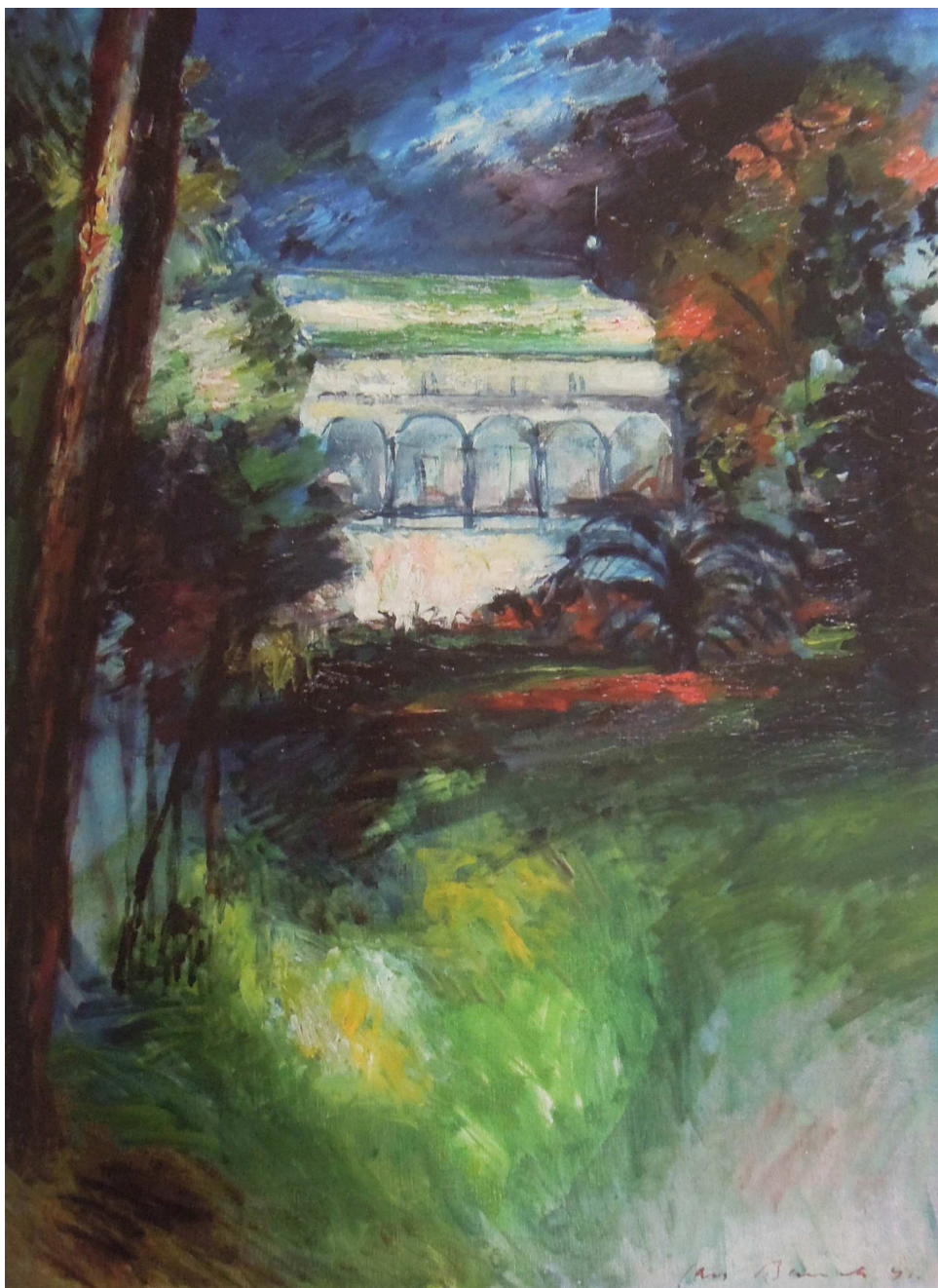
34. Jan Bauch, *Krajina s mostem*, 1930, olej, plátno, 48 x 78 cm, GKK, Foto: GKK.

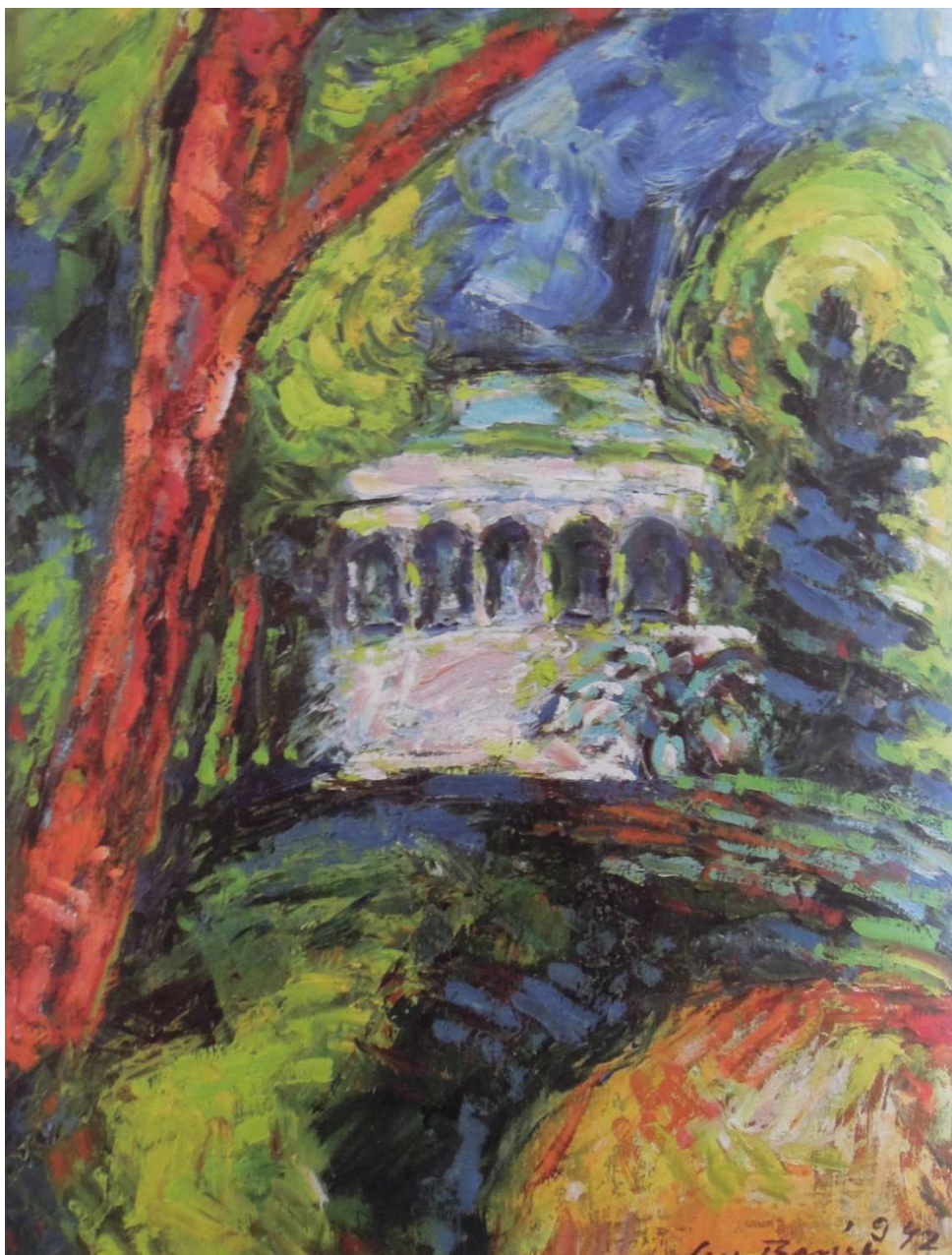
35. Jan Bauch, *Kristus*, 1941, tempera, lepenka, papír, 24,5 x 33 cm, GKK, Foto: GKK.

36. Jan Bauch, *Belveder*, 1957, olej, plátno, 90 x 70 cm, GKK, Foto: GKK.

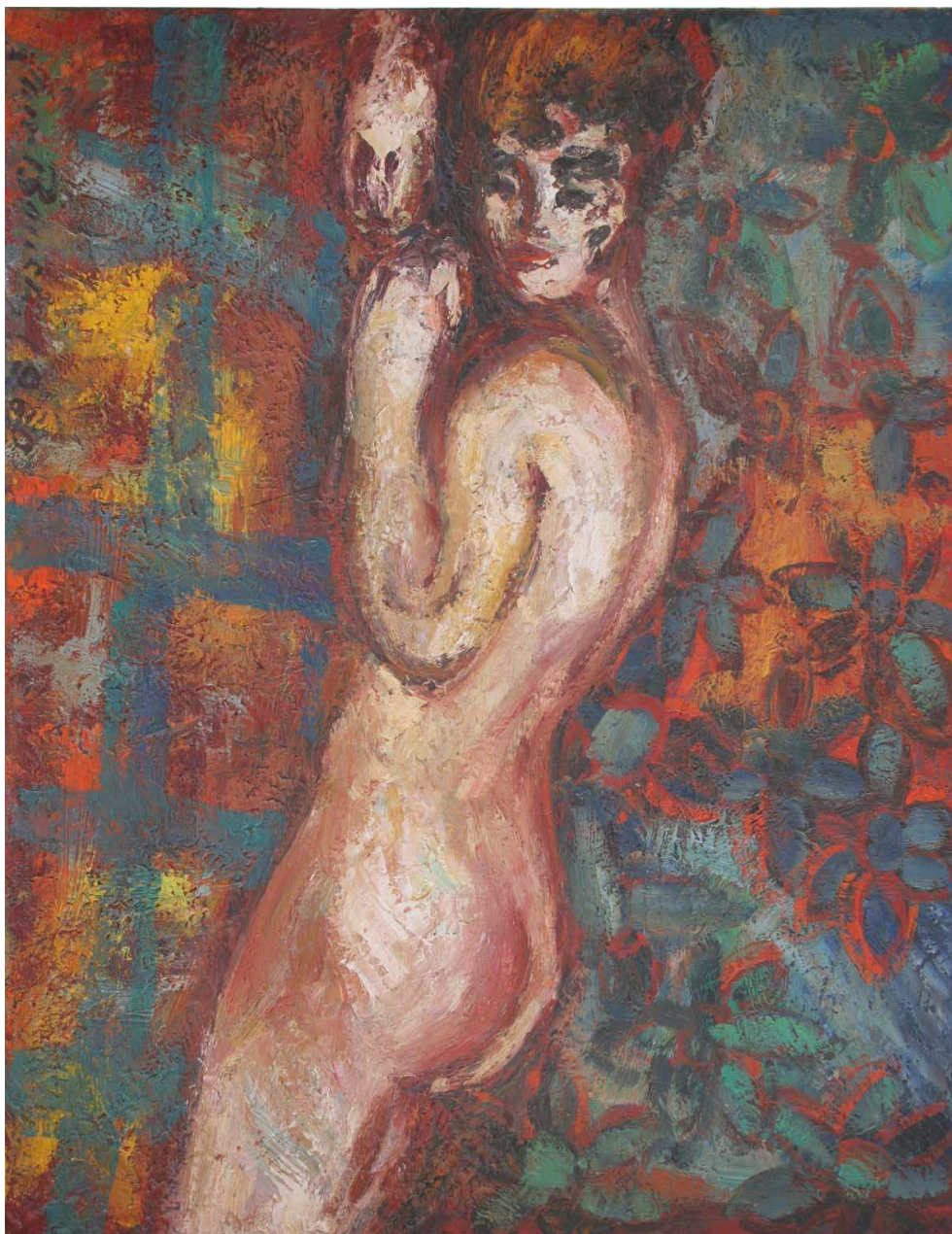
37. Jan Bauch, *Belveder*, 1941, olej, plátno, 85 x 62 cm, Galerie výtvarného umění v Chebu, Foto: Michalová – Kováč 2012.

38. Jan Bauch, *Belveder*, 1942, olej, plátno, 65 x 50 cm, Oblastní galerie v Liberci, Foto: Michalová – Kováč 2012.

39. Jan Bauch, *Belveder*, 1953, olej, plátno, 48 x 52 cm, soukromá sbírka, Foto: Michalová – Kováč 2012.

40. Jan Bauch, *Akt*, 1960, olej, plátno, 90 x 116 cm, GKK, Foto: GKK.

41. Jan Bauch, *Hrací stůl*, 1968, olej, plátno, 133 x 108,5 cm, GKK, Foto: GKK.

42. Jan Bauch, *Hrací stůl*, 1972, olej, plátno, 175 x 105 cm, provenience neznámá, Foto: Spurný 1978.

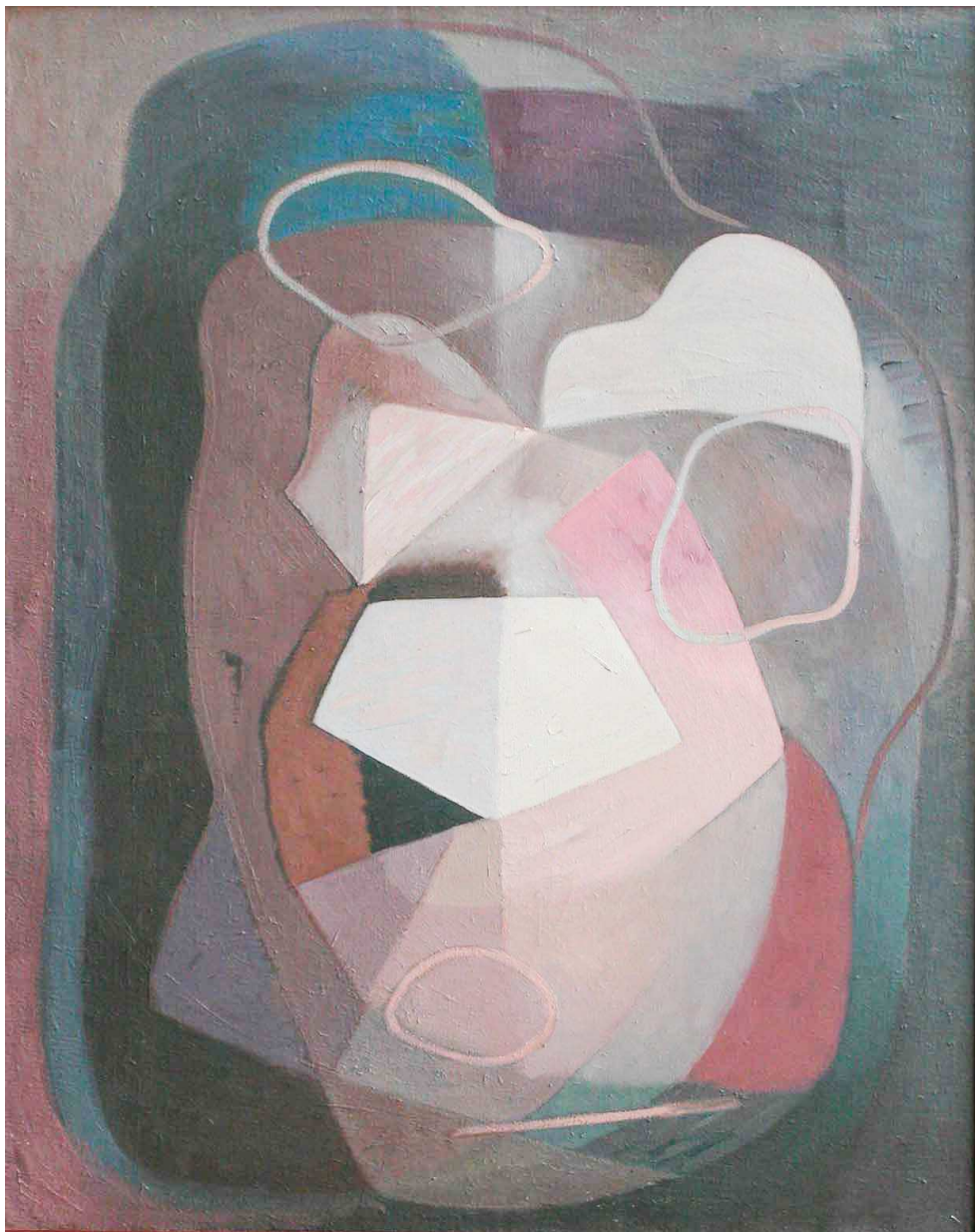
43. Václav Hejna, *Tři muži*, 1934, olej, lepenka, 50 x 70 cm, GKK, Foto: GKK.

44. Václav Hejna, *Čekárna dr. Schauera*, 1938, olej, plátno, 83 x 110,5 cm, Národní galerie v Praze, Foto: Tesan 2013.

45. Václav Hejna, *Zátíší s chlebem*, 1937-38, olej, juta, 55 x 72 cm, GKK, Foto: GKK.

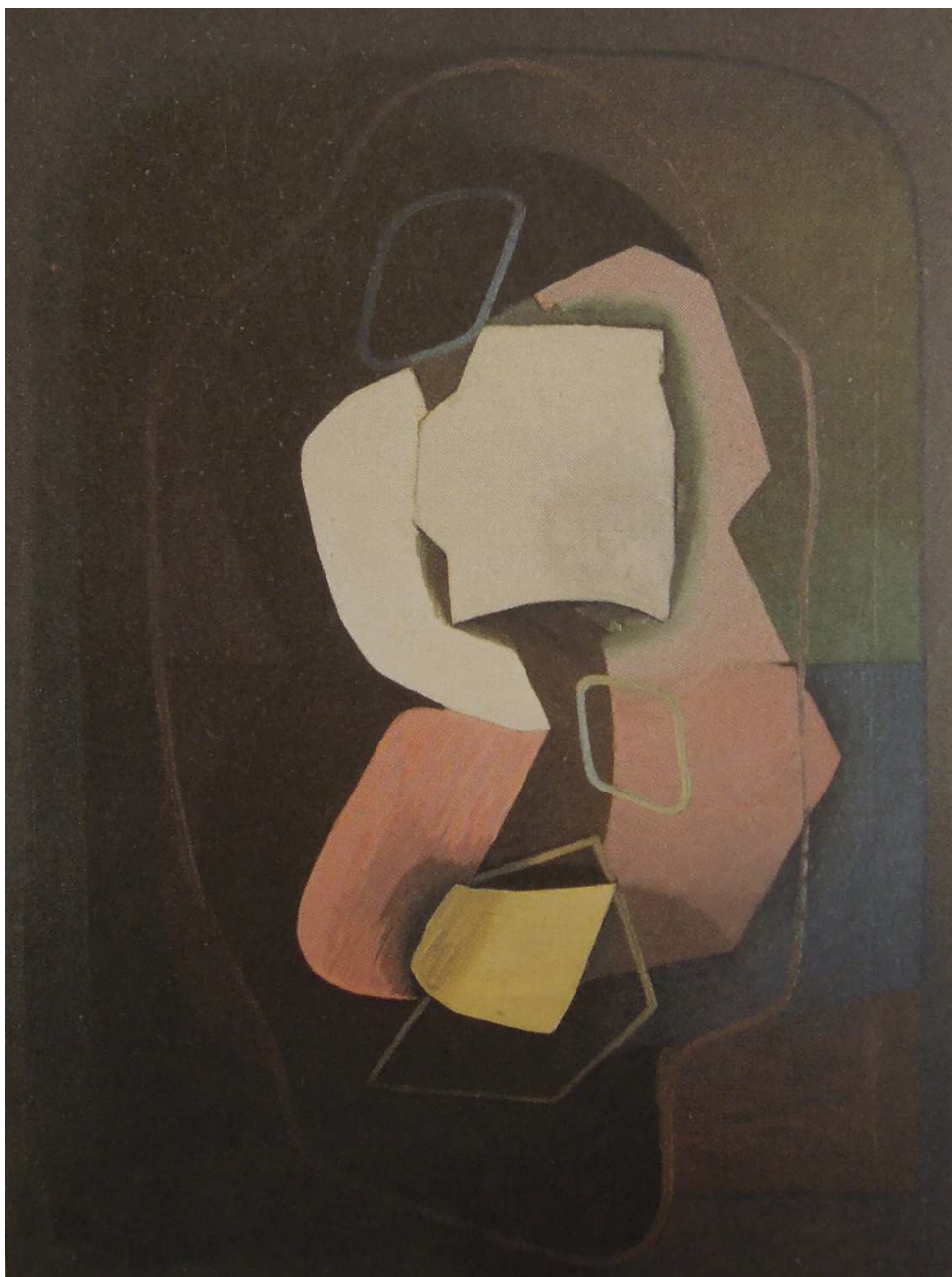
46. František Foltýn, *Kompozice*, před rokem 1938, olej, plátno, 81 x 64 cm, GKK, Foto: GKK.

47. František Foltýn, *Kompozice*, 1938, olej, plátno, 92 x 72 cm, Národní galerie v Praze, Foto: Hlušička 2006.

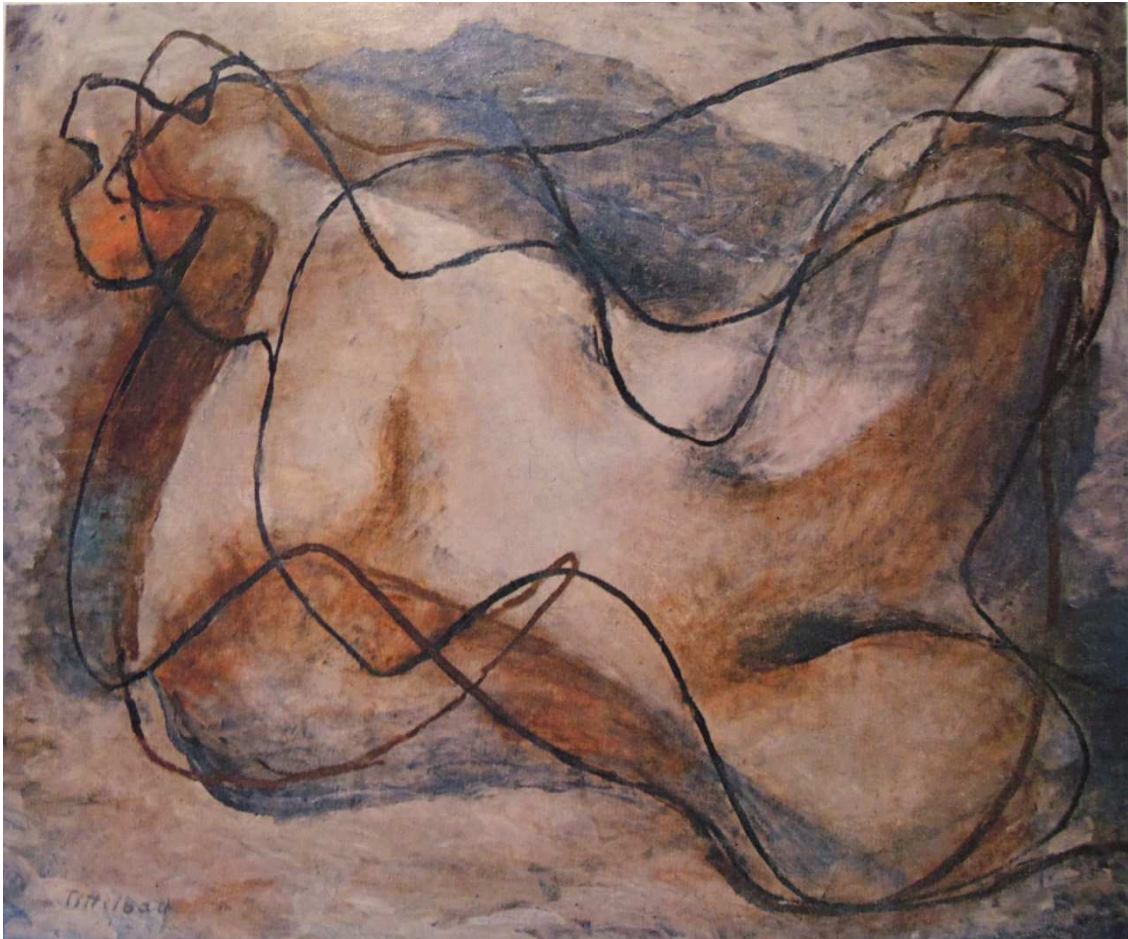
48. František Foltýn, *Kompozice*, 1938, olej, plátno, 119,5 x 91,5 cm, soukromá sbírka,
Foto: Hlušička 2006.

49. František Foltýn, *Kompozice*, 1939-1940, olej, plátno, 92 x 73 cm, Národní galerie v Praze, Foto: Foltýn 2007.

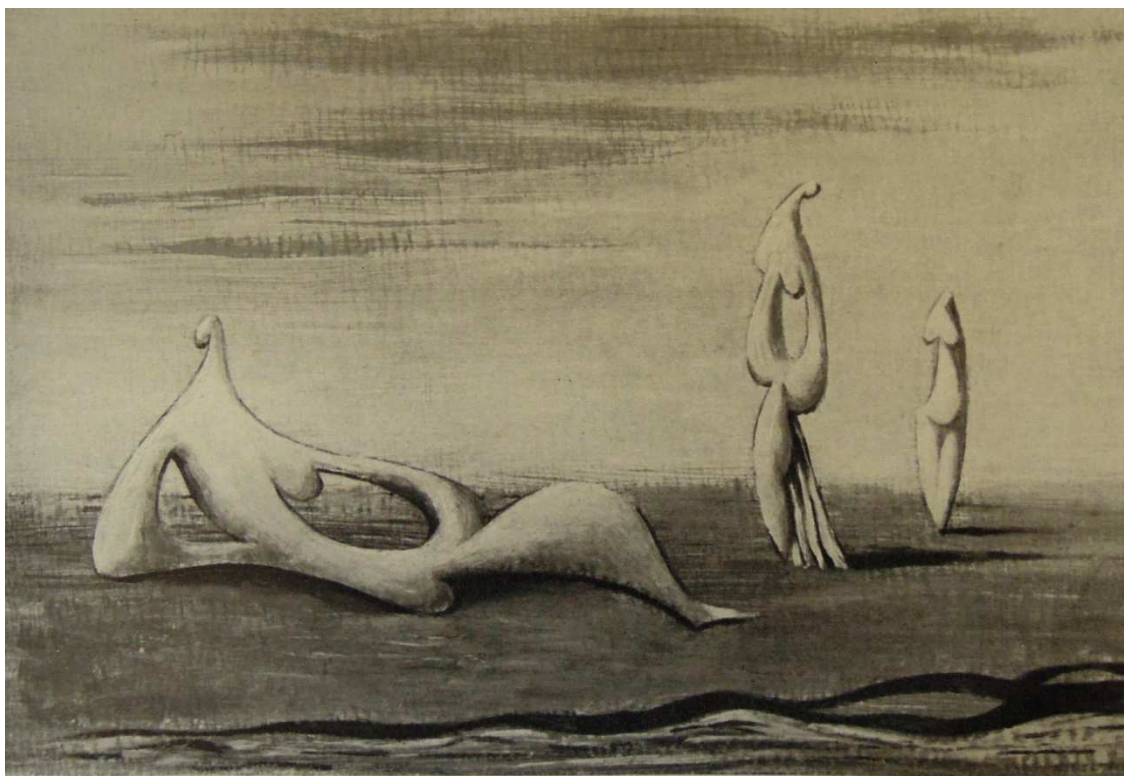
50. Vojtěch Tittelbach, *Stopa v písku*, 1935, olej, plátno, 56 x 74 cm, GKK, Foto: GKK.

51. Vojtěch Tittelbach, *Stopa v písku II.*, 1935, olej, plátno, 60 x 73 cm, Národní galerie v Praze, Foto: Hlaváček 1986.

52. František Muzika, *Ležící žena*, 1944, olej, dřevo, 20 x 25 cm, GKK, Foto: GKK.

53. František Muzika, *Tři figury*, 1944, olej, dřevo, 22,5 x 34 cm, soukromá sbírka, Foto: Šmejkal 1966.

54. Jan Smetana, *Příjezd do města*, 1941, olej, lepenka, 24 x 31 cm, GKK, Foto: GKK.

55. Jan Smetana, *Rozhledna*, 1944, olej, lepenka, 26 x 35 cm, GKK, Foto: GKK.

56. Jan Smetana, *Únor*, 1964, olej, plátno, 70 x 120 cm, GKK, Foto: GKK.

57. Jan Smetana, *Až na konci lesa*, 1969, olej, plátno, 130 x 180 cm, GKK, Foto: GKK.

58. Jan Smetana, *Laboratoř II.*, 1969, olej, plátno, 73 x 100 cm, GKK, Foto: GKK.

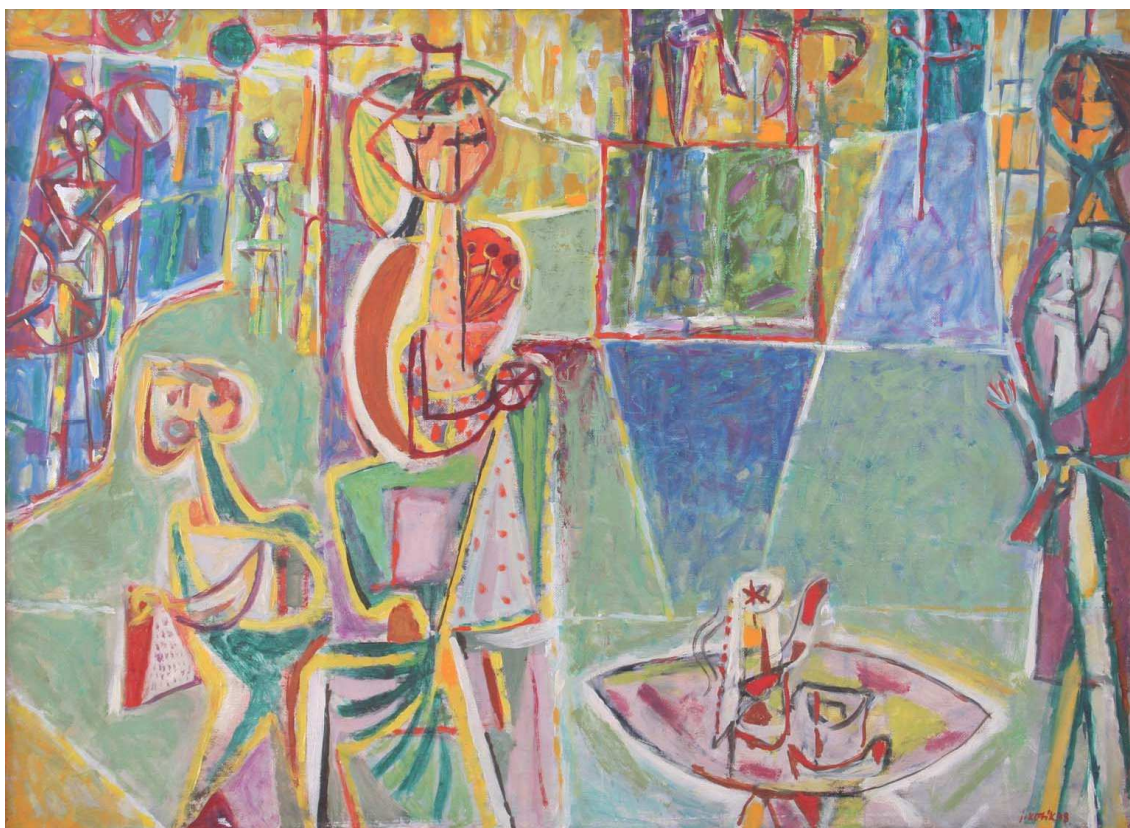
59. Jan Smetana, *Nocturno*, 1978, olej, plátno, 90 x 130 cm, GKK, Foto: GKK.

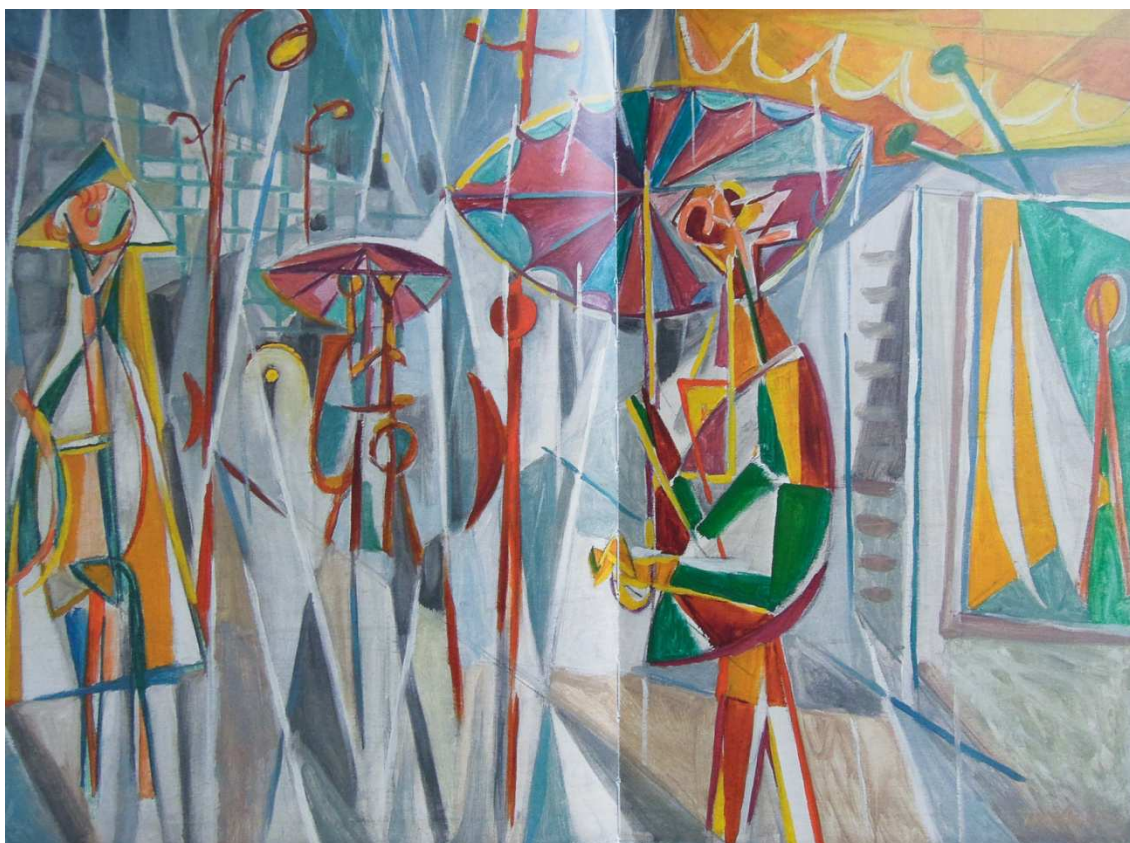
60. Jan Smetana, *Vzpomínka z daleké cesty III.*, [1980], olej, plátno, 65 x 81 cm, GKK, Foto: GKK.

61. Kamil Lhoták, *Předměstí č. 30*, 1955, tempera, papír, 23,5 x 28 cm, GKK, Foto: GKK.

62. Jan Kotík, *Obraz (Bukurešť)*, 1948, olej, plátno, 95 x 130 cm, GKK, Foto: GKK.

63. Jan Kotík, *Deště*, 1947, olej, plátno, 97,5 x 130 cm, GASK, Foto: Mladičová 2011.

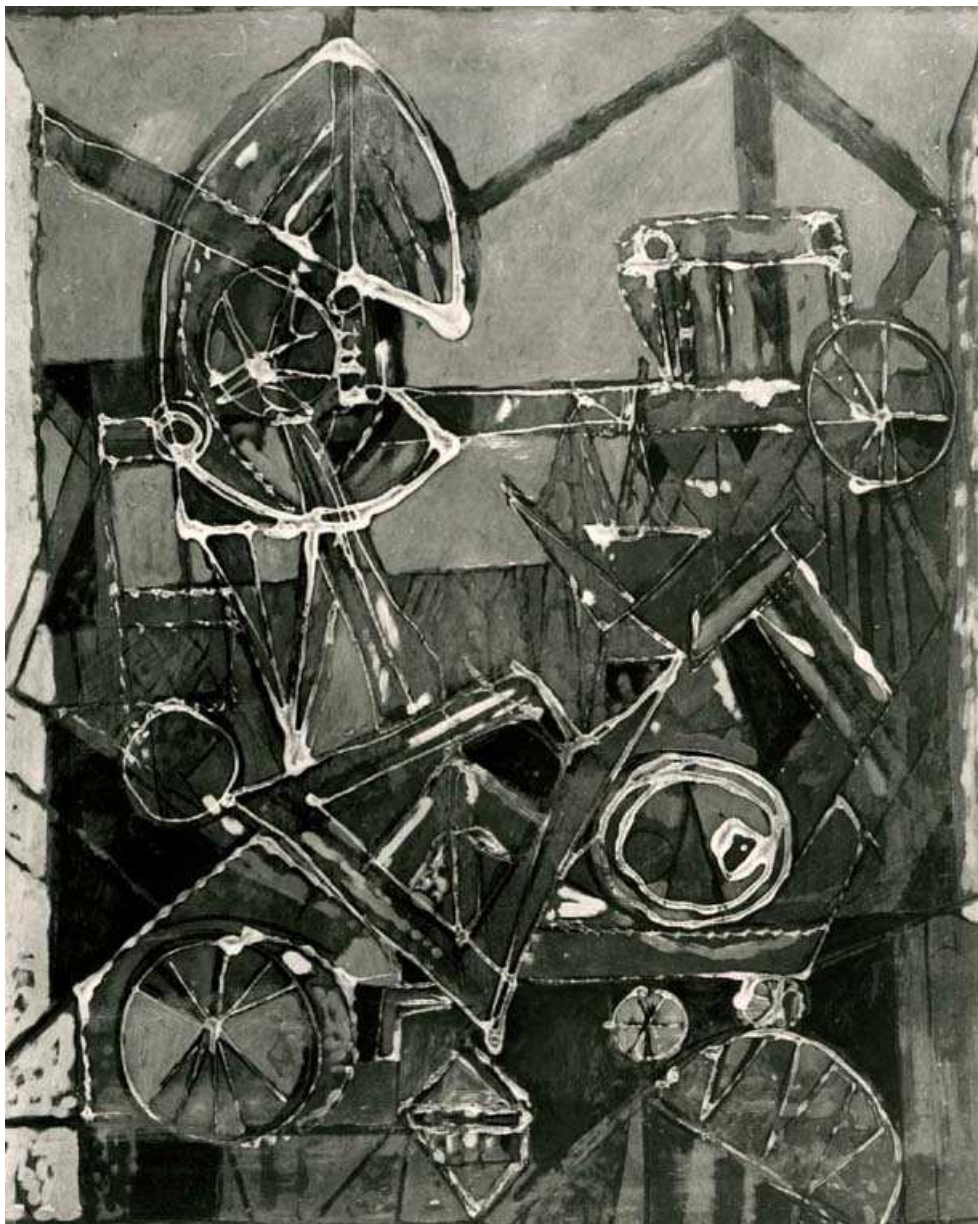
64. František Gross, *Strojek*, 1967, akryl, sololit, 68 x 54 cm, GKK, Foto: GKK.

65. František Gross, *Hlavonožec*, 1964, kombinovaná technika, sololit, 56 x 50 cm, provenience neznámá, Foto: Petrová 2004.

66. František Gross, *Hnědá hlava*, 1964, kombinovaná technika, sololit, 65 x 48 cm, provenience neznámá, Foto: Petrová 2004.

67. František Gross, *Přerušená rozmluva*, [1. polovina 60. let], olej, sololit, 123 x 95 cm, GKK, Foto: GKK.

68. František Gross, *Dobry den periferie*, 1970, olej, sololit, 51 x 71 cm, GKK, Foto: GKK.

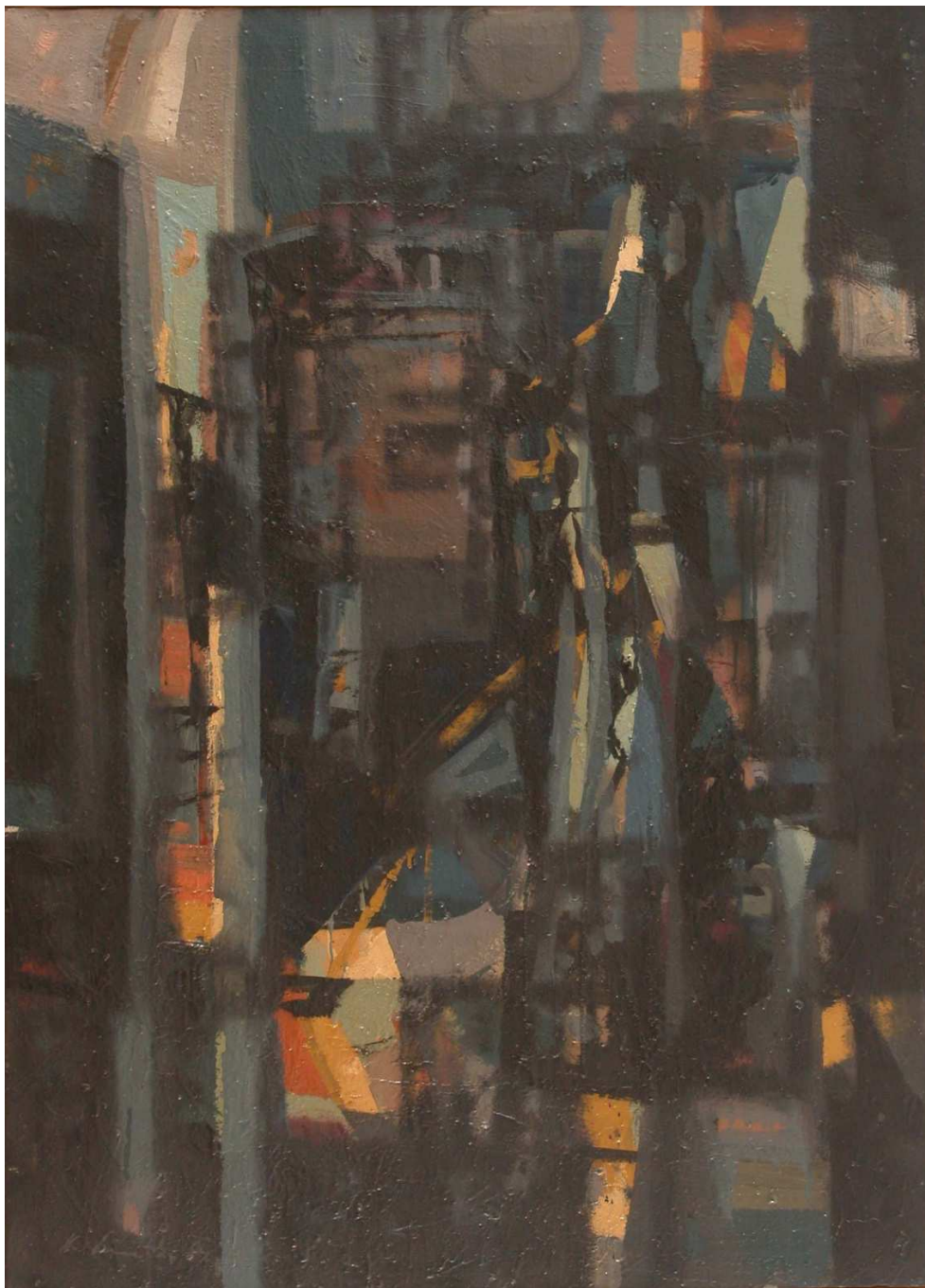
69. Karel Souček, *Automat II.*, [polovina 40. let], olej, plátno, 70 x 90 cm, GKK, Foto: GKK.

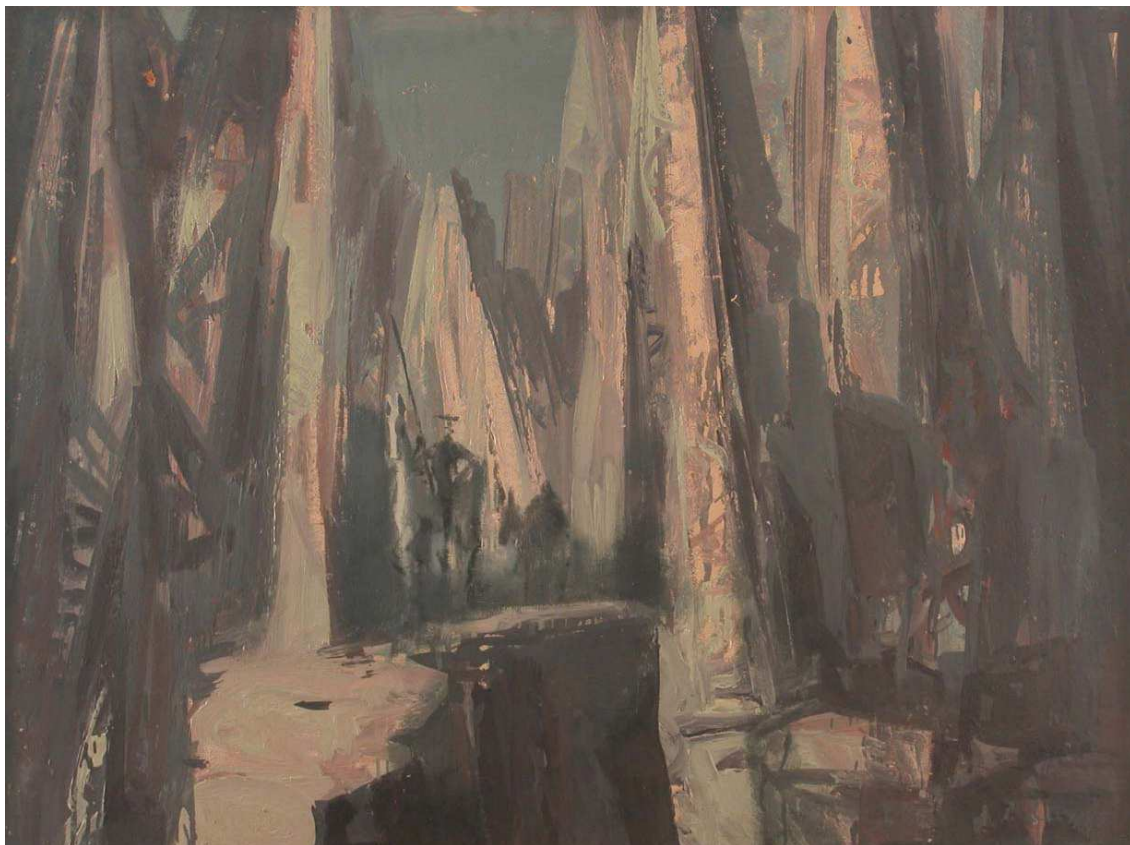
70. Karel Souček, *Večer ve městě*, 1962, olej, plátno, 61 x 91 cm, GKK, Foto: GKK.

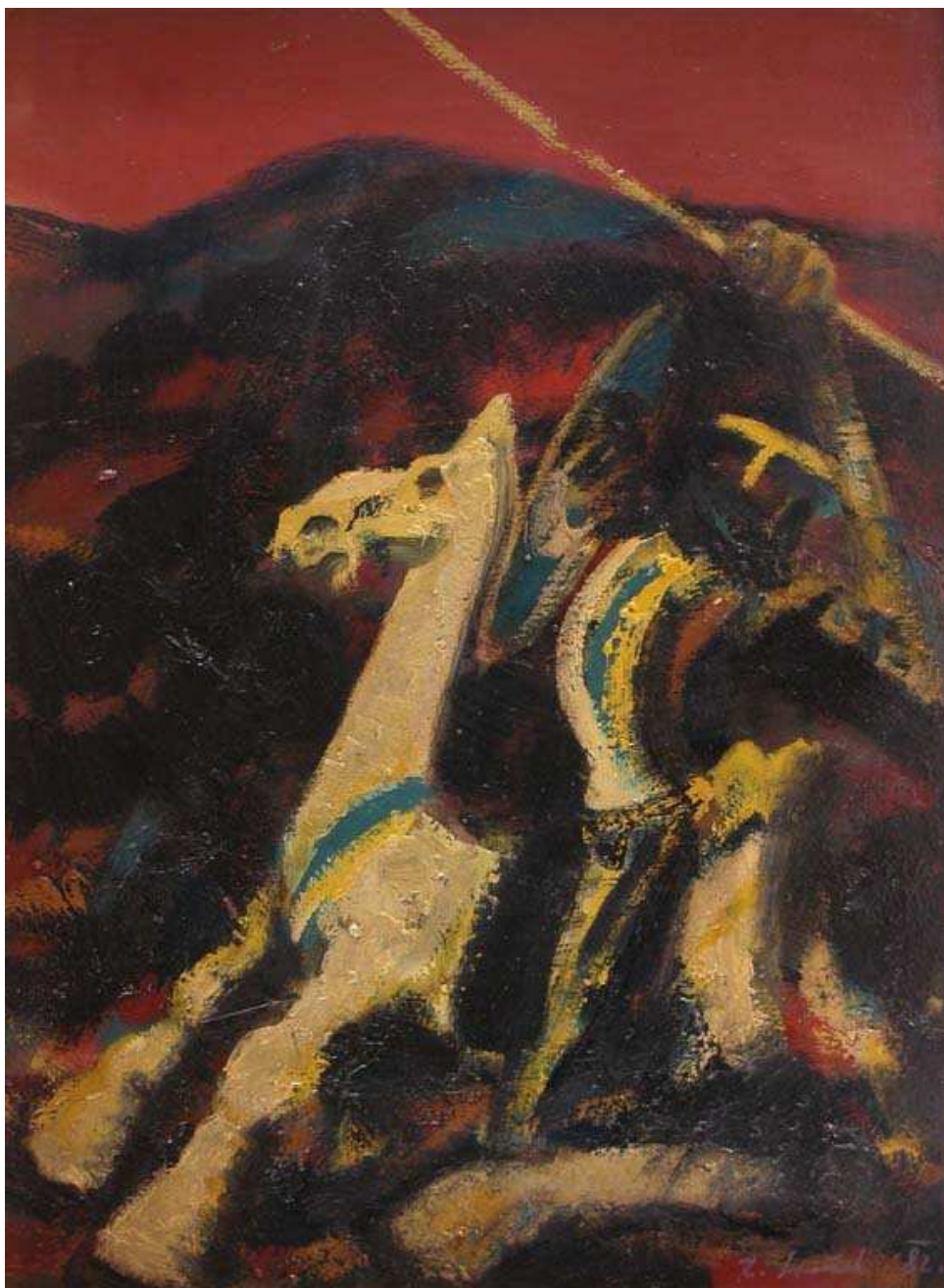
71. Karel Souček, *Kavárna*, 1963, olej. tempera, lepenka, 42,5 x 56,5 cm, GKK, Foto: GKK.

72. Karel Souček, *Londýnský motiv*, 1964, olej, plátno, 125 x 90 cm, GKK, Foto: GKK.

73. Karel Souček, *Don Quijote*, 1969, olej, sololit, 90 x 122 cm, GKK, Foto: GKK.

74. Karel Souček, *Don Quijote*, 1982, olej, plátno, 81 x 60 cm, GKK, Foto: GKK.

75. Karel Souček, *La passage blue (Modrá pasáž)*, 1975, olej, plátno, 151 x 149 cm, GKK, Foto: GKK.

76. Jaroslav Paur, *Spálené město*, 1961, olej, plátno, 67 x 92 cm, GKK, Foto: GKK.

77. Arnošt Paderlík, *Nálet*, 1945, olej, lepenka, 96 x 74 cm, GKK, Foto: GKK.

78. Arnošt Paderlík, *Dítě s kohoutem*, 1946, olej, plátno, 55 x 41 cm, provenience neznámá, Foto: Ptáček 2002.

79. Arnošt Paderlík, *Meloun*, 1953, olej, překližka, 28 x 34,5 cm, GKK, Foto: GKK.

80. Arnošt Paderlík, *Pomeranče*, 1963, olej, plátno, 45 x 60 cm, GKK, Foto: GKK.

81. Arnošt Paderlík, *Zátiší se špačkem*, 1964, tempera, sololit, 61 x 73,5 cm, GKK, Foto: GKK.

82. Arnošt Paderlík, *Hemingwayovský motiv*, 1967, olej, plátno, 110 x 135 cm, GKK, Foto: GKK.

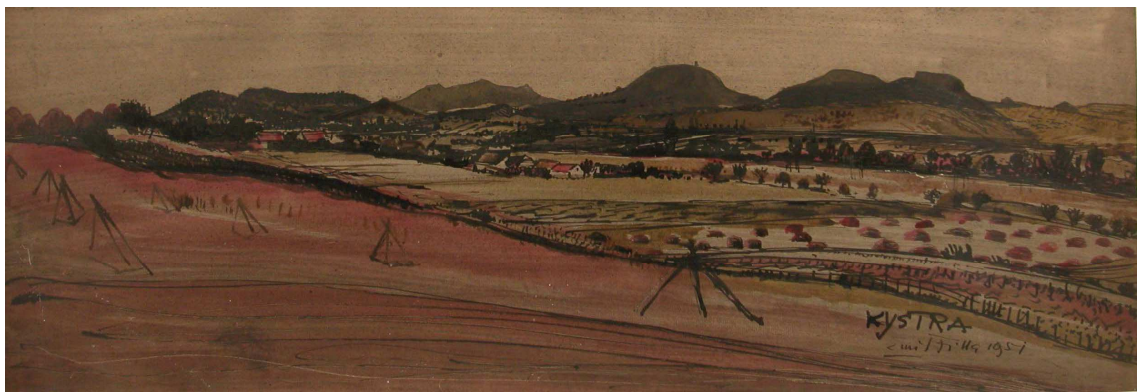
83. Arnošt Paderlík, *Dopis z vojny*, [60. léta], olej, sololit, 70 x 100 cm, GKK, Foto: GKK.

84. Arnošt Paderlík, *Zátiší s kostkovaným ubrusem*, 1980, olej, sololit, 61 x 91 cm, GKK,
Foto: GKK.

85. Emil Filla, *Zátiší s hlavou, mandolínou, podnosem (Zátiší s mandolínou)*, 1948, olej, plátno, 97 x 130 cm, GKK, Foto: GKK.

86. Emil Filla, *Kystra*, 1951, tempera, lepenka, 34 x 86,5 cm, GKK, Foto: GKK.

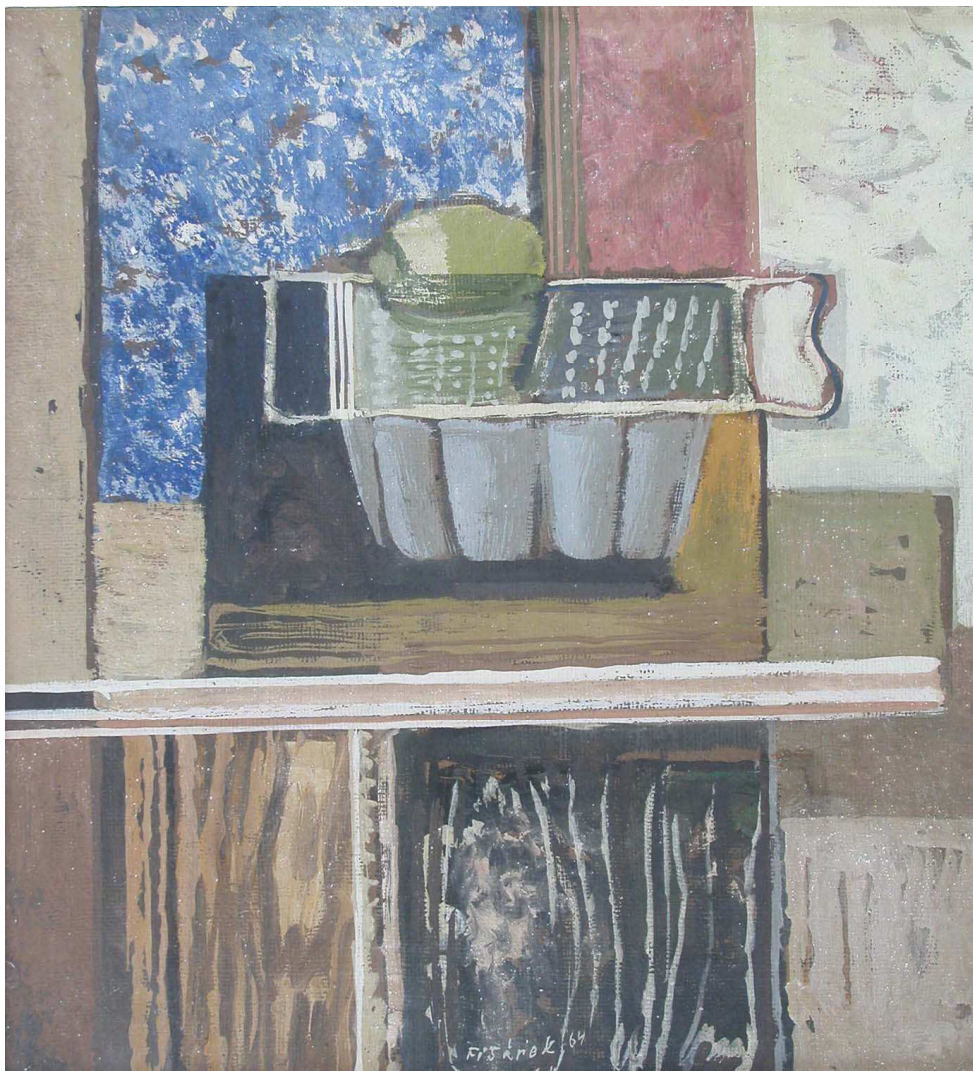
87. Alois Fišárek, *Krajina*, 1955, olej, plátno, 34 x 52 cm, GKK, Foto: GKK.

88. Alois Fišárek, *Zátiší*, 1961, tempera, lepenka, 59 x 30 cm, GKK, Foto: GKK.

89. Alois Fišárek, *Zátiší se sklenicí červeného vína*, 1961, tempera, papír, 47 x 57 cm, GKK, Foto: GKK.

90. Alois Fišárek, *Na venkovské almárce*, 1964, tempera, lepenka, 55 x 49 cm, GKK, Foto: GKK.

91. Richard Fremund, *Žena v šátku*, 1957, olej, plátno, 73 x 90 cm, GKK, Foto: GKK.

92. Richard Fremund, *Z cyklu Slovensko*, 1959, olej, plátno, 42 x 60 cm, GKK, Foto: GKK.

93. Richard Fremund, *Vánoční krajina*, 1963, olej, plátno, 75 x 98 cm, GKK, Foto: GKK.

94. Karel Malich, *Krajina*, 1959, tempera, papír, 58 x 72 cm, GKK, Foto: GKK.

95. Jiří John, *Atelier*, 1958, olej, plátno, 112 x 68 cm, GKK, Foto: GKK.

96. Ota Janeček, *Hnědý pták*, 1977, olej, plátno, 38,5 x 39 cm, GKK, Foto: GKK.

97. Ludmila Jiřincová, *Kytice s černým závojem*, 1979, kombinovaná technika, papír, 45 x 30 cm, GKK, Foto: GKK.

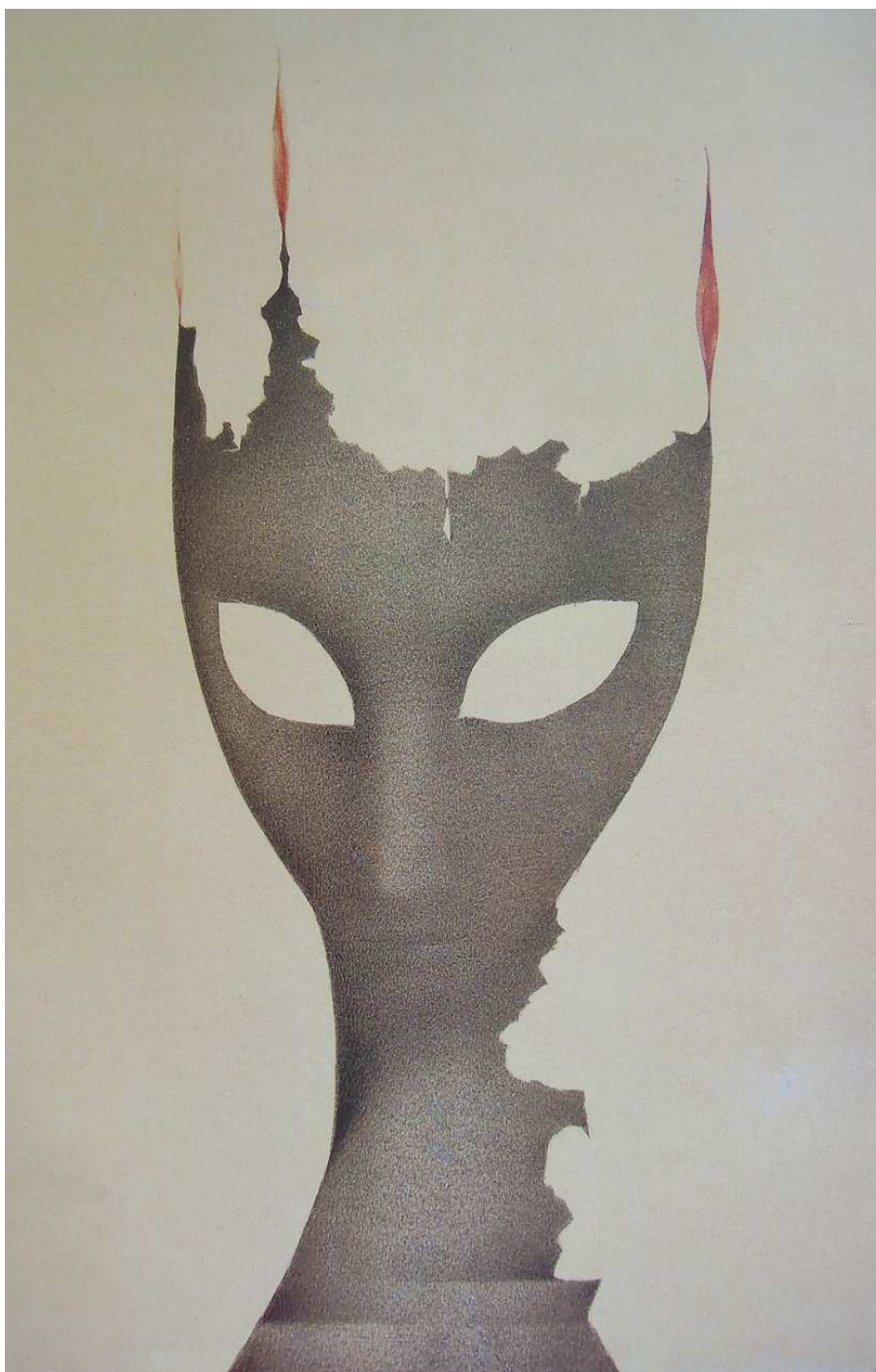
98. Ludmila Jiřincová, *Akt*, [1979], kombinovaná technika, papír, 29 x 20 cm, GKK, Foto: GKK.

99. Ludmila Jiřincová, *V podzimní mlze*, [1979], kombinovaná technika, papír, 29 x 20 cm, GKK, Foto: GKK.

100. Ludmila Jiřincová, *Pohár vzpomínek [Babí léto]*, 1981, olej, plátno, 100 x 60 cm, GKK, Foto: GKK

101. Ludmila Jiřincová, *Pohár vzpomínek I.*, 1965, kombinovaná technika, 39 x 26 cm, provenience neznámá, Foto: Hlaváček 1991.

102. Ludmila Jiřincová, *Pohár vzpomínek*, 1966, olej, 39 x 26 cm, provenience neznámá,
Foto: Hlaváček 1991.

103. Květa Válová, *Kolaři*, 1962, olej, plátno, 90 x 110 cm, GKK, Foto: GKK.

104. Otakar Slavík, *Kulisák Major*, 1965, olej, plátno, 76 x 70 cm, GKK, Foto: GKK.

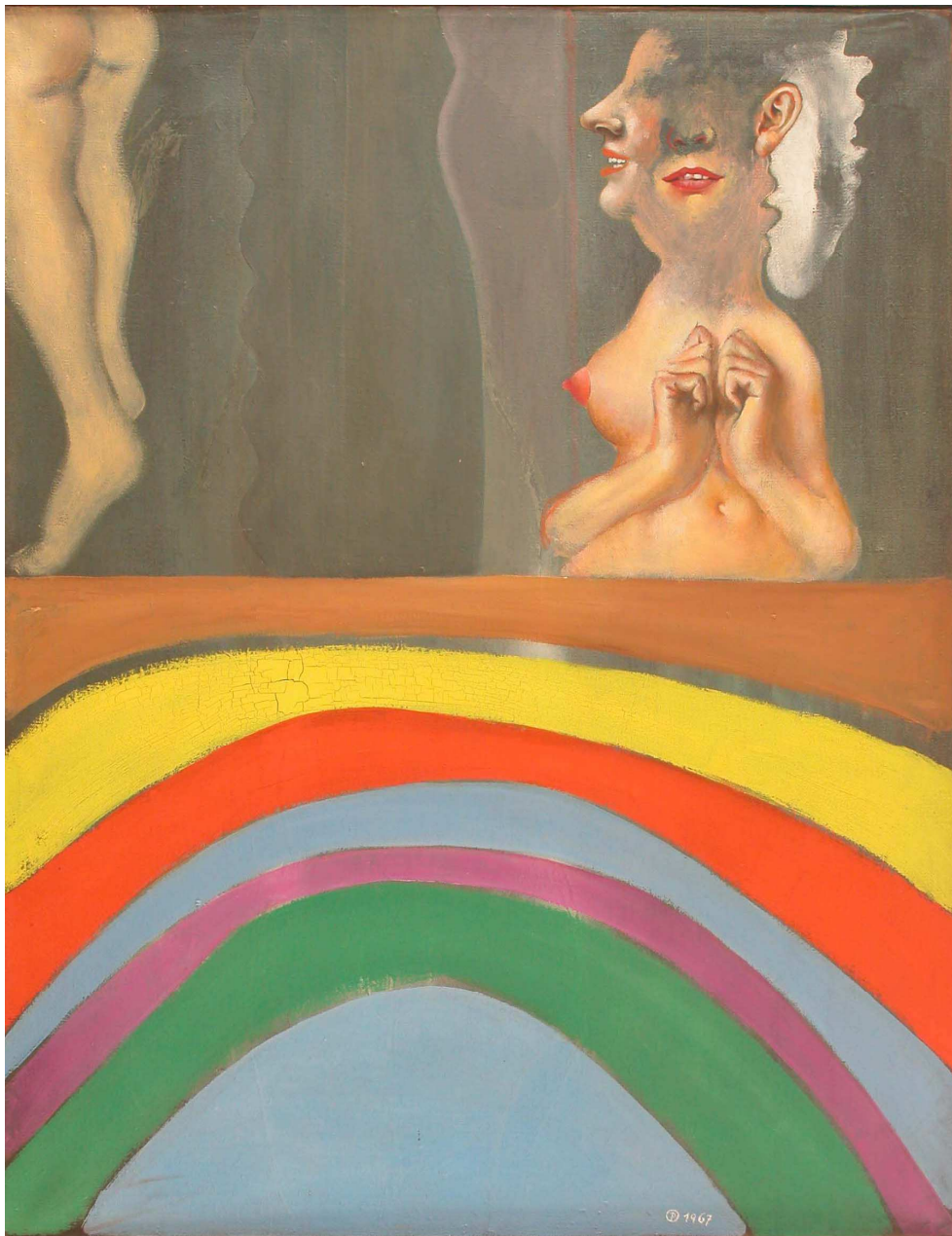
105. Karel Valter, *Fukar v poli*, 1975, olej, plátno, 115 x 105 cm, GKK, Foto: GKK.

106. Karel Valter, *Kaplicko u Dluhoště*, 1976, olej, plátno, 60 x 81 cm, GKK, Foto: GKK.

107. Vladimír Modrý, *Otava (Mrak a slunce)*, 1973, olej, plátno, 68,4 x 130 cm, GKK,
Foto: GKK.

108. Petra Orišková, *Těšení*, 1967, olej, plátno, 80 x 62 cm, GKK, Foto: GKK.

109. Petra Orišková, *Přerušený sen*, 1983, olej, plátno, 170 x 141 cm, GKK, Foto: GKK.

110. Jiří Sopko, *Úroda*, 1973, olej, plátno, 125 x 125 cm, GKK, Foto: GKK.

111. Jiří Sopko, *Tukani*, 1981, olej, plátno, 150 x 95 cm, GKK, Foto: GKK.

112. Michael Rittstein, *Vysávání*, 1987, kombinovaná technika, sololit, 125 x 150 cm, GKK, Foto: GKK.

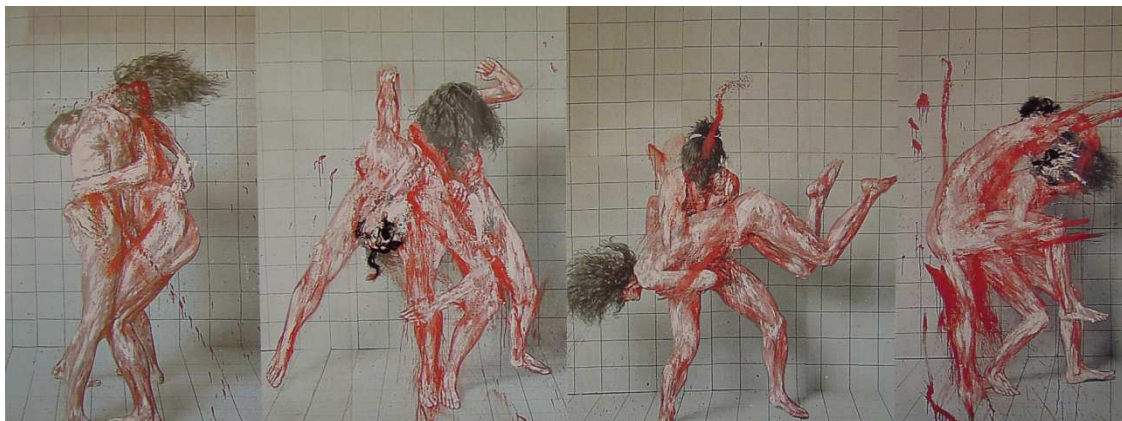
113. Václav Bláha, *Konstrukce*, 1986, kombinovaná technika, plátno, 220 x 130 cm, GKK, Foto: GKK.

114. Václav Bláha, *Tři hlavy*, 1987, kombinovaná technika, sololit, 151 x 123 cm, GKK, Foto: GKK.

115. Jiří Sozanský, *Incident I.*, 1986-1987, olej, plátno, překližka, 240 x 190 cm, GKK, Foto: GKK.

116. Jiří Sozanský, malba pro projekt ve Veletržním paláci, 1983-1984, technika neznámá, materiál neznámý, provenience neznámá, Foto: Sozanský 2006.

117. Ivan Ouhel, *Krajina*, [polovina 70. let], olej, plátno, 122 x 85 cm, GKK, Foto: GKK.

118. Ivan Ouhel, *Dialog*, 1977, olej, plátno, 122 x 120 cm, GKK, Foto: GKK.

119. Ivan Ouhel, *Kytka*, 1984, olej, sololit, 125 x 120 cm, GKK, Foto: GKK.

120. Vladivoj Kotyza, *Krajina*, 1978, olej, plátno, 100 x 120 cm, GKK, Foto: GKK.

121. Miloslav Čelakovský, *Hřiště*, 1981, olej, plátno, 92 x 102 cm, GKK, Foto: GKK.

122. Miloslav Čelakovský, *Podzimní motiv*, 1984, olej, plátno, 102 x 86 cm, GKK, Foto: GKK.

123. František Hodonský, *V prostoru*, 1986, olej, plátno, 100 x 80 cm, GKK, Foto: GKK.

124. František Hodonský, *Hnízda nad rybníkem*, 1988, olej, plátno, 116 x 130 cm, GKK, Foto: GKK.

125. František Hodonský, *Hnízda nad rybníkem*, 1988, olej, plátno, 130 x 150 cm, provenience neznámá, Foto: Hodonský 2010.

126. Jan Samec ml., *Důl u Karlových Varů*, 1987, olej, plátno, 90 x 110 cm, GKK, Foto: GKK.

127. Jan Samec ml., *V zatopeném lomu*, 1986, olej, plátno, 100 x 100 cm, GKK, Foto: GKK.

128. Václav Balšán, *Zničený strom*, 1987, olej, plátno, 110 x 110 cm, GKK, Foto: GKK.

129. Václav Balšán, *Kopec*, 1987, olej, plátno, 110 x 110 cm, GKK, Foto: GKK.

130. Tomáš Švéda, *Strom*, 1988, olej, akryl, překližka, 122 x 182 cm, GKK, Foto: GKK.

SUMMARY

The subject of this thesis was Contribution to the iconography and dating of paintings from the collection of Gallery Klatovy / Klenová (GKK), specifically to acquisitions from the years 1963-1989. This collection has received such a little attention so far and only a small fraction of this collection has been scientifically studied and published in recent years. In the introduction was outlined foundation of regional galleries, respectively GKK and its image collection, which was very specific due political situation. The aim of this thesis was partially contribute to the knowledge of paintings in the collection GKK which due to the focus on contemporary art is not fully exploited and will be not probably supplemented by other art works in the future. The selected works were assigned to the context of the lifework of their author. For undated works have been suggested dating, also there were found thematically similar works or artistic expression characteristic for the author at the time of their creation. Little profiles of authors were formed with regard to works in the collection of GKK. These profiles have been included in the chapters that arise from the development of Czech art of the twentieth century, and especially of certain groups represented in Klenová collection. Simultaneously was created annotated catalogue of works with basic information on individual works, biographical dates of the authors and new findings on the processed art works.

This work will be especially beneficial for the gallery; according to the new findings they can complement existing records. However this thesis focuses only at the selection of the paintings from the collection - acquisitions from the years 1963-1989, so this should become an impulse for further work with this collection, while it can help to better understanding of the collection and its potential use for exhibition purposes.

ANOTACE

Jméno a příjmení:	Bc. Veronika Bártová
Katedra:	dějin umění
Vedoucí práce:	prof. PhDr. Pavel Štěpánek, Ph.D.
Rok obhajoby:	2015

Název práce:	Příspěvek k ikonografii a dataci obrazů ze sbírky Galerie Klatovy / Klenová (akvizice 1963-1989)
Název v angličtině:	Contribution to the iconography and dating of paintings from the collection of Gallery Klatovy / Klenová (aquisitions from years 1963-1989)
Anotace práce:	Tématem této diplomové práce je příspěvek k ikonografii a dataci obrazů ze sbírky Galerie Klatovy / Klenová, konkrétně k akvizicím z let 1963-1989.
Klíčová slova:	Galerie Klatovy/Klenová, sbírka obrazů, akvizice z let 1963-1989
Anotace v angličtině:	The subject of this thesis was Contribution to the iconography and dating of paintings from the collection of Gallery Klatovy / Klenová (GKK), specifically to acquisitions from the years 1963-1989.
Klíčová slova v angličtině:	Gallery Klatovy/Klenová, collection of paintings, aquisitions from years 1963-1989
Přílohy vázané v práci:	obrazová příloha o rozsahu 130 stran, CD
Rozsah práce:	272 stran
Jazyk práce:	čeština